

آخلاقیات

چھین کلاس لاء

نئين نصاب مطابق

سندھ ٹیکسٹ بک بورڈ، جام شورو

چپینڈر

سڀئي حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.

تيار ڪندڙ: سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو

منظور ٿيل: صوبائي محڪم تعليم و خواندگي، حڪومت سنڌ

مراسلہ نمبر: ايس او (جي-آء) اينڊ ايل/ڪريڪيولم ۲۰۱۴

گورنمينٽ آف سنڌ اي اينڊ ايل ڊپارٽمينٽ تاريخ ۲۰۱۵-۲-۸

سنڌ صوبي جي اسڪولن لاءِ اخلاقيات جو واحد درسي ڪتاب

صوبائي ڪميٽي براءِ جائزہ ڪتب بيورو آف ڪريڪيولم ۽ توسيع تعليم ونگ

سنڌ ڄام شورو جو صحيح ٿيل

نگرانِ اعلى: آغا سهيل احمد (چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ)

نگران: عبد الباقي اديس السندي

مُصنِّقین: محترم روزينہ جمائي - محترم ياسمين جمائي

سنڌيڪار: ڊاڪٽر محمد انس راجپر

ايڊيٽر: ڊاڪٽر پروفيسر خليل احمد ڪورائي

سب ڪميٽي آف پراونشل رويو ڪميٽي ۽ ڄام ميمبر

☆ محترم انجنيئر اي ايل جگرو ☆ محترم افضل جيڪب

☆ محترم يونس مسيح ☆ محترم مس ڪسندرا فرنانڊس فيريا

☆ گنیش مل

☆ نور محمد سميجو ☆ ڪمپوزنگ ۽ لي آؤٽ ڊزائنگ:

چيپنڊڙ:

مضمونن جي فهرست

باب پهريون: مذهبن جو تعارف

- ۱- مذهب جو تصور ۱
- ۲- انساني ترقيءَ ۾ مذهب جو ڪردار ۳
- ۳- سُني اخلاق ۽ اعلى ڪردار جي جوڙجڪ ۸
- (الف) اخلاقي آکاڻيون (ذات جي اصلاح) ۸
 - ۱- اتحاد جي برڪت ۸
 - ۲- حلال ڪمائي ۹
 - ۳- والدين جي خدمت ۱۰
 - ۴- ماکيءَ جي مک مان سبق (نظم) ۱۱
 - ۵- هاريءَ جي سادگي ۱۲
 - ۶- ايتار ۽ همدردِي ۱۳
- (ب) اخلاقي آکاڻيون (سماج جي اصلاح) ۱۸
 - ۱- گڏهه گاڏي واري جي دڪاندار کان شڪايت ۱۸
 - ۲- هڪ ڏنار جي ڏاهپ ۽ هوشيارِي ۱۹
 - ۳- ٻين جو خيال رکڻ: هڪ خوبصورت احساس ۲۱
 - ۴- شاهوڪار واپاريءَ جو جوتو ۲۱
 - ۵- خوش اخلاقي: هڪ اعلى وصف ۲۲
 - ۶- ايڇ جي ويلس جي مهرباني ۲۳

۲۸ (ج) علم پرائڻ بابت اقوال

- ۱- انساني زندگيءَ ۾ مذهبي اهم ڪتابن جي ضرورت ۽ اهميت ۲۸
- ۲- مذهب جي روشنيءَ ۾ علم پرائڻ بابت اقوال ۲۹
- ۳- علم جي ڳولا ۽ دنيا جا مذهب ۳۰

باب ٻيو: سڪ مذهب

- ۱- تعارف ۳۵
- ۲- سڪ مذهب ڪيئن پکڙيو؟ ۳۶
- ۳- بابا گرو نانڪ ديوجي ۽ سندس تعليم ۳۷
- ۴- سڪ مذهب جا گرو ۴۱

باب ٽيون: پاڪستان ۾ مذهبي ڏڻ

- ۱- عيد الفطر ۵۲
- ۲- ڪرسمس (عيد ولادت المسيح) ۵۶
- ۳- بابا گرو نانڪ ديوجي جو جنم ڏينهن ۶۰

باب چوٿون : خانداني اخلاقي قدر

- ۱- ٻار: ڪائنات جو سڀ کان سُهڻو تحفو ۶۳
- ۲- روزمره جي ڪم ڪار ۾ گهروارن جي مدد ۽ رهنمائي ۶۹
- ۳- عورت مرد سان گڏ: هڪ مثبت وڪ ۷۱
- ۴- گهريلو نوڪرن جو احترام ۷۳

باب پنجون: قانون جي اهميت ۽ فائدا

- ۱- تعارف ۷۹
- ۲- ٽريفڪ جي قانون جي پابندي ۸۰
- ۳- ماڻهوءَ جي زندگيءَ ۾ وقت جو قدر ۽ قيمت ۸۳
- ۴- گهر ۾ قانون جي پابندي ۸۴
- ۵- اسڪول ۾ قاعدن قانونن جي پابندي ۸۶
- ۶- پاڙيسريءَ جا حق ۽ قانون ۸۸

باب ڇهون: آدب

- ۱- ڪاڏي پيتي جا ادب ۹۴
- (الف) ضرورتمند ماڻهن ۾ ڪاڏي پيتي جون شيون ورهائڻ ۹۴
- (ب) ڪاڏو ڪاٽڻ دوران ڳالهائڻ کان پاسو ڪرڻ ۹۶
- (ج) ڪاڏو ڇڏڻ جا ادب ۹۷
- (د) ڪاڏي جو زبان: ناشڪريءَ جي نشاني ۹۸
- (هه) هٿ ڌوئڻ جا ادب ۱۰۰

باب ستون: شخصيتون

- ۱- حضرت مُقَدَّسه مريم ۱۰۵
- ۱- تعارف: ۱۰۵
- ۲- حضرت مُقَدَّسه مريم جي عزت: ۱۰۵
- ۳- حضرت مُقَدَّسه مريم جو ڪردار: ۱۰۶
- ۲- اشوڪ بادشاهه ۱۰۹
- ۱- تعارف: ۱۰۹
- ۲- اشوڪ: بحیثیت بادشاهه: ۱۰۹
- ۳- اشوڪ جون ٻڌ مذهب لاءِ اهم خدمتون: ۱۱۰
- ۴- اشوڪ جي بادشاهيءَ ۾ قانون جي بالادستي: ۱۱۱
- ۵- وفات: ۱۱۳
- ۳- مُقدس ٿامس اڪوئینس ۱۱۶
- ۱- تعارف: ۱۱۶
- ۲- مذهب ڏانهن رجحان: ۱۱۷
- ۳- پڙهائڻ جون ذميداريون: ۱۱۷
- ۴- دينيات ۽ فلسفي ۾ مُقَدَّس ٿامس اڪوئینس جون خدمتون: ۱۱۸

پيش لفظ

علم جي سکيا اصل ۾ پاڻ کي سڃاڻڻ آهي، جيڪا اسان کي پنهنجي اندر لکيل صلاحيتن کي سمجھڻ ۽ ترقي ڪرڻ ۾ مدد ڏئي ٿي. انهيءَ علم جي محنت سبب انسان ۽ سماج مستقبل ۾ اڳرائي حاصل ڪندو آهي. ڇاڪاڻ ته هڪ ٻئي لاءِ احترام جا جذبا، محبت ۽ ايثار جا روياءَ مثبت سوچ جي ڪري انسان نه صرف پاڻ کي، پر پوري سماج کي روشن خيالن ۽ جدت ڏانهن وٺي وڃي ٿو. اڳتي هلي اهي سماجي لاڳاپا هڪ ٻئي لاءِ فائدي جو سبب بڻجن ٿا.

اخلاقيات جو هيءُ ڪتاب هڪ طرف شاگردن ۽ شاگردياڻين ۾ سندن خيالن، سوچن ۽ راءِ کي وسيع ڪرڻ لاءِ هڪ تربيت آهي ته ٻئي طرف ان سوچ، خيال ۽ سمجھ کي سماج ۾ ٻين ماڻهن سان گڏ رهڻ، هڪ ٻئي کي سمجھڻ ۽ نظم و ضبط جو مظاهرو ڪرڻ جو سبق ڏئي ٿو. ان ٻئي ذميداريءَ کي ڳوڙهيءَ طرح سان سمجھڻ لاءِ نه رڳو شاگرد ۽ شاگردياڻيون، پر پورو سماج ڇاڪوڙي رهيو آهي، ڇاڪاڻ ته هاڻي اسان هڪ اهڙي دنياوي ڳوٺن ۾ پرڏيهي شهريءَ جي حيثيت سان ڏٺا وڃون ٿا، جتي هڪ فرد جي سوچ ٻئي کان مختلف هئڻ جي باوجود ان تي اثرانداز ٿئي ٿي. جڏهن ته اسان سڀني کي سماج ۾ هڪ ذميدار شهريءَ جي حيثيت سان پنهنجو ڪردار ادا ڪرڻ لاءِ تياري ڪرڻي پوندي، ته جيئن اسان عالمي پائيچارو جوڙي سگهون. انهيءَ مدد ۾ امن ۽ آشتي، رواداري، خلوص ۽ ٻين جي سار سنڀال جون صفتون ۽ ريتون، جن جي تلقين هر مذهب ڪري ٿو، انهيءَ تي سختيءَ سان عمل ڪرڻ جي بيحد ضرورت پوندي.

شاگرد ۽ شاگردياڻيون اخلاقيات جي هن ڪتاب ذريعي مختلف مذهبن جي اهم پيغامن، انهن جي عقيدن، رسمن ۽ اخلاقي ريتن سان گڏ مثالي آکاڻين ۽ مثالن ذريعي روزمره جي زندگيءَ کي بهتر بنائڻ ۽ اخلاقي ۽ سماجي مسئلن کي خوشيءَ سان حل ڪرڻ بابت ڄاڻندا. هن ڪتاب ۾ ڏنل لائحہ عمل (framework) جي مدد سان شاگرد ۽ شاگردياڻيون پنهنجي شخصيت کي مختلف سياق (context) ۾ سمجھڻ لاءِ تيار ڪندا، جيڪي کين تنگ نظريءَ کان پري، وسيع النظر بڻجڻ ۾ مدد ڪندا. اميد آهي ته هيءُ ڪتاب شاگردن ۽ شاگردياڻين جي ذاتي مطالعي ۾ روشن خيالي پيدا ڪندو. ان سان گڏوگڏ استادن ۽ والدين جي مدد سان شاگرد ۽ شاگردياڻيون وڏي پيماني تي پنهنجو اخلاقي ۽ سماجي ڪردار سمجھڻ جي قابل بڻجندا.

هيءُ ڳالهه سمجھڻ انتهائي ضروري آهي ته اسان سڀ هڪ خوشحال ۽ امن پسند ملڪ پاڪستان جا شهري آهيون. اسان پنهنجي پنهنجي مذهبي عقيدن تي مڪمل آزاديءَ سان عمل

ڪندي، مذهبي، قومي، اخلاقي ۽ سماجي سياق (context) ۾ مخلص ۽ اثرائتو تاثير پيش ڪريون، جو ايندڙ نسلن تائين انساني وحدت جي ڪڙين کي مضبوطي سان جوڙي سگهون.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ انتهائي ضروري آهي ته هو هن ڪتاب ۾ موجود خيالن ۽ حقيقتن کي نه رڳو غور سان پڙهن، پر ان سان گڏوگڏ پنهنجي راءِ جو اظهار سرگرمي ۽ هدايتن ۾ ڏنل سوالن جوابن جي روشنيءَ ۾ ڪن. ان کان سواءِ انهن موضوعن کي سبق سان گڏ سماج ۾ عملي مظاهري جي صورت ۾ بڻائين.

اخلاقيات جي هن ڪتاب جا اهم مقصد هيٺين ريت آهن:

- پنهنجي مذهب جي عقيدن، رسمن ۽ اخلاقي پهلون جي سمجهه کي ڪشادو ڪرڻ ۽ ان سان گڏ ٻين برادرين جي عقيدن ۽ رسمن جو احترام ڪرڻ.
- هڪ ٻئي لاءِ راوداري، برداشت ۽ احترام جي عملي طور تي تابعداري ڪرڻ.
- پنهنجو پاڻ کي سنو ۽ بهتر انسان بڻائڻ ۽ سماج ۾ اهم ڪردار ادا ڪرڻ بابت غور ويچار کي جاري رکڻ.

اميد آهي ته شاگرد ۽ شاگردياڻيون هن ڪتاب کي پڙهڻ وقت مٿين ڳالهين ۽ مقصدن کي غور سان پڙهندا ۽ ان سان گڏوگڏ وقتاً فوقتاً انهن خيالن ۽ مقصدن جو جائزو وٺندا رهندا ته جيئن هو پنهنجو پاڻ کي سنو انسان بڻائڻ ۽ سماج ۾ پنهنجو مثبت ڪردار ادا ڪرڻ جي ڪوشش ۾ ڪامياب رهن.

مُصَنَّفَات

مذهب جو تعارف

۱- مذهب جو تصور

مذهب ڇا آهي؟

انساني دل ۽ ذهن ۾ پيدا ٿيندڙ اهڙو مقدس احساس جيڪو ڪنهن اڻ ڏٺي مٿاهين مقدس ذات جي وجود سان لاڳاپيل هجي. (انسائيڪلوپيڊيا برٽيڪا ج 19، ص 103، 1929ع، ڇاپو: 13)

هر مذهب پنهنجن مڃيندڙن کي ان مذهب جي عقيدن مثال طور اعلى هستيءَ سان تعلق رکڻ ۽ رجوع ڪرڻ، رسمن، مثال طور عبادتن ۽ پرهيزگاري ۽ سٺن اخلاقن، سٺن ڪمن ڪرڻ لاءِ هدايت ڏئي ٿو. وڌيڪ هي ته مذهب جي بنيادي عقيدن، رسمن ۽ اخلاقن سان گڏوگڏ انفرادي ۽ ذاتي تجربا ۽ جاڳوڙ پڻ انسان جي ڪردار جي جوڙجڪ جو اهم پهلو آهي. اسين سڀئي هن ڳالهه تي ضرور اتفاق ڪنداسين ته مذهب پنهنجن پوئلڳن کي هن ڳالهه جي خاص تلقين ڪري ٿو ته اهي ٻين انسانن سان سٺي اخلاق، خوش مزاجي ۽ سٺي سلوڪ سان پيش اچن.

پيدائش سان گڏ ئي اسان جون اتوماتڪ حقيقيءَ سان قائم ٿي وڃي ٿو ۽ ان سان گڏ ئي انسانيت جي ناتي سان پڻ ڳنڍجي وڃون ٿا ۽ انسان ۽ ڪائنات جي هر شيءِ جي نگراني ۽ سنڀال جو ذميو پڻ کڻون ٿا. اهي اهم قدر (Values) اسان کي مالڪ

حقيقيءَ وٽ هڪ بهترين انسان بڻجڻ ۽ ٻين انسانن سان حُسن سلوڪ سان پيش اچڻ لاءِ تيار ڪن ٿا.

پنهنجي عبادتن جي پابندي ۽ مذهب جي سڀني حڪمن تي عمل ڪندي، اسان پنهنجي ذات ۾ سٺيون عادتون ۽ خوبيون پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون ٿا. اسان جو مذهب اسان کان اها گهر ڪري ٿو ته اسين هن دنيا ۾ مالڪِ حقيقيءَ جي سڃاڻپ سان گڏوگڏ ان جي مخلوقات سان سٺا ناتا رکون. مطلب ته اشرف المخلوقات جي حيثيت سان اسان جي مٿان اها ذميداري پڻ لاڳو ڪئي وئي آهي ته اسان ٻين لاءِ مثال بڻجون. ڪمزورن جي مدد، وڏن جي عزت، ننڍن سان پيار، بيمارن جي خدمت، ٻارن تي رحم، غريبن ۽ مسڪينن جي پرگهور لهڻ ۽ همدردِي وغيره اهي اُهي خوبيون ۽ صفتون آهن، جن جي سماج ۾ هميشه ضرورت رهندي آهي.

هونئن ته سٺين عادتن جي هڪ ڊگهي فهرست آهي، پر چهين ڪلاس جي اخلاقيات جي نصاب جي روشنيءَ ۾ اسان سڃاڻي، ايمانداري، ٻين جو احساس، پائيپچارو، ايڪو برداشت، صبر ۽ تحمّل، رحمدلي، وڏن جو ادب ۽ احترام وغيره جهڙين صفتن کي مثالن جي روشنيءَ ۾ سمجهڻ ۽ انهن تي عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪنداسين، اهو ضروري آهي ته انهن سڀني مثالن کي پڙهندي، توهان هي سوال ذهن ۾ رکو ته انهن خوبين کي اسين پنهنجي ذاتي زندگيءَ ۾ ڪيئن اپنائي سگهنداسين ۽ پنهنجو ڪردار ڪيئن جوڙي سگهنداسين.

۲- انساني ترقيء ۾ مذهب جو ڪردار

اڄ ڇهين ڪلاس جي شاگردن ۽ شاگردياتين کي لائبريريءَ ۾ وٺي وڃڻ جو موقعو مليو. جيئن ئي سڀئي شاگرد اتي گڏ ٿيا ته نوٽيس بورڊ تي لکيل هن جملي کين حيران ڪري ڇڏيو:

”غار ۾ رهندڙ انسان اڄ آسمان جي بلندين کي ڇهي رهيو آهي.“

اٺين پئي محسوس ٿيو،
ڄڻ ته هر شاگرد هن رنگين لکت ۾ گم
ٿي ويو هجي. ڪجهه دير تائين شاگرد
هڪ ٻئي سان سڀاڻن ۽ تبصرن ۾
مصروف ٿي ويا. هرڪو پنهنجي راءِ
ظاهر ڪرڻ ۾ مصروف هو. ڪنهن کي
به ڪو هوش نه هو ته لائبريريءَ ۾ آواز
تمام وڏي چڪو هو. اوچتو سر ڏيڍو جو
آواز ٻڌي سڀئي شاگرد ان ڏانهن متوجھ ٿيا.

ان کان اڳ جو هو سر ڏيڍو کي پنهنجي حيرانيءَ جو سبب ٻڌائين ۽ هن کان سوال پڇن،
سر ڏيڍو پاڻ ئي نوٽيس بورڊ تي لکيل عبارت جي جواب ۾ چيو ته دنيا جي شروعات ۾ انساني
آبادي تمام گهٽ هئي. جيئن جيئن انساني آباديءَ ۾ واڌ ٿيندي وئي، ماڻهو پاڻ ۾ گڏجي
زندگي گذارڻ لڳا. جيئن جيئن آبادي وڌندي وئي، يقيناً ترقيءَ جا امڪان پڻ نظر آيا. گڏجي رهڻ
جي ڪري اهي نين شين کي اپنائڻ ۽ مشڪلن جو حل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿيا. انهيءَ ڪري هن
ترقيءَ انساني زندگيءَ جي هر پهلو تي پنهنجا نقش ڇڏيا. توڙي ان جو تعلق بني باري سان هجي
يا اڏاوتن سان، موسيقي ۽ ادب جو ميدان هجي يا سماجي قانون سازي، سياسي واقفيت هجي يا

مذهب جي سمجھه.

انسان پنجن حواسن جي ذريعي پنهنجي ذاتي، انفرادي ۽ سماجي زندگيءَ ۾ مختلف شين سان لاڳاپن جو مشاهدو ڪندي، زندگيءَ جي هر پهلو ۾ پاڻ کان اڳ گذري ويل جي نسبت ترقيءَ کي پنهنجو طريقو بڻايو. ان جا ڪيترائي سبب هئا، جن مان سڀ کان اهم حقيقت پاڻ کان اعلى هستيءَ جو اقرار هو. انسان اهو ڄاڻي ورتو ته هيءَ ڪائنات پنهنجي ٺاهيندڙ جي حڪم سان هلي رهي آهي ۽ هو هر شيءِ تي قابض آهي. ڄڻ ته انسان عقل ۽ شعور جي مدد سان ڪائنات جي هر علم سان پاڻ کي روشن ڪرڻ شروع ڪيو ۽ ان سان گڏ ئي مالڪ حقيقيءَ جي اقرار ۽ مذهب تي عمل ڪرڻ جي ڪري انساني ذهن تي مختلف ڪيفيتون ظاهر ٿي پيون، جن ۾ خوشي، ڏک، زندگي، موت، نيڪي ۽ بدڪاري وغيره انساني سوچ تي گهرا اثر وڌا، جنهن جي ڪري هن جي اندر محبت، بردباري، انڪساري، ايشار، صبر ۽ برداشت ۽ همدرديءَ جهڙين اعلى خوبيون کي اپنائڻ جي ضرورت پيش آئي ۽ انسان مالڪ حقيقيءَ جي تابعداريءَ لاءِ مٿو ٽيڪيو.

سڀئي شاگرد ۽ شاگردياڻيون دلچسپيءَ سان انساني ترقيءَ جي ڳالهه ٻڌي رهيا هئا. سر ديود وڌيڪ چيو ته جڏهن انسان گڏجي رهڻ شروع ڪيو ته قاعدن قانونن جي ضرورت محسوس ٿي. پنهنجي عقل ۽ سوچ جي ڪري انسان بيشمار قاعدا قانون جوڙيا، جيڪي انهن لاءِ فائديمند ثابت ٿين ۽ سڀ گڏجي انهن جي پابندي ڪن، ته جيئن ماڻهن جي وچ ۾ پيار، محبت ۽ امن جي فضا قائم ٿئي. ان سان گڏ ئي مذهب تي عمل ڪرڻ ۽ مالڪ حقيقيءَ جي فرمان جي روشنيءَ ۾ سٺن اخلاقن تي عمل جي ذريعي سماج ۾ سٺائي ۽ نيڪ نيتيءَ جا فرمانبردار بڻجن. جنهن جي ڪري مذهب سڀني انسانن کي جوڙڻ جو سرچشمو بڻيو. دنيا جا سڀئي مذهب ماڻهن کي پاڻ ۾ هڪ ٻئي سان نيڪي ۽ محبت سان پيش اچڻ جو سبق ڏين ٿا. پوءِ توڙي اسين پنهنجي مالڪ حقيقيءَ کي رام، رحيم، يزدان، خداوند ۽ الله تعاليٰ چئون، پر اصل ۾ سڀئي مذهب اخلاقيات جو سبق ڏين ٿا. هر مذهب پنهنجي پوئلڳ کان اها گهر ڪري ٿو ته اهي سڀئي هر دور ۾ انسانن جو احترام ڪن. پاڻ ۾ ويڃن بدران برابري ۽ پائيچاري سان رهن ۽ پنهنجي زندگين ۾ توازن پيدا ڪن. پاڻ

۾ هڪ ٻئي جي جان ۽ مال، ۽ حقن جي حفاظت ڪن. سٺي سوچ رکڻ سان گڏوگڏ سٺا ڪم پڻ ڪن ۽ اهي سڀئي حڪم جيڪي مذهب انسان کي سيکايا آهن، انهن تي سختيءَ سان عمل ڪن. انهن جي ڪري ئي انسانيت جي اڏاوت ۽ اصل ۾ معاشري جي جوڙجڪ ممڪن آهي.

سبق جو خلاصو

هن سبق جا اهم ٽڪتا هن ريت آهن:

- مذهب، مالڪ حقيقيءَ سان ڳنڍجڻ ۽ ان اعلى هستيءَ ڏانهن رجوع ڪرڻ جو نالو آهي، جنهن سان اسين هڪ گهرو ناتو قائم ڪريون ٿا.
- مذهب اسان کي بهتر انسان بڻجڻ ۽ ٻين انسانن سان سهڻو سلوڪ ڪرڻ جي تلقين ڪري ٿو.
- مذهب اسان کي پنهنجي سڃاڻپ ۽ ذاتي تجربن جو موقعو ڏئي ٿو.
- سڀئي مذهب اخلاقيات جو سبق ڏين ٿا.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) ڪنهن به مذهب جا بنيادي عنصر ڪهڙا آهن؟
- (۲) اشرف المخلوقات جي حيثيت سان اسان تي ڪهڙيون ذميداريون لاڳو ٿين ٿيون؟
- (۳) پيدائش سان ئي انسان ڪهڙن ناتن سان لاڳاپجن ٿا؟

ب-

هيٺين سوالن جا تفصيلي جواب ڏيو:

- (1) توهان جي خيال ۾ مذهب اسان جي ڪردار جي جوڙجڪ ۾ ڪيئن رهنمائي ڪري ٿو؟
- (2) مذهب جي تصور بابت پنهنجا ويچار بيان ڪريو.
- (3) انساني ترقيءَ ۾ مذهب جو ڪهڙو ڪردار آهي؟

ج-

مناسب لفظن سان خال ڀريو:

- (1) مالڪ حقيقي اسان جي _____ کان مٿانهون آهي.
- (2) اسان کي مالڪ حقيقيءَ _____ جي درجي تي فائز ڪيو آهي.
- (3) اسان جو مذهب اسان کان گهڙ ڪري ٿو ته اسان _____ انسان بڻجون.

د-

هن سبق مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٽي ٽڪڻا لکيو جن کان توهان متاثر ٿيا هجن.

- (1) _____
- (2) _____

ه-

پنهنجي ڪلاس جا چار گروپ ٺاهيو ۽ سڀئي گروپ پنهنجي ساٿين سان ”مالڪ حقيقيءَ کان گهرجنديز دعائن“ بابت ڳالهه ٻولهه ڪريو.

و-

چارئي گروپ گڏيل دعائن کي چونڊي، چارٽ تي لکن ۽ اهو چارٽ ڪلاس ۾ لڳائين.

استادن لاءِ هدايت

شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي پنهنجي والدين سان پنهنجي مذهبن جي رسمن بابت معلومات گڏ ڪن ۽ ايندڙ ڪلاس ۾ ان جو خلاصو پڌائين.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ	معنيٰ	لفظ
برداشت ڪرڻ، سهڻ	بردباري	واقفيت	تعارف
عاجزي، نهٺائي	انڪساري	خيال، فڪر	تصوّر
قرباني، پاڻ تي ٻئي کي ترجيح ڏيڻ	ايشار	انتظام، بندوبست، بڻاوت	جوڙجڪ
فرمانبرداري	اطاعت	سنڀال، پرورش	پرگهور
بنياد	سرچشمو	ٻڌي، اتحاد	ايڪو
وزن، تور، برابري	توازن	برداشت، سهڻ	تحمل
فرق، تفاوت	ويچو	لڪل سنهڻو آواز	سربات
تعلق	ناتو	نظارو، ڏيک	مشاهدو
تڻ، جزو	عنصر	خرابي، بچڙائي	بدي

۳- سُني اخلاق ۽ اعلىٰ ڪردار جي جوڙجڪ

(الف) اخلاقي آکاڻيون (ذات جي اصلاح)

۱- اتحاد جي برڪت

پيارا ٻارو! ڪنهن ڳوٺ ۾ هڪ ڀوڙهو رهندو هو. کيس پنج پٽ هئا، جيڪي سدائين پاڻ ۾ وڙهندا رهندا هئا. ڀوڙهو پيءُ کين سمجھائي ٿڪجي پيو هو. نيٺ هڪ ڏينهن پنهنجي پٽن کي سبق ڏيڻ لاءِ ڪاٺين جي ڀري گهرائي ۽ پنجن ئي پٽن کي سڏائي، هر هڪ کي واري واري سان ان ڀريءَ کي پيڇڻ لاءِ چيو. هر هڪ پٽ

ڪاٺيءَ جي ڀريءَ کي پيڇڻ لاءِ ڏاڍا زور لاتا، پر ان کي پيڇي نه سگهيو.

پوءِ ڀوڙهي پيءُ ان ڀريءَ کي کولي، هڪ هڪ ڪاٺي سندن هٿ ۾ ڏئي، انهن کي پيڇڻ لاءِ چيو. پوءِ انهن مان هر ڪنهن ڪاٺيءَ کي جلدي پيڇي ڇڏيو. ڀوڙهي پيءُ پنهنجن پٽن کي چيو ته ”منهنجا پٽو! توهان ڏٺو ته جيستائين ڪاٺين جي ڀري هئي، تيستائين توهان مان ان کي ڪوبه

پيڇي نه سگهيو. پر جيئن ئي ڪاٺيون پريءَ مان الڳ ڪيون ويون ته توهان جلدي انهن کي پيڇي ڇڏيو. اهڙيءَ طرح جڏهن توهان پاڻ ۾ مُتحد ٿي رهندو، ايستائين توهان کي ڪير به ڪجهه ڪري نٿو سگهي، پر جيڪڏهن توهان پاڻ ۾ وڙهندا رهندؤ ته توهان جو دشمن توهان کي تباهه ڪري ڇڏيندو.”

پيارا ٻارؤ! اسان کي به هميشه گڏجي رهڻ گهرجي. هڪ ٻئي سان پيار ۽ محبت سان پيش اچڻ گهرجي. هڪ ٻئي جي مدد ڪرڻ گهرجي ته جيئن اسان کي ڪو نقصان نه پهچائي سگهي.

۲- حلال ڪمائي

ايران جو مشهور بادشاهه نوشيروان، جيڪو پنهنجي عدل ۽ انصاف جي ڪري ’نوشيروان عادل‘ چئبو هو، هڪ ڀيري شڪار لاءِ پنهنجن شاهي سپاهين ۽ بورچين سان گڏ جهنگ ۾ ويو. پنهنجن جو وقت هو ۽ شڪار واري هنڌ تي ان وقت ڪباب پيڇي رهيا هئا ته اتفاق سان لوڻ ختم ٿي ويو ته شاهي بورچي هڪ

سپاهيءَ کي چيو ته ويجهو بستيءَ ۾ وڃي ڪنهن کان لوڻ وٺي اچ. بادشاهه اها ڳالهه ٻڌي ورتي. هن سپاهيءَ کي گهرايو ۽ کيس تاڪيد ڪيائين ته قيمت ادا ڪرڻ کان سواءِ لوڻ ڪڏهن به نه وٺجانءِ. سپاهيءَ عرض ڪيو ته ”سائين! ٿوري لوڻ جي ته ڳالهه آهي، ڪنهن کان مفت ۾ ئي وٺڻ

۾ ڪهڙو فرق پوندو؟

نوشيروان عادل چيو ته ”ضرور فرق پوندو. ياد رک! برائي شروع ۾ معمولي ئي نظر ايندي آهي، پر جڏهن اها وڏي وڏي بڻجي ويندي آهي ته ان کي ختم ڪرڻ سولو ناهي هوندو، جيڪڏهن هڪ ڀيرو حرام جو گراه اسان جي نڙيءَ مان لهي ويو ته پوءِ هر نيڪي، سچائي ۽ نيڪ نيتي خطري ۾ پئجي سگهي ٿي.“ حلال جي ڪمائيءَ جي ڪري ئي دنيا ۽ آخرت ۾ پاڪيزگي حاصل ٿئي ٿي.

۳- والدين جي خدمت

بايزيد بسطامي وڏو صوفي بزرگ ٿي گذريو آهي، هو پنهنجي ماءُ جي خدمت کي وڏي

عبادت سمجهندو هو. هڪ رات سندس ماءُ هن کان پاڻي گهريو. بايزيد پاڻي ڪڍڻ ويو. گهڙگهي ڏنائين ته خالي هئي. ٻئي ڪنهن ٿانو ۾ به پاڻي نه هو. هو پاڻي ڀرڻ لاءِ درياھ ڏانهن روانو ٿيو ۽ سخت سڀيءَ هجڻ جي باوجود اتان پاڻي ڀري آيو. جڏهن پاڻي ڪٽي واپس آيو ته سندس ماءُ سمهي چڪي هئي. هو پاڻيءَ جو پيالو جهلي پنهنجي ماءُ جي ڪٽ جي ڀرسان بيهي رهيو.

ڪجهه وقت کان پوءِ هن جي ماءُ جي اک کلي ته هن

بايزيد کي پاڻي جهليندي پنهنجي ڀرسان بيٺل ڏٺو. هن اُٿي

پاڻي پيتو ۽ چوڻ لڳي ”پُٽ! تو ايتري تڪليف ڇو ڪئي؟ بستري جي ويجهو پاڻي رکي ڇڏين ها، آءُ اتي پاڻ پي وٺان ها.“ بايزيد جواب ڏنو ته ”توهان مون کان پاڻي گهريو هو، مون کي ان ڳالهه جو ڊپ هون جڏهن اوهان جي اک ڳلي، ته متان آءُ اوهان وٽ موجود نه هجان.“ هن جي ماءُ اهو جواب ٻڌي ڏاڍي خوش ٿي ۽ کيس تمام گهڻيون دعائون ڏنيون.

۴- ماڪيءَ جي مک مان سبق (نظم)

مک ماڪيءَ لاءِ اُٿي سوڀرو،
ڦڙو ڦڙو ڪيو گهرُ پري ٿي،
تتيءَ ٿڌيءَ ڏي ڪين نهاري،
محنت کان سا ڪين ڌري ٿي،
ڪم تي صبح سوڀر اُٿي ٿي،
سج لٿي پوءِ گهر وري ٿي،
مٺي ماڪي نيو گهرُ لائي،
ميڙي ماڻهن کان ڌري ٿي،
چوڪر گهرجي آن ڪي جائي،
وڃي گلن لاءِ پري پري ٿي،
گلن مٿان سا ڏٺي ٿي ڦيرو،
سُسٽي ڪڏهن ڪين ڪري ٿي،
پورهئي ۾ ٿي ڏينهن گذاري،
سُسٽي ڪڏهن ڪين ڪري ٿي،
ڪين ڪمائيءَ کان ٽڪجي ٿي،
سُسٽي ڪڏهن ڪين ڪري ٿي،
ائين نه چئي ٿي ٿوري آهي،
سُسٽي ڪڏهن ڪين ڪري ٿي،
مک جيان ڪريو خوب ڪمائي،
سُسٽي ڪڏهن ڪين ڪري ٿي.

(محمد صديق مسافر)

هن نظم ۾ محمد صديق مسافر سڀني شاگردن کي اها نصيحت ڪري ٿو ته اوهان صبح جو سوڀر اٿو ۽ خوب محنت ڪريو. جيئن ماڪيءَ جي مک تتي ٿڌيءَ ڏانهن ناهي ڏسندي ۽ گلن مان رس جو ڦڙو ڦڙو چوسي، پنهنجو گهر پربندي آهي، اهڙيءَ طرح اوهان به تتي ٿڌي ڏسي، سُسٽي ڇڏيو ۽ پڙهائيءَ ۾ خوب محنت ڪريو ته هڪ ڏينهن اوهان ضرور ڪامياب ٿيندا.

۵- هاريءَ جي سادگي

ڪنهن ڳوٺ ۾ هڪ غريب هاري رهندو هو، جنهن جي زال مڪڻ ٺاهيندي هئي، جنهن سان سندن گهر جو گذر سفر ٿيندو هو. هڪ ڀيري هن مڪڻ ٺاهي پنهنجي مڙس کي ڏنو، ته جيئن هو شهر ۾ وڪڻي اچي ۽ ان جي بدران گهر جو سڀو وٺي اچي. هاري شهر وڃي دڪاندار کي هميشه جيان مڪڻ ڏنو ۽ ان کان چانهن جي پتي، کنڊ، تيل ۽ صابن وغيره وٺي واپس پنهنجي ڳوٺ موٽيو.

هاريءَ جي وڃڻ کان پوءِ دڪاندار مڪڻ کي فريزر ۾ رکي ڇڏيو. هن کي دل ۾ خيال پيدا ٿيو ته ڇو نه مڪڻ جي هڪ پيٽي کي توري ڏسجي. جڏهن هن مڪڻ جي پيٽي کي توريو ته پيٽو 900 گرام جو هو. ڪاوڙ ۽ ڏک وڃان دڪاندار هڪ هڪ ڪري سمورا پيٽا توريا، پر هاريءَ جي سڀني پيٽن جو وزن 900-900 گرام ئي هو. ٻئي ڀيري جڏهن هاري مڪڻ کڻي دڪاندار وٽ پهتو ته دڪاندار هاريءَ کي گهٽ وڌ ڳالهائيندي چيو ته تون ته بي ايمان ۽ دوکي باز شخص آهين، توهان واپار ڪرڻ ته مون کي نه جڳائي. 900 گرام مڪڻ کي پورو هڪ ڪلو چئي مڪڻ وڪڻڻ واري جي ته اءُ شڪل به ڏسڻ نٿو گهران.

غريب هاريءَ ڏکائي لهجي ۾ چيو ته ”منهنجا ڀاءُ مون کان بدظن نه ٿي. اسين ته غريب ۽ سادا ماڻهو آهيون. اسان وٽ ته تورڻ لاءِ وٽ به ناهن. آءُ توکان جيڪا هڪ ڪلو کنڊ وٺي ويندو آهيان، ان کي تارازيءَ جي هڪ پُٽ ۾ رکي، ٻئي پُٽ ۾ ايتري ئي ماپ جو مڪڻ توري، تو وٽ ڪٿي ايندو آهيان.“

اهو ٻڌندي ئي دڪاندار لهجي ٿي پيو ۽ پنهنجو ڪنڌ هيٺ ڪيو. هن پنهنجي جرم جو اعتراف ڪيو ته ان بي ايمانيءَ ۽ ماپ جي کوت جو اصل ڏوهاري آءُ آهيان، تون ناهين. ڇاڪاڻ ته تنهنجي ماپ منهنجي کنڊ جو وزن آهي، جنهن ۾ 100 گرام

جي ڪوٽ آهي. انهيءَ ڪري هاڻي مون کي احساس ٿيو آهي ته هر ٻري عمل جو نتيجو سدائين ٻرو ئي نڪرندو آهي. ڪنهن سچ ئي چيو آهي ته ”جيڪا شيءِ پوکبي، اهائي لڻبي“.

۶- ايشار ۽ همدردِي

ڪاشف ڊاڪٽر جي فيس ادا ڪري، نمبر ورتو ۽ سامهون ٿيل تي ويهي ڊاڪٽر جي اچڻ جو انتظار ڪرڻ لڳو. هيءَ اسپتال شهر جي مشهور اسپتال هئي. هن اسپتال ۾ گهڻا مريض ايندا هئا ۽ پنهنجو علاج ڪرائيندا هئا.

هڪ ڏينهن هڪ پوڙهي عورت

پنهنجي نوجوان چوڪري کي علاج جي نيت سان هن وڏي اسپتال ۾ وٺي آئي. هن مختلف ڊاڪٽرن بابت پڇيو ۽ اسپتال جي فيس پڻ معلوم ڪئي. جيئن ئي نرس کيس معلومات ڏني ته پوڙهي عورت جي اکين مان لڙڪ وهڻ لڳا. ڪجهه دير کان پوءِ هوءَ پنهنجي پُٽ کي هٿ مان جهلي ٻاهر وڃڻ لڳي. ڇاڪاڻ ته وٽس ايترا پئسا نه هئا، جو پنهنجي بيمار پُٽ جي دوا ڪرائي سگهي. ”آمان!...! ٻڌو!“ ڪاشف پوڙهي عورت کي سڏ ڪندي چيو. هوءَ جڏهن واپس موٽي ته ڪاشف کيس چيو: ”هيءُ ڪارڊ وٺو ۽ ڊاڪٽر سان ملاقات ڪرڻ جو نمبر به وٺو. اوهان تسليءَ سان پنهنجي پُٽ جو چيڪ اپ ڪرائي سگهو ٿا. پوڙهي عورت پڇيو ته تو هيءَ فيس ڇو ادا ڪئي؟“

ڪاشف جواب ڏنو: ”آمان! آءٌ چاهيان ٿو ته ڪنهن غريب جي مدد ڪريان. جيڪڏهن توهان جي اجازت هجي ته آءٌ توهان جي پُٽ جي علاج لاءِ مالي مدد پڻ ڪريان.“ پوڙهي ماءُ روئيندي ڪاشف جي مٿي تي شفقت جو هٿ ڦريندي کيس دعائون ڏنيون.

سبق جو خلاصو

هن سبق جا اهم ٽڪتا هن ريت آهن:

- هر مذهب پنهنجي پوئلڳ کي نيڪ ڪمن جي تلقين ڪري ٿو ۽ ان ڳالهه جي هدايت ڪري ٿو ته هو پنهنجي هر عمل جو جائزو وٺندو رهي، ڇاڪاڻ ته عملن مطابق ئي اسان جو حساب ڪتاب ٿيندو.
- سٺا ڪم ڇو ضروري آهن؟ ۽ انهن ڪمن کي ڪيئن اڀايو وڃي ان جي هدايت اسان کي پنهنجي گهر ۾ والدين کان ۽ آس پاس جي ماڻهن کان ملندي رهندي آهي. ان سان گڏوگڏ پنهنجي پنهنجي مذهب تي عمل ڪندي انهن سڀني حڪمن تائين رسائي ٿيندي آهي، جن ۾ مالڪ حقيقي اسان سڀني کي سٺا ڪم ڪرڻ جي تلقين ڪندو آهي.
- ماڻهن جا واقعا، انهن جا مثال ۽ زماني ۾ رائج مثال اسان کي پنهنجن ڪمن جو جائزو وٺڻ ۾ مدد ڏين ٿا.
- اخلاقي آکاڻيون، جن جو مقصد ذات جي اصلاح آهي، اسان کي بهتر انسان بنائڻ لاءِ مدد ڪن ٿيون.
- هر مثال يا آکاڻي پڙهڻ کان پوءِ پنهنجو ذاتي جائزو وٺڻ ئي اسان جو اصل مقصد آهي.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

توهان جي خيال ۾ حلال ڪمائي ڇو ضروري آهي؟	(۱)
نااتفاقيءَ جا ڪهڙا نقصان آهن؟	(۲)
دڪاندار هاريءَ مٿان دوکي جو الزام ڇاڪاڻ لڳايو؟	(۳)

- (۴) گهر ۾ جهڳڙي يا ويڙهه جا ڪهڙا نقصان ٿيندا آهن؟
- (۵) ڪنهن به رشتي کي سمجهڻ لاءِ ڪنهن اهم پهلوءَ جي ڄاڻ رکڻ لازمي آهي؟
- (۶) محنت ڪرڻ جو ضروري آهي؟
- (۷) ماڪيءَ جي مک مان اسان کي ڪهڙو سبق ملي ٿو؟
- (۸) ڪاشف پوڙهي عورت جي مدد ڇو ڪئي؟

ب- ”محنت کان سا ڪين ڌري ٿي، سُستي ڪڏهن ڪين ڪري ٿي“

هنن ٻن مصرعن جي روشنيءَ ۾ محنت جا فائدا بيان ڪريو.

ج- صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

۱- ايران جو بادشاهه نوشيروان مشهور هو:

- (الف) قتل و غارت ۾ (ب) ادب ۽ احترام ۾
- (ج) عدل ۽ انصاف ۾ (د) لالچ ۽ حرص ۾

۲- حلال ڪمائيءَ سان دنيا ۽ آخرت ۾ حاصل ٿيندي آهي:

- (الف) بزرگي (ب) شائستگي (ج) پاڪيزگي (د) آلودگي

۳- پوڙهي پيءُ پنهنجن پٽن کي ڇيڻ لاءِ چيو:

- (الف) دروازو (ب) لوهه (ج) ڪاٺي (د) تالو

د- ”اخلاقي آکاڻيون: ذات جي اصلاح“ جي موضوع مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه نُڪتا لکڻ جن کان توهان متاثر ٿيا هجن.

(1)

(2)

ه- پنهنجي پسند جون ڪي به ٻه آکاڻيون ڳولهي ڪاپي ۾ لکڻ ۽ اهو ٻڌايو ته انهن آکاڻين مان ذات جي اصلاح بابت اوهان ڇا سکيو؟

و- پنهنجي آکاڻين مان حاصل ڪيل سبق پنهنجن ساٿين کي ٻڌايو.

استادن لاءِ هدايت

شاگردن ۽ شاگردڀائين کي همٿايو ته اهي گهر ۾ موجود اخبارن ۽ رسالن مان اخلاقي آکاڻيون گڏ ڪري هڪ ڪتابڙي جي شڪل ڏين.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ	معنيٰ	لفظ
سچ پچ، يقيناً	جائي	ڳالهه، ڪهاڻي، قصو	آکاڻي (ج) آکاڻيون
وانگر، جيئن	جيان	ايڪو، اتفاق	اتحاد
بينل پاڻيءَ جو وڏو تلاءُ	ڍنڍ	ماڻهوءَ لاءِ مٽي تي ڪڍي	پري
صلاح، پيشڪش	آڇ	سگهڻ جيترو بار	مُتحد
پوڄڻ، پُڄڙي	چيڙو	ٻڌي ڪيل، اتحاد ڪيل	تاكيد
مسخري، مذاق	نٿول	حڪم، فرمان	ڊپ
ننڍڙو وڻ، ساڻو سَلو	ٻوٽو	پو، خوف، ڊڄ	قيرو
برباد، سُڃو	ويران	گردش، دورو	تتي
تڪائي، تيزي	ڌار	گرم، ڪوسي	پورهيو
سڪيا، هدايت، نصيحت	تلقين	پيشو، ڪم	ڌڙ
نه ٺهڻ واري حالت	نا اتفاقي	خوف ڪرڻ، ڊڄڻ	نيڻ
شعر جواذ حصو	مصرع	ڪڍي وڃڻ، وٺي وڃڻ	ڌڙ
اخلاق، تهذيب	شائستگي	رڪڻ، سانڍڻ	آن
گدلاڻ،	آلودگي	اوهان، توهان	

(ب) اخلاقي آکاڻيون (سماج جي اصلاح)

۱- گڏهه گاڏي واري جي دڪاندار کان شڪايت

هڪ گڏهه گاڏي وارو شخص دڪاندار سان انهيءَ ڪري بحث ڪري رهيو هو ته دڪاندار پنهنجي دڪان جون شيون ماڻهن جو توجهه ڇڪرائڻ لاءِ جائز حد کان ٻاهر ڪيندي غيرقانوني طور تي اڳتي وڌائي ڇڏيون هيون، جنهن ڪري سامان سان ڀريل گڏهه گاڏي واري کي اتان لنگهڻ ۾ ڏکيائي ٿي رهي هئي. ٻيو مسئلو اهو هو ته دڪاندار

پنهنجي دڪان جو گند ڪچرو عام ماڻهن جي هلڻ جي واٽ تي اڇلايو هو، جنهن ڪري گڏهه گاڏو اڳتي وڌي نه پيو سگهي. دڪاندار انهن مسئلن کان لاڳو پراڻو پنهنجن خيالن ۾ مصروف هو. هن کي گڏهه گاڏي واري جي تڪليف جي ڪابه پرواهه ۽ ڪوبه احساس نه هو.

”نيٺ هن مسئلي جو فيصلو ڪير ڪندو؟“ گڏهه گاڏي جي مالڪ زور سان چيو. ڪنهن محتسب کي گهرايو، جنهن جي ذميداري بازار ۾ شين جي قيمتن ۾ وڃڻ ڪرائڻ، بازار ۾ موجود دڪاندارن جون شڪايتون ٻڌڻ، سبزي، گوشت ۽ ڪپڙي وارن، درزي، حجام، موچي، پاڻي وڪڻندڙن، مطلب ته هر ماڻهن جي معاملن جي سار سنڀال لهڻ آهي. جڏهن محتسب کي ان مسئلي جي خبر پئي ته هو جلد ئي اتي پهتو ۽ هن ٻنهي ڌرين جي

ڳالهه غور سان ٻڌي ۽ پوءِ شڪايت کي حل ڪندي، دڪاندار کي حڪم ڏنائين ته هو جلدي پنهنجي دڪان جو سامان مقرر ڪيل حد کان هٽائي ۽ اڳتي ان ڳالهه جو خيال رکي ته عوام لاءِ ڇڏيل رستي تي ناجائز قبضي جي صورت ۾ پوليس جي مدد سان عدالت تائين پهچڻ ممڪن ٿي سگهي ٿو. محتسب دڪاندار کي سزا ڏيڻ لاءِ ڏنڊ پڻ هنيو، جيڪو دڪاندار کي پرڻو پيو.

۲- هڪ ڌنار جي ڏاهپ ۽ هوشيارِي

هڪ پيري سنڌ جو حاڪم ڄام نظام الدين ڪنهن جهنگ ۾ شڪار لاءِ ويو. سڄو ڏينهن خوب شڪار ڪيائين. واپسيءَ تي ڄام نظام الدين وٽ پاڻي ختم ٿي پيو. کيس اُچ به ڏاڍي لڳي رهي هئي. هن جهنگ ۾ هڪ جهوپڙي ڏني، اتي ويو ۽ آواز ڏنائين. آواز ٻڌي هڪ غريب شخص ٻاهر نڪري آيو. ڄام نظام الدين هن کان پاڻي گهريو. اهو غريب شخص هڪ وڏي پيالي ۾ مٺ جو ٿڌو پاڻي پري آيو، پر ان ۾ ڪجهه ڪڪ به وڌائين.

ڄام نظام الدين، جيڪو سخت اڃايل هو، انهن ڪڪن کي ڦوڪي ڦوڪي پاڻي پيتو. جڏهن هن پاڻي پي ڇڏيو ته ڌنار کان پاڻيءَ ۾ ڪڪ وجهڻ جو سبب پڇيو. ڌنار نهايت ادب سان عرض ڪيو ته سائين! مون ڏٺو ته اوهان سخت اڃايل آهيو. جيڪڏهن هن پاڻي ۾ ڪڪ نه وجهان ها ته اوهان سمورو پاڻي جلديءَ سان پي وڃو ها، جنهن سان توهان کي تڪليف ٿئي ها. انهيءَ ڪري مون سوچيو ته ڇو نه هن پاڻيءَ ۾ ڪجهه ڪڪ وجهان ته جيئن اوهان پاڻيءَ کي آهستي ۽ اطمینان سان پيئو. اهڙيءَ طرح اوهان جي اُچ به لهي ويندي ۽ اوهان تڪليف کان به بچي پوندؤ.

ڄام نظام الدين هن غريب ڌنار جي ڏاهپ ۽ هوشيارِيءَ کان حيران ۽ خوش ٿيو ۽ ان کي پنهنجي فوج جو سپه سالار بڻيائين. اڳتي هلي هو پنهنجي وطن جي حفاظت لاءِ دشمن سان جنگ ڪندي شهيد ٿيو. اهو غريب شخص ڌنار هو، پر پنهنجي ڏاهپ ۽ هوشيارِيءَ جي ڪري اڄ جي تاريخ ۾ ”دولهه دريا خان“ جي نالي سان مشهور آهي.

۳- ٻين جو خيال رکڻ: هڪ خوبصورت احساس

هڪ ڀيري جي ڳالهه آهي ته ڪنهن ڳوٺ ۾ عادل نالي هڪ چوڪرو رهندو هو. هڪ ڀيري هو رستي تان گذري رهيو هو ته هڪ هاريءَ کي ڏٺائين، جيڪو ڀوڙهائپ جي باوجود اخروٽ جو هڪ ٻوٽو پوکي رهيو هو. عادل اُن بزرگ کان پڇيو ”بزرگ! هن ڀوڙهائپ ۾ توهان هي ڇا پيا پوکيو؟ ڇا توهان هن ٻوٽي جو ميوو کائي سگهندؤ؟“ هن بزرگ پنهنجو مٿو مٽي

ڪنيو ۽ اطمينان سان جواب ڏنائين: ”جن وٽن مان اڄ آءٌ ميوو کائي رهيو آهيان، اهي مون ناهن پوکيا، پر منهنجن ابن ڏاڏن لڳايا هئا. اڄ آءٌ وٺ پوکي رهيو آهيان، ته جيئن منهنجا ٻار پوڻا ۽ پوٽيون ان جو ميوو کائين.“

عادل بزرگ هاريءَ جي ڳالهه ٻڌي حيران ٿيو ۽ خاموشيءَ سان روانو ٿي ويو.

۴- شاهوڪار واپاريءَ جو جوتو

هڪ ڏينهن مهاتما گانڌي جي هڪ ريل ۾ سوار ٿيو. ان سان گڏ ماڻهن جي وڏي رش هئي، جيئن ئي شاهوڪار واپاريءَ ريل ۾ پنهنجو پهريون پير رکيو ته ماڻهن جي رش جي ڪري ان جي کاٻي پير جو جوتو هيٺ ڪري پيو.

ريل تيزيءَ سان اڳتي هلڻ لڳي. ريل جي تيز هلڻ سبب واپاريءَ پنهنجي کاٻي پير جو جوتو کڻي نه سگهيو. ٿوري دير ۾ ريل ۾ سوار ساٿي ڏاڍو حيران ٿيا، جڏهن هنن ڏٺو ته شاهوڪار

واپاريءَ خوشيءَ ۾ اطمينان سان پنهنجي ساڄي پير جو جوتو لاهي ريل مان ٻاهر ڇڏايو.

ماڻهن واپاريءَ کان جوتو ٻاهر ڇڏائڻ جو سبب پڇيو ته هن ڪلندي جواب ڏنو ته مون جهڙي ڪنهن ٻئي غريب کي هڪ پير جو جوتو ملي ته نه اهو ۽ نه آءُ ان کي استعمال ڪري سگهنداسين، ان کان بهتر ته هي آهي، ته اهي ٻئي جوتا ڪنهن غريب کي ملي وڃن ته جيئن گهٽ ۾ گهٽ هن جي ضرورت ته پوري ٿي سگهي.

شاهوڪار واپاريءَ جي اها سوچ ٻڌي، ماڻهو ڏاڍا خوش ٿيا، جڏهن ته واپاريءَ مسلسل کلي رهيو هو.

۵- خوش اخلاقي: هڪ اعلى وصف

هڪ با اخلاق دڪاندار ماڪيءَ جو واپار
ڪندو هو. سندس خوش مزاجي ۽ سٺن اخلاقن جي
ڪري هن جي دڪانن تي گراهڪن جي رش لڳل
هوندي هئي ۽ هن جي ماڪي تمام گهڻي
وڪامندي هئي.

هڪ ٻيو شخص، جيڪو بد زبان ۽
بدمزاج هو، ان جڏهن ڏٺو ته هن جو واپار ڏينهن

ڏينهن وڌندو پيو وڃي، ته سندس دل ۾ ساڙ پيدا ٿيو ۽ سوچڻ لڳو ته هيءُ شخص اڪيلو فائدو ڇو
پيو حاصل ڪري. هن دل ۾ خيال ڪيو ته ”آءُ به ماڪي وڪڻندس ۽ ان جي گراهڪن کي پاڻ ڏانهن
ڇڪيندس“. اهو سوچي، هن پهرين شخص جي دڪان جي ڀرسان ماڪيءَ جو دڪان کوليو. پر
ڪيترن ئي ڏينهن تائين سندس دڪان تي ڪوبه گراهڪ نه آيو.

نيٺ تنگ اچي، هن هڪ ڏينهن پنهنجي زال کي چيو ته ”خبر ناهي ته منهنجي ماڪيءَ
۾ ڪهڙي خرابي آهي، جو ڪو هڪ گراهڪ به منهنجي دڪان تي نٿو اچي، جڏهن ته هن جي
دڪان تي ماڻهن جي رش لڳي پئي آهي“.

هن جي ڏاهي زال، جيڪا پنهنجي مڙس جي مزاج کان واقف هئي، اها ڳالهه ٻڌي چوڻ
لڳي ته ”ڪوڙي زبان واري شخص جي ماڪي به ڪوڙي هوندي آهي“.

۶- ايڇ جي ويلس جي مهرباني

ايڇ جي ويلز انگريزي ادب ۾ هڪ ناليواري مصنف سان سڃاتو ويندو آهي. هن لنڊن جي شهر ۾ هڪ عاليشان گهر ٺهرايو هو، پر ان گهر ۾ رهڻ بدران، هو هڪ معمولي گهر ۾ رهندو هو. هن پنهنجو گهر پنهنجن نوڪرن کي ڏئي ڇڏيو هئائين.

جڏهن ان ڳالهه جي خبر ايڇ جي ويلس جي متن مائٽن ۽ دوستن کي پئي ته اهي ڏاڍو حيران ٿيا. هنن ايڇ جي ويلس کان ان ڳالهه جي وضاحت پڇي ته آخر هن ائين چو ڪيو؟ ڇاڪاڻ ته عام طور تي خوبصورت ۽ عاليشان گهرن جا مالڪ پنهنجن بنگلن ۾ پاڻ ئي رهندا آهن، پنهنجن نوڪرن کي ناهن رهائيندا.

ايڇ جي ويلس جواب ڏنو ته آءٌ ننڍپڻ ۾ پنهنجي ماءُ سان گڏ ننڍي گهر ۾ رهندو هئس. مون کي خبر آهي ته اتان جي زندگي ڪيئن هوندي آهي؟ ماڻهو ڪهڙين حالتن ۾ رهندا آهن؟ هاڻي جڏهن آءٌ اڪيلو رهجي چڪو آهيان ۽ گهر ۾ ڪير به ناهي ته اهڙي عاليشان بنگلي ۾ مان رهي ڇا ڪريان؟ بهتر آهي ته ان وڏي بنگلي ۾ منهنجا نوڪر پنهنجن ٻارن ٻچن سان گڏ خوشي ۽ آرام سان رهن، ته جيئن انهن جي ٻارن کي ڪا ڏکيائي ڏسڻي نه پوي. منهنجي لاءِ ته هيءُ معمولي گهر ئي ڪافي آهي، جتي آءٌ سکون سان پنهنجو ڪم ڪري سگهان.

ايڇ جي ويلس جي دوستن جڏهن اها ڳالهه ٻڌي ته سندس ڏاڍي واکاڻ ڪئي ته هو هڪ اهڙو شخص آهي، جيڪو پاڻ تڪليف ۾ رهي، ٻين کي خوشي ڏيڻ جو فن ڄاڻي ٿو.

هن سبق جا اهم ٽڪتا هن ريت آهن:

- مالڪ حقيقي ماڻهن کي پاڻ سان گڏوگڏ سماج ۾ ٻين ماڻهن سان سٺي سلوڪ، پيار ۽ محبت سان پيش اچڻ جو تاڪيد ڪري ٿو.
- سماج ان وقت بهتر ٿيندو، جڏهن اسان هڪ ٻئي جي احساسن ۽ جذبن جو قدر ڪنداسين.
- هر مذهب پنهنجي پوئلڳ کان پنهنجي لاءِ نيڪي ۽ ٻين جي لاءِ به نيڪيءَ جي تلقين ڪري ٿو.
- انسان سماجي جانور آهي، هو اڪيلو نه رهي سگهندو. مقصد ته هر انسان کي گهرجي ته هو ٻين سان پيار ۽ محبت، رواداري ۽ همدرديءَ سان پيش اچي.
- دنيا ۾ انسان گهڻين حالتن مان گذري ٿو، جن ۾ ننڍپڻ، جواني، پوڙهائپ وغيره شامل آهن. اهو ممڪن ناهي ته انسان هن دنيا ۾ ڪنهن سهاري کان سواءِ اڪيلي زندگي گذاري ۽ هو پنهنجين حالتن ۽ ماحول مان خوش هجي. انهيءَ ڪري هر شخص کي سماج ۾ پنهنجي ڪردار بابت غور ويچار ڪرڻ گهرجي.
- هڪ ٻئي کي برداشت ڪرڻ ۽ هڪ ٻئي سان گڏجي رهڻ سان ئي اسان بهتر سماج جوڙي سگهون ٿا.
- پاڻ کي تڪليف ڏئي، ٻين کي خوشي ۽ آرام ڏيڻ سان اسان کي خوشي ٿيندي آهي.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف-

هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) ڪنهن به دڪاندار لاءِ خوش مزاجي ڇو ضروري آهي؟
- (۲) شاهوڪار واپاريءَ پنهنجي ٻئي پير جو جوتو ٻاهر ڇو اڇلايو؟
- (۳) توهان جي خيال ۾ دڪاندارن کي پنهنجي دڪان کان ٻاهر شيون ڪيڏ لاءِ جڳهه ولائڻ صحيح آهي يا نه؟ وضاحت ڪريو.
- (۴) ڇا توهان ايڇ جي ويلس جي فيصلي سان متفق آهيو؟ وضاحت ڪريو.

ب-

هيٺين سوالن جا تفصيلي جواب ڏيو:

- (۱) ڇا توهان محتسب جي فيصلي مان مطمئن آهيو؟ دليل ڏئي سمجهايو.
- (۲) توهان جي خيال ۾ ڪنهن به دڪاندار لاءِ خوش مزاج هجڻ ڇو ضروري آهي؟ دليلن سان جواب ڏيو.

ج-

هيٺ ڏنل جملن کي پڙهي صحيح ☒ يا غلط ☐ جو نشان لڳايو:

- (۱) دڪاندار گڏهه گاڏي واري جي شڪايت ٻڌي ان ٻڌي ڪري ڇڏي.
- (۲) ڪوڙي زبان واري شخص جي ماکي به ڪوڙي هوندي آهي.
- (۳) شاهوڪار واپاريءَ پنهنجو جوتو سمنڊ ۾ اڇلائي ڇڏيو.

د- ”سماج جي اصلاح“ جي عنوان تحت ڪهاڻين مان ڪابه ڪهاڻي پنهنجي پنهنجي گروپ ۾ ڊرامي جي صورت ۾ شاگردن ۽ شاگردياڻين جي سامهون پيش ڪريو.

ه- ڪو اهڙو واقعو ياد ڪري لکو جنهن ۾ توهان سماج ۾ ڪنهن ضرورتمند جي مدد ڪئي هجي.

و- ”اخلاقي آکاڻيون: سماج جي اصلاح“ جي موضوع مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه نڪتا لکو جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

(1)

(2)

استادن لاءِ هدايت

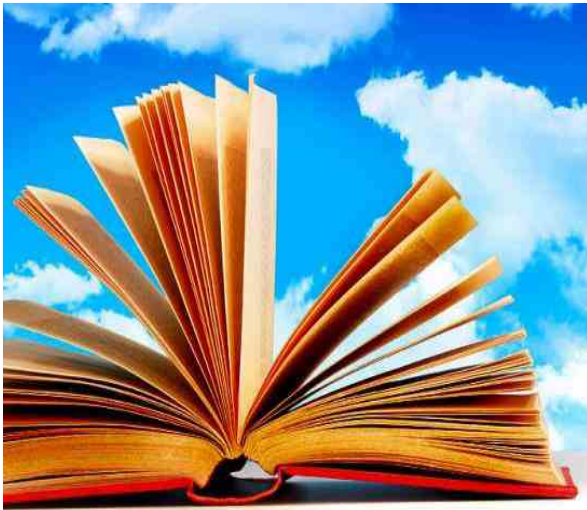
شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي اسڪول ۾ موجود ٻوٽن کي پاڻي ڏين ۽ پنهنجن پنهنجن گهرن ۾ ٻوٽا پوکڻ لاءِ والدين سان گڏ وڃي بچ وٺن ۽ انهن بچن کي پوکڻ جو بندوبست ڪن.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ	معنيٰ	لفظ
تسلي، دلجمعي	اطمينان	ساراهه، صفت، تعريف	واکاڻ
سوداگري، تجارت	واپار	مالڪي ڪرڻ	ولارڻ
خوش طبعي	خوش مزاجي	رستو، سڙڪ، پيچرو	وات
وڪڻجڻ، وڪرو ٿيڻ	وڪامڻ	حساب وٺندڙ، قاضي	مُحتسب
گار گند ڪندڙ	بد زبان	جماعت، گروهه، جڻو	ڏُر
بد فضيلت	بدمزاج	عقلمندي، سياڻپ	ڏاهپ
ڪتاب ناهيندڙ	مُصنّف	دلو، گهڙو	مَت
وڏي شان وارو	عالي شان		

(ج) علم پرائيٽ بابت اقوال

۱- انساني زندگيءَ ۾ مذهبي اهم ڪتابن جي ضرورت ۽ اهميت

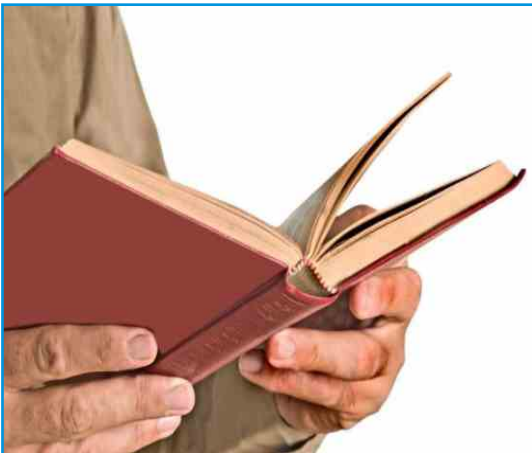

دنيا جي مُقَدَّم مذهبن مان سامي بولين (Semitic) سان لاڳاپيل مذهب اسلام، مسيحيت، يهوديت ۽ ٻين مرڪزي/مُقَدَّم مذهبن هندو مذهب يعني سناتن ڌرم، ٻڌ مذهب ۽ سک مذهب وغيره سڀئي هن ڳالهه تي متفق آهن ته ڪا اعلى هستي اهڙي آهي، جيڪا با اختيار آهي. جنهن هن پوري ڪائنات کي پيدا ڪيو آهي ۽ جنهن جي آڏو

اسان سڀئي مٿو ٽيڪيون ٿا. انهن سڀني مذهبن پنهنجن پوئلڳن کي زندگي گذارڻ لاءِ صحيفن جي صورت ۾ هدايت ۽ رهنمائيءَ جو خزانو ڏنو آهي. انهن صحيفن ۾ توريت، زبور، انجيل ۽ قرآن مجيد شامل آهن. ان سان گڏوگڏ ٻين مُقَدَّم مذهبن ۾ ويد، اُپ نشد (ويدانت) پُران، اتهاس (رامائڻ، مها پارت) ۽ شريمڊ پگود گيتا هندو مذهب ۾ اهم ڪتاب آهن، جيڪي رهنمائيءَ جو سرچشمو آهن. اهڙيءَ طرح ”گرو گرنٿ صاحب جي“ سِڪن جو مقدس ڪتاب آهي ۽ سُوٽراج ٻڌ مذهب جي مڃيندڙن لاءِ احترام جو ڳو ڪتاب آهي. توڙي جو انهن سڀني اهم ڪتابن کي گڏ ڪرڻ ۽ تدوين ڪرڻ جو ڪم سندن مذهب جي باني رهنمائن جي زماني کان شروع ٿيو. پر ان کان

پوءِ ان جي پوئلڳن ان ڪم کي اڳتي وڌايو، جيڪي انهن مذهبن جي ماڻهن لاءِ روشن وات آهن. مطلب ته سڀني پوئلڳن پنهنجي مذهبي، سماجي، عقلي، اخلاقي ۽ ثقافتي زندگين جي هر هڪ پهلوءَ کي هتي ڏني. ان کان سواءِ انهن اهم ڪتابن پنهنجي پوئلڳن کي زندگيءَ ۾ پيش ايندڙ مسئلن ۽ چيلينجن سان منهن ڏيڻ، سچائيءَ جي وات تلاش ڪرڻ ۽ ان تي هلڻ ۾ انهن جي رهنمائي ڪئي آهي، انهيءَ ڪري انهن اهم ڪتابن کي سڀئي پوئلڳن اولين ترجيح ڏين ٿا.

۲- مذهب جي روشنيءَ ۾ علم پرائڻ بابت اقوال

هر مذهب پنهنجي پوئلڳن کان اها گهر ڪري ٿو ته هو ان جي ٻڌايل اصولن تي هلن ۽ پنهنجي زندگيءَ کي هڪ مثالي زندگي بڻائين، ڇاڪاڻ ته اهائي شيءِ آهي، جيڪا انسانن کي جانورن کان جدا ڪري ٿي ۽ ان کي اشرف ۽ اعلى بڻائي ٿي. هر مذهب پنهنجي مڃيندڙ کي سچ ڳالهائڻ، نيڪ وات تي هلڻ، صبر ۽ تحمل، رواداري ۽ برداشت جي تلقين ڪري ٿو. ان سان

گڏوگڏ هوانساني ذهن کي دعوت ڏئي ٿو ته هو پنهنجي هر عمل يعني قول ۽ فعل تي ڪڙي نظر رکي ته سندن عمل پنهنجي ذات ۽ ٻين جي لاءِ رحمت جو سبب بڻجن ٿا يا زحمت جو. ڇڻ ته مذهبي ڪتاب اخلاقي اصولن ۽ علم حاصل ڪرڻ جي خاص هدايت ڪن ٿا. انهن ڪتابن ۾ مذهبي عقيدا، رسمون ۽ اخلاق جي تربيت سان گڏوگڏ علم حاصل ڪرڻ بابت خاص تلقين ڪئي وئي آهي.

چيو ويندو آهي ته هر شخص کي ٻه اکيون هونديون آهن، پر عالم ۽ مُفڪر کي ٽي اکيون

هونديون آهن. ٽين اک کي ”علم جي اک“ به چئبو آهي، جيڪا انسانن کي نيڪي ۽ بديءَ جي فرق کي سمجهڻ، جهالت ۽ اونداهيءَ مان ٻاهر ڪڍي روشني پکيڙڻ تي آماده ڪري ٿي. ضرورت هن ڳالهه جي آهي ته علم حاصل ڪرڻ لاءِ مذهبي ڪتابن سان گڏوگڏ سٺن ڪتابن جي مطالعي کي اپنايو وڃي، ته جيئن اسان سڀئي علم وارا سمجهدار ۽ نيڪ انسان بڻجڻ ۽ پنهنجي زندگين ۾ سنڌائي ۽ سچائيءَ کي اپنائيندي، دين ۽ دنيا جي وچ ۾ هڪ بهتر توازن پيدا ڪري سگهون.

هيٺ مذهبي ڪتابن ۾ موجود علم بابت اقوال پيش ڪيا پيا وڃن، جن مان اها حقيقت واضح ٿيندي ته هر مذهب پنهنجي پوئلڳ سان ان ڳالهه جي گهر ڪري ٿو ته هونءَ صرف مذهبي سکيا تي عمل ڪن، پر علم ۽ عقل رکندي، سمجهه سان عقيدن تي ايمان، رسمن تي عمل ۽ اخلاقيات جي جوهر کي پنهنجي زندگيءَ جو حصو بڻائين.

۳- علم جي ڳولا ۽ دنيا جا مذهب

- سني ۽ جامع تعليم، فنون لطيفه جي بهترين سمجهه، نظم ۽ ضبط جي انتهائي اعليٰ تربيت، سني گفتگو، اهي سڀ اعليٰ ترين انعام آهن.
(بُذازم، سُتانپاتا-261)
- ڪنفيوشس چيو آهي ته: مقدس ڪتابن جي باري ۾ پنهنجي علم کي وسعت ڏيو ۽ رسمن جي ادائگيءَ جي ذريعي ان جو گهيراؤ ڪريو، پوءِ سڌي وات کان توهان جي ٿڙڻ جو ڪوبه امڪان ناهي. (ايناليڪٽس/اقوال 15:21)
- اُهي والدين، جيڪي پنهنجي اولاد کي ننڍپڻ ۾ مناسب تعليم نٿا ڏيارين، اهي ٻارن جا دشمن هوندا آهن. بي علم ٻار تعليم يافته ماڻهن جي وچ ۾ نمايان نٿو ٿي سگهي. علم اهو بهترين خزانو آهي، جيڪو انسان پنهنجي

- زندگيءَ ۾ خاموشيءَ سان گڏ ڪري سگهندو آهي. (هندو مت-گارودا پُرانا-115)
- جيڪڏهن توهان مان ڪنهن شخص وٽ حڪمت ناهي، ته اها مالڪ حقيقيءَ کان گهري، جيڪو هر هڪ کي انتهائي سخاوت سان عطا ڪندو آهي. اها ان کي ڏني ويندي. (مسيحيت، جميز، 5:1)
- جهڙيءَ طرح باهه ڪانيءَ کي ساڙي، خاڪو بڻائيندي آهي، اهڙيءَ طرح علم بُرن ڪمن کي ساڙي ڇڏيندو آهي. (پڳود گيتا، 37:4)
- درست تعليم انساني ذهن ۾ عوام الناس جي خدمت جي جذبن کي پيدا ڪري ٿي.
- (سڪ مت-ادي گرنٿ صاحب-اسا 1، ص 356)
- (آهورا مزدا کان دعا) اسين سدائين توکي سوچ تي مرڪوز رکون ٿا. ان کان سواءِ محبتي ذهنن جي تعليمات تي غور ۽ فڪر ڪريون ٿا. اسان ڏسون ٿا ته مقدس ماڻهن جا ڪم ڪهڙا آهن، جيڪي روحاني طور تي ”حقيقت“ جي عين مطابق هوندا آهن.
- (زرتشت، اوستا، يسنا 2:34)
- هر هڪ کي روح جو اثر فائدي جي لاءِ ڏنو ويندو آهي، ڪنهن کي روح سان حڪمت پريل ڪلام ملندو آهي ۽ ڪنهن کي انهيءَ روح سان علم جو ڪلام.
- (قرنتيون جي نالي خط، باب 9-7:12)
- هر لکت مالڪ حقيقيءَ جي الهام جو نتيجو آهي. تعليم، نصيحت ۽ سچائيءَ جي تربيت جي واسطي فائديمند آهي ته جيئن مالڪ حقيقي جو ڪامل ٻانهو هر چڱي ڪم لاءِ بالڪل تيار ٿي وڃي. (تيمو تاؤس، 16:3)

سبق جو خلاصو

هن سبق جا اهم نُڪتا هن ريت آهن:

- علم جي ذريعي انسان سُنائي ۽ برائي، نيڪي ۽ بدي، صحيح ۽ غلط ۾ فرق ڪرڻ سڪي ٿو.
- علم جي سڪيا انسان کي مثالي زندگي گذارڻ لاءِ تيار ڪري ٿي ۽ ان کي اشرف بڻائي ٿي.
- علم حاصل ڪرڻ نيڪي آهي، ڇاڪاڻ ته علم سُنائي ۽ سڌي رستي ڏانهن وٺي وڃي ٿو.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺئين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) سامي مذهب جي مُقدس ڪتابن جا نالا لکو.
- (۲) مذهبي اهم ڪتاب اسان جي ڪهڙيءَ طرح رهنمائي ڪن ٿا؟
- (۳) پيا مُقدم مذهب ڪهڙا آهن؟ نالا لکو.

ب- هيٺئين سوال جو تفصيلي جواب ڏيو:

- (۱) علم حاصل ڪرڻ جا ڪي به پنج فائدا بيان ڪريو.

ج- علم بابت ڏاهن ماڻهن جا اقوال گڏ ڪري پنهنجي دائري يا ڪتابڙي ۾ لکو.

د- کالم ”الف“ کي کالم ”ب“ سان ملايو ۽ اهو به ٻڌايو ته هيٺيان اقوال
ڪهڙي مذهب مان ورتا ويا آهن.

کالم (الف)	کالم (ب)
۱- مسيحيت	علم حاصل ڪرڻ سان دل روشن ٿيندي آهي.
۲- ٻڌ مذهب	مالڪ حقيقيءَ جو خوف، حڪمت جي شروعات آهي ۽ ڦڏوس جي سڃاڻپ فهم آهي.
۳- زرتشت	اي پروردگار! مون کي علم عطا ڪر
۴- هندو مذهب	جنهن کي مالڪ حقيقيءَ جو علم حاصل ٿيو، ڇڻ ته ان جي زندگيءَ مان اونداهي ختم ٿي.
۵- اسلام	نيڪ ماڻهن جون دليون نور ۽ علم سان روشن هونديون آهن.

و- هن عنوان بابت پنهنجي پسند جا ڪي به ٽي ڪٿا لکيو، جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

(۱)

(۲)

استادن لاءِ هدايت

شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي علم پرائڻ بابت مذهبي اهم ڪتابن مان مختلف
اقوال گڏ ڪن ۽ ڪلاس ۾ ان جو خلاصو پيش ڪن.

نوان لفظ ۽ اُنهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ	معنيٰ	لفظ
سوج ڪندڙ	مُفَكِّر	حاصل ڪرڻ، هٿ ڪرڻ	پرائڻ
تيار، رضامند	آماده	چوڻي، مثال، ڳالهه ٻولهي	قول (ج) اقوال
اڀياس ڪرڻ، پڙهڻ	مطالعو	اڳيون، پهريون	مُقدِّم
اختيار ڪرڻ	اڀنائڻ	نياز ڪرڻ	مثنويڪڻ
اصل، گڻ	جوهر	خدا جي طرفان موڪليل ڪتاب	صحيفو
تفصيلي	جامع	مضمون کي گڏ ڪرڻ	تدوين ڪرڻ
قهلاءَ	وسعت	عزت وارو، شرف وارو	أشرف
گمراهه ٿيڻ	تڙڻ	سڀ کان بلند	أعلیٰ
		اقرار، قبوليت، همدردي	رواداري

سيڪ مذهب

۱- تعارف

حسن ابدال، راولپنڊي ۽ کان پنجاهه
ڪلوميٽر اتر اولهه ۾ آهي. هن علائقي کي
پرڏيهي شهرت سڪن جي مقدس هنڌ ”پنجه
صاحب“ جي ڪري آهي. روايت آهي ته سڪ
مذهب جو باني بابا گرو نانڪ ديو جي مڪه
مدينه، بغداد ۽ ايران کان ٿيندو هتي پهتو ۽
ڪجهه ڏينهن هتي ترسيو. اتي گرو داري ۾ هن
جي هٿ جو نشان ”چنبو“ آهي، جنهن مان پاڻيءَ جو چشمو ڪيترين ئي صدين کان وهي رهيو
آهي. انهيءَ ڪري هيءُ هنڌ ”پنجه صاحب“
جي نالي سان مشهور آهي. هر سال ۱۲ اپريل
تي بيساڪيءَ جي ميللي ۾ دنيا مان هزارين
سيڪ ياتري هتي زيارت لاءِ ايندا آهن.

سڪ مذهب ۾ توحيد کي خاص
اهميت حاصل آهي. هو وحدانيت تي يقين
رکن ٿا ۽ هڪ مالڪ حقيقيءَ جي عبادت
ڪن ٿا. سڪ مذهب ذات پات جي تصور جي خلاف آهي. انهن وٽ سڀئي انسان برابر آهن. سڪ
مذهب ۾ ايشار، همدردي ۽ مخلوق جي خدمت کي وڏو درجو حاصل آهي.

۲- سک مذهب کيئن پکڙيو؟

بابا گرو نانک دیوجی

بابا گرو نانک دیوجی جي دور ۾ سکڻ تي سندس شخصیت ۽ سکيا جا گهرا اثر پيا. هونئن ته هن سکڻ جي مذهبي جماعت بنائڻ جي شعوري ڪوشش نه ڪئي ۽ نه ئي ان کي سياسي جماعت بڻايو. پر پنهنجن پوئلڳن جي رهنمائيءَ لاءِ پاڻ کان پوءِ گرو انگد دیوجی کي جانشين مقرر ڪيائين. ان جي مقرري سک مذهب لاءِ مفيد ثابت ٿي. گرو انگد دیوجی نه صرف بابا گرو نانک جي روايتن کي جاري رکيو، پر کيرتن (پوڄا پاٽ) ۽ لنگر جي روايت کي وسيع ڪيائين. هن گُرمکي لپي ايجاد ڪئي ۽ صوفين ۽ ڀڳتن جو ڪلام گڏ ڪيو

۽ ان کي ”گرو گرنت صاحب (ڪتاب)“ ۾ شامل ڪيو. اهڙيءَ ريت هن بابا گرو نانک جي سوانح عمري پڻ مرتب ڪرائي، انهن اپائڻ سان سندس پوئلڳن ۽ عقيدتمندن ۾ اتحاد ۽ هڪ جماعت هئڻ جو احساس پيدا ٿيو.

گرو انگد دیوجی جي دور ۾ ”سنگت“ ادارو قائم ٿيو، جيڪو اڳتي هلي گرو داري جو بنياد بڻيو. ٽئين گرو امرداس نظم ۽ ضبط کي باقاعده بڻايو. گرو امرداس اکبر بادشاه سان ملي ڪوڙ سارا عام پلائيءَ جا ڪم ڪيا، جن سان ماڻهن جي دلين ۾ سکڻ لاءِ نرمي پيدا ٿي ۽ اها تحريڪ مضبوط ٿيڻ لڳي، جيڪا سک مذهب اختيار ڪرڻ وارن لاءِ چڪ جو سبب بڻي. ٽئين، چوٿين ۽ پنجين گروءَ جا واسطا پڻ اکبر بادشاه سان خوشگوار رهيا ۽ انهن جي حيثيت وڌي وئي ۽ پنهنجن گروئن جي دور ۾ سک جماعت جي الڳ شخصيت قائم ٿي. اهو سلسلو هلندو رهيو.

ڏهين گرو گوڀند سنگهه جي هندن ۽ مسلمانن کان الڳ قانونن جو اعلان ڪيو، جيڪو صرف سڪ مذهب جي پوئلڳن لاءِ هيو. هن هر سڪ لاءِ پنج شيون لازمي قرار ڏنيون، جن ۾ ڪيس (وار) ڪنگهي، ڪٽو (هٿ ۾ پائڻ لاءِ) ڪچو (چڊو)، ۽ ڪريان شامل آهن. هن هر سڪ مرد جي نالي سان ”سنگهه“ ۽ هر سڪ عورت جي نالي جي آخر ۾ ”ڪور“ لڳائڻ لازمي قرار ڏنو. اڄ سڪ مذهب جا پوئلڳ دنيا جي سڀني حصن ۾ ٿوري گهڻي تعداد ۾ موجود آهن. پاڪستان، انڊيا، يورپ، آمريڪا، ڪينيڊا، دبئي، ايران ۽ افغانستان ۾ سڪن جو گهڻو تعداد آهي. اهو سڪ مذهب جي عالمي مذهب هئڻ جو دليل آهي.

۳- بابا گرو نانڪ ديوجي ۽ سندس تعليم

بابا نانڪ لاهور جي ڏکڻ اولهه ۾ ۶۴ ڪلوميٽر جي فاصلي تي تلونڊي راءِ ڀولي ۾ ۱۵ اپريل ۱۴۶۹ع تي پيدا ٿيو. جنهن کي هاڻي ”ننڪانه صاحب“ چئبو آهي. ذات جي حوالي سان سندس والد مهت ڪالو، پيري خاندان ڪشتري مان هو. هو بابا گرو نانڪ ديوجي جي پيدائش وقت ڳوٺ جوزميندار هو.

ڇهن سالن جي عمر ۾ بابا نانڪ کي هڪ هندو پنڊت ”برناجن شاستري“ جي آشرم ۾ موڪليو ويو، جتان هن رياضي، ديوناگري ۽ سنسڪرت ٻوليون سکيون.

ان کان پوءِ بابا نانڪ جي هڪ مقامي مولوي صاحب جي شاگردي اختيار ڪئي ۽ اهڙيءَ طرح هو اسلامي تعليم کان به آگاهه ٿيو. اڳتي هلي بابا نانڪ درويشن ۽ فقيرن (علم ۾ پختن ماڻهن) کان مذهب، فلسفي ۽ اخلاقيات تي خيالن جي ڏي وٺ ۾ ڪجهه وقت گذاريو، جنهن جي ڪري سندس علم ۾ واڌارو ٿيو. انهيءَ دوران هن بابا فرید گنج شکر کان باقاعده علم حاصل ڪيو. جنهن سندس ذات تي گهرو اثر وڌو ۽ بابا نانڪ جي علمي ۽ فڪري خزاني ۾ واڌارو ٿيو.

تيرهن سالن جي عمر ۾ اسڪول مڪمل ڪرڻ کان پوءِ بابا نانڪ جي پيءُ جنيسو جي رسم منعقد ڪئي. جنيسو هڪ سوئي ڏور آهي، جنهن کي منتر پڙهي پارايو ويندو آهي. جنيسو اصل ۾ وڏي ذات جو خاص نشان هو، جنهن کي بابا نانڪ پاڻ کان انڪار ڪيو ۽ چيائين ته ”آءُ اهو جنيسو پائيندس، جيڪو ڪڏهن به ميرو نه ٿيندو، نه ٿيندو، نه سڙندو ۽ نه پراڻو ٿيندو، پر ٻي دنيا تائين مون سان گڏ رهندو“. خانداني پنڊت هرديال سندس ڳالهين تي ڪاوڙجي پيو ۽ پڇيائينس ته ”هي تون ڪهڙيون ڳالهين پيو ڪرين ۽ اهڙو جنيسو تون ڪٿان آڻيندين؟“ بابا نانڪ ڊيو جي جواب ڏنو ته ”جيڪڏهن رحم جي ماني ۽ قناعت جو ڏاڳو، پرهيزگاريءَ جي ڳنڍ لڳائي وڃي ته سچائيءَ جو مروتو ڏنو وڃي ته انساني روح لاءِ هڪ بيمثال جنيسو بڻجي ويندو“.

بابا گرو نانڪ جو پيءُ ۽ پيا گهر وارا سندس اهڙي رويي کان ناراض ٿيا. سندس پيءُ کيس دنياوي ڪاروبار ۾ مصروف ڏسڻ پئي چاهيو. سندس پيءُ جو خيال هو ته ”ڪشتري جي پٽ کي گهرجي ته هو نفعي واري ڪمائيءَ جي ذريعي خانداني دولت ۾ واڌارو ڪري“. پر گرو نانڪ جي انڪار ڪرڻ تي سندس پيءُ کيس جانور چارڻ جو ڪم حوالي ڪيو. پر ان جي جانورن هارين جون بنيون پيلي ڇڏيون ۽ ان ڪم کي روڪڻو پيو. پوءِ ان جي والد منڊيءَ مان واپار جو سامان خريد ڪرڻ لاءِ رقم ڏني. نانڪ جي واپار ڪرڻ لاءِ نڪتو، پر رستي ۾ بڪايل فقيرن ۽ درويشن سان ملاقات ٿيس ۽ سموري رقم انهن ۾ ورهائي ڇڏيائين. نانڪ جي پريشان پيءُ نانڪ جي شادي ڪرڻ جو فيصلو ڪيو. اوڻيهن سالن جي عمر ۾ ۱۴۸۸ع ۾ بٽاله جي نيڪ نامياري ڪشتري سول چند جي ڌيءُ سلڪڻيءَ سان سندس شادي ڪرايائين، جن مان کيس ٻه پٽ سري چند ۽ لڪشمي داس پيا ٿيا. شاديءَ واري ٻنڌڻ کان پوءِ هن سلطان پور ۾ نواب خان لوديءَ وٽ نوڪري ڪئي. هن ڏهن سالن تائين نوڪري ڪئي، پوءِ نوڪري ڇڏي سفر جي نيت سان ڊگهي سفر تي هليو ويو. سندس سفر جو احوال هن ريت آهي:

پهريون سفر	۱۲۹۷ع کان ۱۵۰۹ع تائين	پهرئين سفر ۾ بابا نانڪ بنگال، آسام ۽ اڙيسه ويو. ۽ راجستان جي مذهبي هنڌن جي زيارت ڪيائين.
ٻيو سفر	۱۵۱۰ع کان ۱۵۱۵ع تائين	چين مذهب ۽ ٻڌ مذهب جي جاين جي زيارت لاءِ سري لنڪا ويو.
ٽيون سفر	۱۵۱۵ع کان ۱۵۱۷ع تائين	ڪشمير ۽ هماليه جي جابلورستن تان جوڳين وٽ ويو.
چوٿون سفر	۱۵۱۷ع کان ۱۵۲۱ع تائين	سعودي عرب ويو ۽ واپسي تي عراق، ايران ۽ وچ ايشيا جي رياستن ۾ اسلامي علم حاصل ڪيائين.

۱۵۲۱ع ۾ بابا گرو نانڪ واپس پنجاب موٽي آيو ۽ ڪرتارپور کي پنهنجو مرڪز بڻايائين ۽ ٻني ٻاري جوڌندو اختيار ڪيائين. ارڙهن سالن جي عبادت، رياضت ۽ روحاني تجربا حاصل ڪرڻ کان پوءِ ۲۲ سيپٽمبر ۱۵۳۹ع تي گرو نانڪ هن فاني دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويو.

بابا گرو نانڪ ديوجي تعليم:

بابا گرو نانڪ جي تعليم ۾ مالڪ حقيقيءَ جو ذڪر عام آهي. هو چوي ٿو ته ”مالڪ حقيقي پوري ڪائنات جو خالق آهي. هو سڀني مخلوق کي پيدا ڪندڙ آهي ۽ اهوئي ڪائنات کي هلائي رهيو آهي. هن ئي آسمان کي بنا ڪنهن سهاري جي قائم ڪيو آهي. هو تعمير ۽ تخریب (خير ۽ شر) ٻنهي جو پيدا ڪندڙ آهي.“ بابا گرو نانڪ وٽ ذات پات ۽ اعليٰ ۽ ادنيٰ ڪجهه به ناهي. انسان جا عمل ان کي ننڍو يا وڏو بڻائين ٿا. هو چوي ٿو ته ”سمجھ ۾ نه ايندڙ آهي هيءَ ذات پات، سموري مخلوق مالڪ حقيقيءَ وٽ هڪ آهي. سڀ ڪجهه هن ئي پيدا ڪيو آهي ۽ نيٺ هر

شيء ان ۾ شامل ٿي ويندي.“

بابا نانڪ فرسوده رسم ۽ رواج جي مقابلي ۾ اخلاقي قدرن کي وڌيڪ اهميت ڏني آهي. پاڻ فرمائين ٿا ته:

”پنهنجي سٺ مان ڪرم ٺاهيو ۽ ڏاڳي مان قناعت، سچ هن ڏاڳي جو لاھو چارھو آھي. اي پنڊت! جيڪڏهن تو وٽ اهڙو ڏاڳو آهي، جيڪو ڪڏهن به نه ٿئي، نه سڙي، نه گم ٿئي، ته اهو منهنجي ڳچيءَ ۾ ٻڏي ڇڏ. مبارڪ آهي اهو ماڻهو جنهن جي ڳچيءَ ۾ اهڙو ڏاڳو ٻڌو وڃي.“

بابا نانڪ پنهنجن عملن کي مالڪ حقيقيءَ جي مرضيءَ مطابق گذارڻ جي تلقين ڪري ٿو. ڇاڪاڻ ته مالڪ حقيقي جي مرضي اسان سڀني تي حاوي آهي. سڪ، ڏڪ، خوشي ۽ غمي، ڪاميابي ۽ ناڪامي، سُنائي ۽ برائي، علم ۽ جهالت، آزادي ۽ غلامي، جنت ۽ دوزخ انهيءَ مالڪ حقيقيءَ جي حڪم سان آهن. پاڻ فرمائين ٿا ته:

”جيڪو چاهي، اهو پاڻ ڪري ٿو ڪنهن ٻئي جو حڪم نٿو هلي. اي نانڪ! هو بادشاهن جو بادشاهه آهي. سندس رضا تي راضي رهڻ اصل ڳالهه آهي.“

بابا نانڪ پنهنجي نظم ”جپ جي“ ۾ سڪن جي اهم عقيددي يعني مالڪ حقيقي تي ڀروسو ۽ ايمان جو ذڪر ڪندي فرمائي ٿو ته:

”آقا سچ آهي، سچ آهي ان جو نالو.

ان کٽ آهي ان جي محبت.

اتان ئي گهرون ٿا ۽ اتان ئي ملي ٿو.

لا زوال آهي ان جو نالو، ان جون عنايتون، ان جي عظمت.

اسان جي زندگيءَ لاءِ بهتر آهي ته نيڪ عمل ڪريون.

ڇوٽڪاري جي رحمت ۽ ٻاجهه ان کان ئي ممڪن آهي.“

مطلب ته بابا گرو نانک جي تعليم ۾ مالڪ حقيقيءَ جي وڌائي ۽ ان تائين پهچڻ لاءِ گروءَ جي رهنمائي ۽ وسيلي جي ضرورت تي زور ڏنو ويو آهي. پاڻ هن ڳالهه جي به تلقين ڪئي اٿائين ته سڀ ڪجهه مالڪ حقيقيءَ جي حڪم سان ٿئي ٿو ۽ پوري ڪائنات انهيءَ مالڪ حقيقيءَ جي حڪم جي تابعدار آهي.

اسان کي بابا گرو نانک جي تعليم ۾ انسانيت سان محبت، برابري ۽ ٻين جي سار سنڀال جا پيغام ملن ٿا. هو سڀني انسانن کي ايمانداري ۽ حلال روزي ڪمائن جو حڪم ڏئي ٿو. جنهن جي ڪري مالڪ حقيقيءَ جي عشق جي توفيق ملي سگهندي.

۴- سک مذهب جا گرو

”گرو“ سنسڪرت زبان جو لفظ آهي، جنهن جي معنيٰ آهي ”اونداهين ۾ روشني پکيڙيندڙ“. جن ته گرو ڪنهن فرد جي دل ۽ روح مان جهالت جي اونداهيءَ کي دور ڪري ٿو. مالڪ حقيقيءَ جي عشق ۽ ان تائين پهچائڻ لاءِ هڪ رهنما جي ضرورت آهي. گروءَ جي رهنمائي ۽ تعليم ئي مالڪ حقيقيءَ تائين رسائيءَ جو سبب بڻجي ٿي، انهيءَ ڪري سک مذهب ۾ گروءَ جي ضرورت ۽ اهميت تي تمام گهڻو زور ڏنو ويو آهي. سک مذهب ۾ بابا گرو نانک جي

پهريون گرو هو. سک مذهب جي ٻين ڏهن گروئن جو ذڪر هن ريت آهي:

۱- گرو انگد دیوجي (لمنا پائي) (۱۵۰۴ع کان ۱۵۵۲ع)

گرو انگد دیوجي ۱۵۰۴ع ۾ پيدا ٿيو. هيءُ ڪنهن مندر جو پڄاري هو ۽ هر سال پڳتن جو جتو وٺي جوالا مڪي جي هنڌ تي ديوي جي مندر ويندو هو. اتي هڪ ڀيرو گرو نانڪ دیوجي جي پوئلڳ جوڏا پائيءَ کان متاثر ٿيو ۽ ان کان پوءِ بابا گرو نانڪ سان اچي ملاقات ڪيائين. ان وقت سندس عمر ۲۸ سال هئي. پوءِ پوري عمر لاءِ اتي ئي رهجي پيو. بابا گرو نانڪ جي دور ۾ هن لنگر جي ڪم کي نهايت سهڻي طريقي سان سنڀاليو. بابا گرو نانڪ دیوجي جي وفات کان ويهه ڏينهن اڳ کيس پنهنجو جانشين بڻايو هو.

گرو انگد دیوجي ٻه اهڙا ڪم ڪيا، جن مان سڪ جماعت جي نظام ۾ مضبوطي پيدا ٿي. پهريون هن گرمکي لڀي ايجاد ڪئي ۽ ٻيو گرو نانڪ جي ساٿيءَ کان سندس سوانح عمري تيار ڪرائي، جنهن ۾ سندس تعليم جو خلاصو پڻ شامل آهي. گرو انگد دیوجي برابري، راوداري، ماڻهن سان احترام جو رويو اپنائيو ۽ ڪنهن ٻئي مذهب تي تنقيد نه ڪئي. سندس ۶۲ شلوڪ (نرمان) گرو گرنٿ صاحب ۾ شامل آهن. هن پهرين اپريل ۱۵۵۲ع تي وفات ڪئي. وفات کان اڳ هن گرو امرداس جي کي گرو مقرر ڪيو.

۲- گرو امرداس جي (۱۴۷۹ع کان ۱۵۷۴ع)

گرو امرداس جي ۱۴۷۹ع ۾ امرتسر جي ويجهو هڪ ڳوٺ باسرکي ۾ پيدا ٿيو. سندس تعلق هڪ ڪٽر مذهبي گهراڻي سان هيو. هو بابا گرو نانڪ دیوجيءَ جي هڪ حمد ”جپ جي“ (صبح جي دعا) ٻڌي متاثر ٿيو ۽ سندس پوئلڳ بڻجي ويو. سندس وڏو ڪم سکن کي منظم ڪرڻ آهي. گرو امرداس جيءَ جو ٻيو اهم ڪم اڪبر بادشاهه سان سَنَ ناتن کي وڌائڻ آهي. بادشاهه جي مدد سان هن عام ڀلائيءَ جا ڪيترائي ڪم ڪيا. مثال طور ڍل معاف ڪرايائين، ان کان سواءِ ٻه ٻيا عام ڀلائيءَ جا ڪيترائي ڪم ڪيائين.

هن ”گرو گرنٽ صاحب جي“ ۾ مذهبي دعائن جو واڌارو ڪيو. گرو امرداس جي پهرين سيپٽمبر ۱۵۷۴ع تي وفات ڪئي ۽ پنهنجي جاتي گرو رامداس جي کي گرو مقرر ڪيائين.

۳- گرو رامداس جي (۱۵۳۴ع کان ۱۵۸۱ع)

گرو رامداس جي جو نالو جيئنا پائي هو. هو لاهور ۾ ۱۵۳۴ع ۾ پيدا ٿيو. پاڻ ۱۵۷۴ع کان ۱۵۸۱ع تائين گروءَ جا فرض نڀايائين. گرو رامداس جي مذهبي ڏڻ ملهائڻ لاءِ پنهنجن پوئلڳن کي هندن کان الڳ ڪيو ۽ وري شادي ۽ مرڻ جون رسمون پڻ الڳ مقرر ڪيون ۽ خاص طور تي ستيءَ جي رسم جي مخالفت ڪئي.

گرو رامداس جي امرتسر شهر کي وسايو ۽ اتي ئي بابا گرو نانڪ ديوجي جي تعليم کي عام ڪيو. پاڻ ۲۸ سيپٽمبر ۱۵۸۱ع تي وفات ڪيائين.

۴- گرو ارجن ديوجي (۱۵۶۳ع کان ۱۶۰۶ع)

پنجين گرو ارجن ديوجي کي سندس پيءُ گرو رامداس جي وفات کان پوءِ ۱۸ سالن جي عمر ۾ گرو مقرر ڪيو ويو. گرو ارجن ديوجي ۱۵ سيپٽمبر ۱۵۶۳ع تي گوندال ۾ پيدا ٿيو هو. گرو ارجن ديوجي امرتسر تالاب (سرور) ۾ مرڪزي عبادت گاهه ”هري مندر صاحب“ اڏايو. جنهن کي هاڻي ”گولڊن ٽيمپل“ چئجي ٿو. هن اُتي سک گروئن جي رهائشگاهه پڻ ٺهرائي. انهيءَ ڪري ان جڳهه کي ”دربار صاحب“ جو نالو ڏنو ويو آهي، جتي ڪو گرو رهندو هو يا ڪٿي به گرو گرنٽ صاحب جو پاٽ ٿيندو هو ته ان کي ”دربار صاحب“ چيو ويندو هو.

مالي طور تي سڪن کي منظم بنائڻ لاءِ گرو ارجن ديو جي سڪن لاءِ عشر (ڏهون حصو) ڏيڻ جي سڃاڻپ ڪرائي. ان کان اڳ لنگر جو انتظام رڳو عام پلائيءَ جي ڪمن ۽ نذرانن مان هلندو هو. ان مان اهو فائدو ٿيو ته سڪن جي عام پلائيءَ جي تنظيم معاشي طور تي سگهاري ٿي پئي. گرو ارجن ديو جي راوي ۽ بياس درياھ جي وچ ۾ شهر ترن تارن، ڪرتار پور ۽ هرگوبند پور وسايا. جهانگير بادشاهه جي دور ۾ هن جو پٽ باغي بڻجي پنجاب آيو ۽ گرو ارجن ديو جي کان مدد گهري. گرو جي ان جي مالي مدد ڪئي. لاهور جي گورنر چندومل هڪ سازش تحت گرو ارجن ديو جي کي لاهور ۾ قيد ڪرائي، قتل ڪرائي ڇڏيو جنهن جي ڪري سڪن ۽ مغلن جا واسطا ڏينهن ڏينهن خراب ٿيندا ويا. گرو جي کي ۱۶ مئي ۱۶۰۶ ۾ قتل ڪيو ويو.

۵- گرو هرگوبند سنگهه جي (۱۵۹۵ع کان ۱۶۴۴ع)

گرو هرگوبند سنگهه جي ۱۴ اپريل ۱۵۹۵ع تي پيدا ٿيو. سڪ جماعت لاءِ سندس دور مشڪل ۽ ڏکيو دور هو. مغل بادشاهه مخالف ٿي پيو هو. گرو هرگوبند سنگهه جي ظلم جي خلاف هٿيار کنيو. سندس زندگي جنگي تياري ۾ گذري. هن سڀني پوئلڳن کي هر وقت تيار رهڻ جو حڪم ڏنو. هن پنجاب جي مغل گورنر خلاف جنگيون وڙهيون. مغلن سان حالات بهتر ٿي وري خراب ٿيندا رهيا. پوءِ کيس گواليار جي قلعي ۾ بند ڪيو ويو. گرو هرگوبند سنگهه جي جو انتقال ۱۶۴۴ع ۾ ٿيو.

۶- گرو هراءِ صاحب جي (۱۶۳۰ع کان ۱۶۶۱ع)

گرو هراءِ صاحب جي ۲۶ فيبروري ۱۶۳۰ع تي پيدا ٿيو. تيرهن سالن جي عمر ۾ سندس ڏاڏو گرو هرگوبند جي کيس گرو مقرر ڪيو هو. مزاج ۾ هونردم دل ۽ صلح پسند انسان هو. هن مغلن جي خلاف ڪابه فوجي ڪارروائي نه ڪئي، پر دارا شڪوه کي بچائڻ ۾ اڳرو رهيو. جتي کيس شڪست ملي. کيس دهلي گهرايو ويو ۽ اتي ئي ۱۶ آڪٽوبر ۱۶۶۱ع تي انتقال ڪيائين.

۷- گرو کرشن جي (۱۶۵۶ع کان ۱۶۶۳ع)

گرو کرشن جي ۷ جولاءِ ۱۶۵۶ع تي پيدا ٿيو. کيس پنجن سال جي عمر ۾ گرو مقرر ڪيو ويو. ان وقت دهليءَ جي راجڌاني ۾ ماتا جي وبا پکڙجي چڪي هئي ۽ روزانو هزارين ماڻهو مري رهيا هئا. گرو کرشن جي کي مالڪ حقيقيءَ ماتا جي علاج جي صلاحيت ڏني هئي. انهيءَ ڪري هن دهليءَ ۾ ماتا جي گهڻن ئي بيمارن جو علاج ڪيو. دهليءَ جي ماڻهن ان بيماريءَ مان شفا ته حاصل ڪئي، پر پاڻ گرو کرشن جي ماتا جي بيماريءَ ۾ وڪوڙجي ويو ۽ انتقال ڪيائين. سندس عمر ست سال، ست مهينا ۽ ۲۳ ڏينهن هئي.

۸- گرو تيغ بهادر جي (۱۶۲۱ع کان ۱۶۷۵ع)

هيءُ ۱۶۲۱ع تي امرتسر ۾ پيدا ٿيو. هيءُ ڇهين گروءَ هرگوبند جي جو پٽ هو. صوفي طبيعت وارو ماڻهو هو. هن ڏهن سالن تائين گروءَ جا فرض نڀايا. اورنگزيب بادشاهه جي دور ۾ دهليءَ ۾ چاندني چوڪ تي کيس قتل ڪيو ويو. هن ڏاکڻي واقعي سک قوم جي جذبن ۾ هلچل مچائي ڇڏي. هن کان پوءِ سندس پٽ گرو گوبند سنگهه جي گرو بڻيو.

۹- گرو گوبند سنگهه جي (۱۶۶۶ع کان ۱۷۰۸ع)

گرو گوبند سنگهه جي پنهنجي پيءُ جي قتل کان پوءِ گرو بڻيو. هن سک مذهب ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو. هن سک مذهب ۽ سک روايت جي مخصوص ڪردار جي جوڙجڪ جو ڪم سرانجام ڏنو.

مغل بادشاهت ۽ ٻين راجا مهاراجائن سان وڙهڻ ۽ بدلون جي پوري زندگي ڀرپور تياري ڪندو رهيو. هن سکن کي فوجي تربيت ڏني ۽ سک قوم کي جنگجو بڻايو. کيس جابلو رياستن جي راجائن سان ۱۹ جنگيون وڙهڻيون پيون. زندگيءَ جي آخري ڏينهن ۾ هو هڪ مسلمان

رياست حيدرآباد دکن هليوويو ۽ باقي زندگي اتي گذاريائين.

هن هر سک مرد جي نالي سان گڏ ”سنگهه“ ۽ عورت جي نالي جي آخر ۾ لفظ ”ڪور“ جي واڌاري کي لازمي قرار ڏنو. وفات کان اڳ هن ”گرو گرنٿ صاحب جي“ سڪن جي مقدس ڪتاب کي گروءَ جو درجو ڏنو ۽ چيو ته هن کان پوءِ آخري سڪ مذهب جو ڪو گرو نه هوندو. مطلب ته گرو گرنٿ صاحب (ڪتاب) يارهنون ۽ آخري گروءَ جي حيثيت سان متعارف ٿيو.

۱۰- گرو گرنٿ صاحب جي

گرو گرنٿ صاحب جي، سڪن جو مقدس ڪتاب آهي. هن کي گرو انهيءَ ڪري چيو پيو ويڃي، جو سڪن جي ڏهين گرو گوڀند سنگهه جي پاڻ کان پوءِ ڪنهن سڪ کي چونڊڻ بدران ڪتاب گرو گرنٿ صاحب جي کي سڪن جي رهنمائيءَ لاءِ چونڊيو.

گرو گرنٿ صاحب جي دنيا جي مذهبي ڪتابن ۾ انهيءَ ڪري منفرد حيثيت رکي ٿو جو هن ۾ گروئن جي شبن ۽ شلوڪن کان سواءِ ۲۷ اهڙن ماڻهن جو ڪلام پڻ شامل آهي، جيڪي نه ته پاڻ سڪ هئا ۽ نه ئي سڪ مذهب سان انهن جو تعلق هو. پر سندن مذهب مختلف هئا، پر انسانيت کي هٿي وٺائڻ، اخلاقيات جي تربيت ۽ روحاني روشنيءَ جي ڳولها جو جذبو گڏيل هو.

گرو گرنٿ صاحب جي ۾ ستن گرو صاحبين، ستن مسلمان صوفين ۽ يارهن ٻين شاعرن جو ڪلام شامل آهي، جن جو ڪلام ننڍي کنڊ جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ گونجندو رهي ٿو. اصل ۾ هي روحاني شاعريءَ جو مجموعو آهي. هن ڪتاب ۾ سڪ مذهب جي بنيادي عقيدن جي حوالي سان ذڪر موجود آهي ته انسان مالڪ حقيقيءَ جي نور جو ڦڙو آهي، جيڪو هن دنيا ۾ ٿوري وقت لاءِ آيو آهي، ته جيئن سٺا ڪم ۽ عبادت ڪري، ٻيهر آخرت ڏانهن هلي، جيڪو هر انسان جي زندگيءَ جو مقصد آهي.

گرو گرنٿ صاحب جي کي گُرمُ کي لپيءَ ۾ لکيو ويو آهي. جنهن ۾ پنجابي، سنڌي، مراٺي، برج پاشا، هندي، سنسڪرت، عربي، فارسي، بنگالي ۽ تامل ٻولين جا لفظ شامل آهن.

انهيءَ ڪري هن کي ”ٻولين جو خزانو“ به چيو ويندو آهي. هي سک مذهب جي پوئلڳن لاءِ رهنما به آهي ته روحاني سرچشمو پڻ. سک هن کي ”زنده گرو شهنشاهه“ مڃين ٿا.

مذهبي برابريءَ ۾ سک مذهب جون خدمتون:

سک مذهب جي باني بابا گرو نانڪ ديو جي هڪ اصلاح پسند شخص هو. هو جنهن سماج ۾ پيدا ٿيو ان ۾ هندو مذهب (سناتن ڌرم) ۽ اسلام به اهڙا مذهب هئا، جن جا پوئلڳ سڀ کان وڌيڪ هئا.

بابا گرو نانڪ ديو جي جو

خيال هو ۽ هو چوندو هو ته رام ۽ رحيم هڪ ئي مالڪ حقيقيءَ جا نالا آهن. انهيءَ ڪري بابا گرو نانڪ ”نه ڪو هندو ۽ نه ڪو مسلم“ جو نعرو لڳائي اهو فاصلو گهٽ ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. هو چوندو هو ته مختلف مذهب، هڪ حقيقت تائين پهچڻ جا مختلف رستا آهن. هن توحيد يعني مالڪ حقيقيءَ جي وحدانيت جو پرچار ڪيو. انساني برابري ۽ پائيداري جو سبق ڏنو ۽ ذات پات جي خلاف آواز اٿاريو.

توڙي جو پاڻ بابا گرو نانڪ جو تعلق هندن جي اعليٰ ذات سان هو، پر سندس تعليم اسلام جي تعليم کي وڌيڪ ويجهو نظر اچي ٿي. هن ماڻهن ۾ برابري، ٻين جي لاءِ پيار ۽ محبت، مالڪ حقيقيءَ جي عبادت ۽ اهڙيءَ طرح جي تعليم جي ڪري سک مذهب ۾ مذهبي برابري پيدا ڪرڻ ۾ اهم ڪردار ڪيو.

سبق جو خلاصو

هن سبق جا اهم ٽڪتا هن ريت آهن:

- بابا گرو نانڪ جو تعلق هندو مذهب (سناتن ڌرم) جي اعلى ذات سان هو. پر هن ذات پات جي فرق کي نه مڃيندي، برابريءَ جو پيغام ڏنو.
- بابا گرو نانڪ شروعاتي تعليم هندو پنڊت ۽ مسلمان مولوين کان حاصل ڪئي. ان کان سواءِ هو ٻين مذهبن جي دانشورن، درويشن ۽ عالمن سان پڻ مليو. پوءِ پنهنجي گهروارن ۽ ويجهن مائٽن کي پڻ پنهنجن خيالن کان آگاهه ڪيو، جيڪي اصل ۾ سک مذهب جي اهم تعليم هئي. جنهن ۾ هڪ مالڪ حقيقيءَ تي ايمان، سڀني انسانن جي لاءِ برابري ۽ تقوىٰ ۽ پرهيزگاريءَ جا اهم پيغام ملن ٿا.
- سک مذهب جي تعليمات ۾ گرو يعني رهنما جي هدايت هڪ اهم پهلو آهي. ان مطابق گروءَ جي هدايتن جي ڪري انسان مالڪ حقيقيءَ جي سڃاڻپ حاصل ڪري سگهي ٿو.
- سک مذهب جي سڀني گروئن پاڻ کان پوءِ پنهنجو جانشين مقرر ڪيو. سک مذهب جي باني بابا گرو نانڪ کان وٺي نائين گروءَ تائين، پرڏهين گروءَ، گرو گوپند سنگهه جي پاڻ کان پوءِ ”گرو گرنٿ صاحب جي ڪتاب“ کي سکن جو يار هون ۽ آخري گرو مقرر ڪيو.
- گرو گرنٿ صاحب جي (ڪتاب) ۾ گهڻي ڀاڱي گروئن جي تعليم موجود آهي. ان سان گڏ صوفين، هندو مهاتما ۽ ٻين شاعرن جو ڪلام به شامل آهي.
- ننڍي کنڊ ۾ سک مذهب جي باني ماڻهن جي وچ ۾ پيار ۽ محبت، پائيچارو ۽ رواداريءَ جو سبق ڏنو آهي. اهڙيءَ طرح ننڍي کنڊ ۾ مذهبي برابري پيدا ڪرڻ ۾ هن اهم ڪردار ادا ڪيو.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي

الف-

هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) گروءَ جي معنيٰ ڇا آهي؟
- (۲) ”پنجم صاحب“ ڇا آهي؟ وضاحت ڪريو.
- (۳) سک مذهب ڪهڙن علائقن ۾ پکڙيو؟
- (۴) بابا گرو نانڪ جنيسو پائن کان چوانڪار ڪيو؟
- (۵) بابا گرو نانڪ کي گهڻا پٽ هئا؟ نالا ٻڌايو.
- (۶) سک مذهب ۾ گروءَ جي حيثيت ڪهڙي آهي؟
- (۷) گرمکي لپي ڪنهن ايجاد ڪئي؟
- (۸) گرو رامداس جي ڪهڙي مشهور شهر جو بنياد رکيو؟
- (۹) گرو گوپند سنگهه جي سکن کي فوجي تربيت ڇو ڏني؟
- (۱۰) سکن جا مغل بادشاهن سان ناتا ڪيئن رهيا؟

ب-

هيٺين سوالن جا تفصيلي جواب ڏيو:

- (۱) گرو نانڪ ديوجي اهم تعليم ڪهڙي هئي؟
- (۲) بابا گرو نانڪ ديوجي ڪهڙن هنڌن جو سفر ڪيو؟
- (۳) گرو گرنٿ صاحب جي کي ”زندهه گرو شهنشاهه“ چوچوندا آهن؟
- (۴) سک مذهب مذهبي برابريءَ ۾ ڪهڙو ڪردار ادا ڪيو آهي؟
- (۵) گرو گوپند سنگهه جي پنجن شين کي سکن لاءِ ڇو لازم قرار ڏنو؟

ج- سک مذهب جي يارهن گروئن بابت معلومات گڏ ڪري چارٽ ٺاهيو ۽
ڪلاس ۾ لڳايو ۽ ان جي ڪارڪردگي (Presentation) ٻڌايو.

د- سک مذهب جي پوئلڳن يا سک مذهب جي رسمن بابت وڊيو (Video) ڏيکارڻ
جواهتمام ڪريو جنهن ۾ ٻار ڪارڪردگي (Presentation) ڏيکارين.

و- هن سبق مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه ٽڪڻا لکي جن کان توهان
متاثر ٿيا هجو.

(1)

(2)

استادن لاءِ هدايت

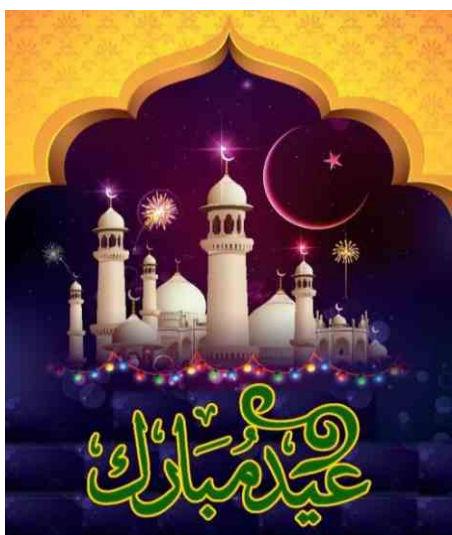
- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي سک مذهب جا سبق پڙهڻ کان پوءِ ان مذهب جي تعليم ۽ پنهنجي مذهبي تعليم جو پيٽا پيٽي جائزو وٺن.
- استاد صاحب هن ڳالهه جو خيال ڪن ته پيٽا پيٽي جائزي مان ڪنهن به پوئلڳ جي دل آزاري نه ٿئي، پر ان تعليم جي ڪري مذهبن جا پوئلڳ هڪ ٻئي جي ويجهو اچن.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
پرڏيهي	ڌارئي ملڪ جو	بيڪار، نڪمو، پراڻو	فرسوده
شهرت	مشهوري	رحم، قياس، گرم	باجهه
بيساکي	ويساک جي مهيني جي	مدد، سگهه	توفيق
لپي	ٻولي، زبان، اکر لکڻ جو نمونو	پهچ، پڄت	رسائي
منعقد	گنڊجندڙ، جڙندڙ	وڃڻ، ٻول، انجام	شلوڪ
قناعت	ڪفايت، ٿوري تي راضي رهڻ	انتظام سان	مُنظم
مروتو	وَر، پيچ	ڌرمي ڪتابن جو دور	پاڻ
پيپلڻ	جانورن جو فصل کي نقصان پهچائڻ	اڪيلو علاحدہ	مُنفرد
رياضت	محنت ڪرڻ، تپسيا ڪرڻ	شعر جو ٽڪر، اکر، لفظ	شُبد
اذنيٰ	سڀني کان هيٺ	اشاعت، مشهوري، اظهار	پرچار

پاڪستان ۾ مذهبي ڏڻ

۱- عيد الفطر

عيد جي معنيٰ ”وري وري موتي اچڻ“ آهي. عيد الفطر رمضان المبارڪ جي مهيني ختم ٿيڻ کان پوءِ پهرين شوال تي ملهائي ويندي آهي. هن کي ”مني عيد“ به چئبو آهي. رمضان المبارڪ جو مهينو انساني نفس جي تربيت جو مهينو آهي. هن ۾ مسلمان روزن جي ذريعي پنهنجي خواهشن کي قابو ڪندا آهن. رمضان جي مهيني ۾ قرآن مجيد نازل ٿيو. جيڪو مالڪ حقيقيءَ جو آخري مقدس ڪتاب آهي. هن ئي مهيني ۾ مسلمان قدر واري رات ملهائيندا آهن، جنهن ۾ عبادت ڪرڻ جو ثواب هزار مهينن جي عبادت کان به وڌيڪ آهي. ڄڻ ته عيد الفطر تڪليف کان پوءِ آساني ۽ مالڪ حقيقيءَ جي نعمتن جي شڪراني جو ڏينهن آهي.

عيد جي ڏينهن مسجدن ۽ کليل ميدانن ۾ عيد جي نماز ادا ڪئي ويندي آهي، جنهن ۾ ماڻهن جو وڏو انگ شرڪت ڪندو آهي. هن موقعي تي سموري دنيا جي مسلمانن ۽ پوري انسانيت ۾ اتحاد، اسلام جي سربلندي ۽ ملڪ جي خوشحاليءَ لاءِ خاص دعائون گهريون

وينديون آهن. نماز کان پوءِ ماڻهو هڪ ٻئي سان پاڪر پائي ملندا آهن ۽ عيد جون مبارڪون ڏيندا آهن. جنهن مان اسلامي پائيچاري جو مظاهرو ٿئي ٿو. ان ڏينهن اڪثر ماڻهو پنهنجن دوستن ۽ مائٽن جي گهر ويندا آهن ۽ سوکڙيون به موڪليندا آهن.

عيد الفطر جون خوشيون صرف مسلمانن تائين محدود ناهن، پر مسلمان انهن خوشين ۾ پنهنجي ديس واسين کي به شريڪ ڪندا آهن. انهن کي عيد جا ڪارڊ موڪليندا آهن. انهن ۾ مٺايون ۽ سوکڙيون ورهائيندا آهن ۽ عيد الفطر جي دعوتن ۽ محفلن ۾ انهن کي به شرڪت جي دعوت ڏيندا آهن.

هن سبق جا اهم ٺڪتا هن ريت آهن:

- عيد خوشيءَ جو ڏينهن آهي، جنهن ۾ سڀئي ماڻهو پاڻ ۾ هڪ ٻئي سان ملي خوشيون ورهائيندا آهن.
- عيد شڪرائي جو ڏينهن آهي، جنهن ۾ سڀئي مسلمان مالڪ حقيقيءَ جي اڳيان سجدو ڪندا آهن، جنهن سان کي اڻ ڳڻيون خوشيون ۽ رحمتون ڏنيون آهن.
- مسلمانن وٽ عيد الفطر هڪ نهايت ئي اهم ڏڻ آهي، جيڪو رمضان جي ختم ٿيڻ کان پوءِ پهرين شوال تي ملهائيو ويندو آهي. مسلمان پورو مهينو روزا رکي پنهنجي پرهيزگاري ۽ عبادت لاءِ ڪوشش ڪندا رهندا آهن، ڇڻ ته عيد انهن سڀني جي لاءِ خوشي ۽ جشن جو ڏينهن آهي.
- عيد جي ڏينهن نماز پڙهڻ کان پوءِ ماڻهو هڪ ٻئي سان ملي دنياوي پائيچاري کي هٽي وٺائيندا آهن.
- سڀئي مسلمان پنهنجن ڀائرن کي، جيڪي ٻين مذهبن سان تعلق رکندا آهن، پنهنجي عيد جي خوشين ۾ شامل ڪندا آهن ۽ سوکڙيون ورهائيندا آهن.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي

الف-

هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) عيد جي معنيٰ ڇا آهي؟
- (۲) عيد جي موقعي تي ڪهڙيون دعائون گهريون آهن؟
- (۳) عيد شڪرائي جو ڏينهن ڪيئن آهي؟
- (۴) توهان عيد جو ڏينهن ڪيئن ملهائيندا آهيو؟

ب-

هيٺين سوالن جا تفصيلي جواب ڏيو:

- (۱) پنهنجي دوست کي خط لکو، جنهن ۾ هن کان پڇو ته توهان عيد جون تياريون ڪيئن ڪيون آهن ۽ ان سان گڏوگڏ گهر ۾ ڪهڙين اهم ذميدارين نپاڻن ۾ اڳرائي ڪئي آهي؟
- (۲) عيد جي مناسبت سان گهروارن، دوستن ۽ استادن لاءِ ڪارڊ ٺاهيو، جن ۾ انهن لاءِ پنهنجون دعائون لکو.

ج-

هن سبق مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٽي ٺڪتا لکو، جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

- (۱) _____
- (۲) _____

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي گروپ ٺاهي هڪ ٻئي سان خيالن جي ڏي وٺ ڪن ته خوشين جي انهن ڏٺن ۾ اجايو ڏيکاءِ ۽ فضول خرچي ۽ کان ڪيئن بچجي.
- شاگردن ۽ شاگردياڻين جي ڄاڻ لاءِ انهن کي ڪهاڻين، وڊيو يا مثالن جي ذريعي ٻڌايو ته عيد جي ڏينهن سڀني ضرورتمندن جو خيال ڪرڻ يا انهن جي مدد ڪرڻ سان اسلامي پائڻيچاري ۾ مضبوطي ۽ جو سبب پيدا ٿئي ٿو.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
رمضان	اسلامي مهينن ۾ نائون مقدس مهينو	سريلندي	عزت، فخر
شوال	اسلامي مهينن ۾ ڏهون مهينو	اڻ ڳڻيون	تمام گهڻيون
ڏڻ	وڏو ڏينهن، خوشي ۽ جوڏينهن	پرهيزگاري	گناهن کان بچڻ
قدر واري رات	عزت ۽ فضيلت واري رات	جشن	خوشي ۽ جوڏينهن
شڪرانو	مهرباني، احسان	هٿي وٺرائڻ	مدد ڪرڻ
پائڻيچارو	پائڻي ۽ جورستو	فطر	روزو ختم ڪرڻ
سوڪڙي (ج) سوڪڙيون	تحفو، نذرانو		

۲- ڪرسمس (عيد ولادت مسيح)

مسيحييت ۾ سڀ کان اهم ڏڻ ڪرسمس آهي، جيڪو يسوع مسيح جي پيدائش جي خوشيءَ ۾ ۲۵ ڊسمبر تي پوري دنيا ۾ مذهبي عقيدت ۽ احترام سان ملهايو ويندو آهي. ڪرسمس جون تقريبن گهڻا ڏينهن اڳ شروع ڪيون وينديون آهن. چار هفتا اڳ گرجا گهرن (Churches) ۾ خاص عبادتن جو سلسلو شروع ٿيندو آهي. ولادت مسيح جي حوالي سان گيت ڳايا ويندا آهن ۽ يسوع مسيح جي پيدائش جو واقعو بائيبل مقدس مان پڙهي ٻڌايو ويندو آهي.

ڪتاب مقدس مطابق مالڪ حقيقيءَ طرفان پاڪ روح حضرت مقدس مريم وٽ آيو ۽ ان کي يسوع مسيح جي پيدائش جي خبر ڏنائين ۽ کيس ٻڌايائين ته ”مالڪ حقيقيءَ توکي بزرگ ڪيو آهي، توکي پاڪيزگي عطا ڪئي آهي ۽ دنيا جي عورتن مٿان توکي ترجيح ڏئي، پنهنجي خدمت لاءِ چونڊيو آهي.“ ملائڪ چيو ته ”کيس هڪ پٽ پيدا ٿيندو، جنهن جو نالو يسوع رکجانءِ.“ يسوع مسيح جي پيدائش بيت لحم ۾ ٿي. ڪرسمس جي موقعي تي ڪرسمس ڪارڊ دوستن، مٿن مائٽن ۽ ٻين مذهبن جي پوئلڳن ڏانهن به موڪليا ويندا آهن. پاڪستان ۾ به ڪرسمس احترام سان ملهايو ويندو آهي. مسيحي پنهنجي خاص عبادت ڪندا آهن. ۲۵ ڊسمبر تي عام موڪل هوندي آهي ۽ ڪرسمس جي خوشين ۾ مسيحي پنهنجي ٻين هم وطن دوستن کي به شريڪ ڪندا آهن.

ڪرسمس جي ڏڻ تي ڪيڪ، مٺايون ۽ مختلف کاڌا تيار ڪيا ويندا آهن. دعوتن جو اھتمام ڪيو ويندو آھي. عام طور تي ڪرسمس کان چار پنج ڏينھن اڳ ھر گھر ۾ ڪرسمس جو وڻ سجايو ويندو آھي، جنھن جي شروعات وچئين دور ۾ جرمنيءَ ۾ ٿي ھئي. ھن ھٿرادو وڻ کي رنگ برنگي بتيون سان روشن ڪيو ويندو آھي ۽ مختلف گھنڻيون بہ ٻڌيون وينديون آھن ۽ پاڻ ۾ سوکڙيون بہ چونڊيون وينديون آھن، جن کي ڪرسمس جي وڻ ھيٺان سجايو ويندو آھي ۽ سڀئي سوکڙيون ۲۵ ڊسمبر تي مسيح جي پيدائش جي ڏينھن تي کوليون وينديون آھن. مسيحي پائر دنيا جي سمورن ماڻھن سان گڏجي يسوع مسيح جي پيدائش جو ڏينھن پوري جوش، جذبي، محبت ۽ عقيدت سان ملھائيندا آھن.

ھن سبق جا اھم ٺڪتا ھن ريت آھن:

- يسوع مسيح جي پيدائش جو ڏينھن سڀني مذھبن جي مڃيندڙن لاءِ اھم ۽ خوشيءَ جو ڏينھن ھوندو آھي، جيڪو سڀني جي زندگين ۾ خوشيون آڻيندو آھي، انھيءَ ڪري ان کي عيد جو ڏينھن چئبو آھي.
- ڪرسمس يسوع مسيح جي پيدائش جو ڏينھن آھي، جنھن کي نہ صرف مسيحي پائر، پر سڀني مذھبن جا ماڻھو وڏي عقيدت ۽ محبت سان ملھائيندا آھن.
- ھيءُ ڏينھن ان ڳالھ جي ياد کي تازو ڪري ٿو تہ ھن دنيا تي مالڪ حقيقيءَ ماڻھن جي ھدايت ۽ رھنمائيءَ لاءِ سچو ھادي موڪليو ھو. تہ جيئن ماڻھن کي مالڪ حقيقيءَ جو پيغام پھچايو وڃي.
- ڪرسمس جي ڏينھن خاص عبادتون ڪيون وينديون آھن ۽ ان سان گڏ سڀني گھرن ۾ خوشيءَ جو لقاءُ ھوندو آھي.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف-

هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) يسوع مسيح ڪڏهن ۽ ڪٿي پيدا ٿيو؟
- (۲) مسيحي پائرهن ڏڻ کي ڪيئن ملهائيندا آهن؟

ب-

هيٺ ڏنل عنوان تي تفصيلي نوٽ لکو:

”اسان ۽ ڪرسمس جون خوشيون“

ج-

ڪرسمس جي حوالي سان هڪ مقالو تيار ڪريو. جنهن کي ڪلاس جي شاگردن ۽ شاگردياڻين آڏو پيش ڪريو.

د-

هن سبق مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه نُڪتا لکو. جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

(۱)

(۲)

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته ڪرسمس جي مناسبت سان پنهنجن ساٿين، پنهنجن استادن ۽ گهروارن لاءِ مختلف قسم جا ڪارڊ ٺاهين، جن ۾ نيڪ دعائون لکيل هجن.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
عقيدت	اعتقاد، دل جو پروسو	هٿرادو	هٿ جو ٺاهيل
تقريب (ج) تقريبن	ريت ۽ رسم	هادي	هدايت ڪندڙ، رهبر، اڳواڻ
بزرگ	وڏو، بلند، وڏي عمروارو	لقاء	ديدار، درشن، ملاقات
اهتمام	انتظام، بندوبست	مقالو	ڪتاب جو باب، چيل ڳالهه

۳- بابا گرو نانک دیو جي جو جنم ڏينهن

بابا گرو نانک دیو جي

سڀني مذهبن ۾ مذهبي ڏڻن ۽ تقريبن کي جوش ۽ جذبي سان ملهائيو ويندو آهي. سڪ مذهب ۾ به ان جي باني بابا گرو نانک دیو جي جو جنم ڏينهن نهايت ئي اهم ڏڻ آهي، جنهن کي سڀئي سڪ وڏي عقيدت ۽ احترام سان ملهائيندا آهن.

بابا گرو نانک دیو جي لاهور جي ڏکڻ اولهه ۾ ۶۴ ڪلوميٽرن جي فاصلي تي تلوندي راءِ پوءِ ۾ ۱۵ اپريل ۱۴۶۹ع تي پيدا ٿيو. جنهن کي هاڻي ”نڪانه صاحب“ چوندا آهن. جنهن رات بابا نانک جو جنم ٿيو. اها رات پور نماشي يعني پوري چنڊ جي رات هئي. هن عظيم هستيءَ ماڻهن جي دلين ۾ مساوات، مالڪ حقيقيءَ جي عشق ۽ روحانيت جون روشنيون

پاريون. بابا گرو نانک جي تعليم جو بنيادي مقصد سماجي انصاف ۽ اخلاقي اصلاح هو.

چنڊ جي پارهين رات ”گرو گرنٿ صاحب جي“ جو اڪند پاٽ رکيو ويندو آهي. چنڊ جي تيرهين رات جو اڌ گرو گرنٿ صاحب پڙهيو ويندو آهي، جڏهن ته چنڊ جي چوڏهين رات جو پارهين بجي گرو گرنٿ صاحب جو پوڳ ڪيو ويندو آهي. پوءِ هن کي پوري ادب ۽ احترام سان آرامگاهه ڏانهن کڻي وڃبو آهي.

اڪند پاٽ جي تقريب ۾ کاڌا پچايا ويندا آهن ۽ سڀئي گڏجي کائيندا آهن. بابا گرو نانک دیو جي جي سالگرهه جي تقريب جي موقعي تي خوشيءَ ۾ آتش بازي به ڪئي ويندي آهي. سالگرهه جي موقعي تي تقريب ۾ شريڪ ٿيندڙن کي سڪ مذهب جي شروعات، واڌ ويجهه ۽ تعليم جي باري ۾ به اهم معلومات ڏني ويندي آهي، ته جيئن گرو نانک دیو جي جو پيغام ورجايو وڃي ۽ اهي صحيح معنيٰ ۾ ان جي پيغام تي عمل ڪري سگهن.

سبق جو خلاصو

هن سبق جا اهم نُڪتا هن ريت آهن:

- سک مذهب جا پوئلڳ بابا گرو نانڪ ديو جي جي سالگرهه وڏي جوش جذبي سان ملهائيندا آهن.
- سک مذهب جي باني بابا گرو نانڪ جو تعلق پنجاب سان هو.
- بابا گرو نانڪ ذات پات کان هتي، پنهنجن پوئلڳن کي برابري ۽ مساوات جو سبق ڏنو.
- سکن وٽ بابا گرو نانڪ جو جنم ڏينهن تمام اهميت جوڳو آهي، جنهن ۾ اهي پنهنجي مذهبي ڪتاب بابا گرو گرنٿ صاحب جو ورد ڪندا آهن.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (1) بابا گرو نانڪ ڪڏهن ۽ ڪٿي پيدا ٿيو؟
- (2) بابا گرو نانڪ جي ڪي به تعليمون لکو.
- (3) سک مذهب جا ماڻهو بابا گرو نانڪ جو جنم ڏينهن ڪيئن ملهائيندا آهن؟

ب- هيٺ ڏنل عنوان بابت معلومات گڏ ڪريو:

- (1) بابا گرو نانڪ جي تعليم مان گهٽ ۾ گهٽ ڏهه اقوال گڏ ڪري، چارٽ تي لڳايو ۽ ان بابت پنهنجن ساٿين آڏو پنهنجا خيال پيش ڪريو.

ج- هن سبق مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه نُڪتا لکڻ جن کان توهان متاثر ٿيا هجڻ.

(۱)

(۲)

استادن لاءِ هدايت

- بابا گرو نانڪ جي جنم ڏينهن جي مناسبت سان سڪ مذهب ۽ انهن جي رسمن بابت وڊيو (Video) ڏيکارڻ جو اهم ڪم ڪريو ۽ پنهنجي علائقي ۾ سڪ مذهب جي پوئلڳن کي جنم ڏينهن بابت ڳالهائڻ لاءِ دعوت ڏيو.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
جنم	ڄمڻ، پيدائش	آرامگاه	آرام جي جاءِ
عظيم	اوچو، اُتم	آتش بازي	ڦٽاڪي راند، باهه جي راند
مساوات	برابري، همسري	ورجائڻ	موتائي چوڻ، بيان ڪرڻ
يوڳ	ڀڳل کاڌو	ورد	وظيفو

خانداني اخلاقي قدر

۱- ٻار: ڪائنات جو سڀ کان سُهڻو تحفو

ميدمر گيتا ڇهين ڪلاس ۾ اخلاقيات جي پيرڊ ۾ داخل ٿي. سندس هٿ ۾ ٻارن جون رنگ برنگي تصويرون هيون. هن ڪلاس ۾ سڀني شاگردن ۽ شاگردياڻين کان پڇيو ته هنن تصويرن ۾ ڪهڙي خاص ڳالهه آهي؟ جواب ۾ ٻارن چيو ته ”هنن

تصويرون ۾ خوش، تندرست ۽ پيارا ٻار نظر اچي رهيا آهن.“

ميدمر گيتا انهن تصويرون کي ڪارڊ بورڊ تي لڳائيندي چيو ته ٻارن جي شخصيت جي واڌ ويجهه ۾ گهر جو ماحول نمايان ڪردار ادا ڪري ٿو. گهر آرام، سکون ۽ پناهه جي نشاني هوندو آهي. گهر ٻارن جي لاءِ پهرين سکيا جو هڪ ادارو به آهي، جتي هن کي هن دنيا بابت ۽ پنهنجي ذات جي باري ۾ شروعاتي معلومات ملڻ شروع ٿيندي آهي. گهر ٻارن جي لاءِ پهرين ۽ مستقل تجربيه گاهه هوندو آهي، جتي انهن کي ذاتي تجربا به حاصل ٿيندا آهن ۽ والدين کان رهنمائي به ملندي آهي، جنهن جي روشنيءَ ۾ هو دنيا ۾ رهڻ سھڻ جي طور طريقن کان ڄاڻ حاصل ڪندا آهن.

توهان جي خيال ۾ ڇا توهان انهن سڀني ڳالهين جو تجربو پنهنجي ننڍپڻ ۾ ڪيو آهي. ٻارن حيراني ۽ معصوميت وڃان جواب ڏيندي چيو ته ”استادياڻي صاحبو! اسان کي ته ان ڳالهه جي خبر ناهي“. ميڊم گيتا ٻارن جي حيران ٿيل منهن کي ڏسندي انهن کان پڇيو ته ننڍپڻ ۾ توهان ڪيئن هوندا هيو. والدين توهان جي پيدائش جي وقت ڪهڙا احساس رکندا هئا ۽ هنن توهان جي زندگيءَ بابت ڇا سوچيو آهي؟

ٻارن کي اها سرگرمي پسند آئي. اهو طئي ٿيو ته گهرو ڪم جي طور تي سڀئي ٻار گهران گهٽ ۾ گهٽ ٻن شخصن جو انٽرويو ڪندا ۽ پنهنجي متعلق معلومات گڏ ڪري ايندڙ هفتي اخلاقيات جي پيرڊ ۾ پيش ڪندا. ميڊم گيتا ٻڌايو ته هن سرگرميءَ کي وڌيڪ دلچسپ بنائڻ لاءِ اسان ڪلاس جا چار گروپ ٺاهينداسين، جيڪو گروپ پنهنجي ننڍپڻ بابت سنو مقالو پيش ڪندو. ان کي اڳئين مهيني اسيمبليءَ ۾ پيش ٿيڻ جو موقعو ڏنو ويندو.

معمول مطابق اڳئين هفتي ميڊم گيتا ڪلاس ۾ آئي ۽ سرگرميءَ بابت پڇيو. هوءُ اهو ڏسي تمام گهڻو خوش ٿي ته سڀني ٻارن پنهنجي ننڍپڻ بابت ڪجهه نه ڪجهه حقيقتون گڏ ڪيون آهن. هن ڪلاس جي چئن گروپن کي چيو ته توهان مان هر هڪ گروپ هڪ ٻئي کي پنهنجي متعلق اهم ڳالهيون ٻڌائي، پوءِ سڀئي ٻار گڏجي پنهنجا خيال لکڻ ۽ باقي گروپن جي سامهون پنهنجو مقالو پيش ڪن.

سڀئي ٻار پنهنجي پنهنجي گروپ ۾ مصروف ٿي ويا ۽ گڏيل نڪتن کي کاغذ تي لکي تيار ڪرڻ شروع ڪيو. هن سرگرميءَ دوران ٻارن جو جوش ۽ جذبو ڏسڻ وٽان هو. ٿوري دير ۾ پنهنجا خيال پيش ڪرڻ جو وارو هو. انهيءَ ڪري ميڊم گيتا سڀني ٻارن کي چيو ته سڀئي گروپ پنهنجي پنهنجي سيٽن تي ويهي رهن ته جيئن سرگرميءَ کي اڳتي وڌائي سگهجي. ان سان گڏوگڏ ميڊم گيتا هر گروپ مان هڪ نمائندو چونڊڻ لاءِ چيو. ڪجهه دير ۾ مقابلو شروع ٿيو ۽ پهرئين گروپ جي نمائندي پنهنجا خيال هن طرح پيش ڪيا:

گروپ - الف

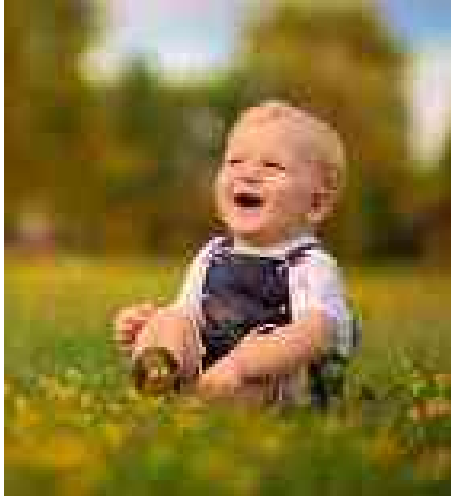
ٻارَ قدرت جو عظيم تحفو آهن.
هو پنهنجي خاندان جا تارا آهن. ٻارن جي
ڪري خاندان ۾ خوشي پهڪندي آهي ۽ اهي
هر وقت پنهنجي چوڌاري جي ماحول ۾
خوشيون وڪيريندا آهن.

ننڍڙن ٻارن جي اچڻ سان نه صرف
انهن جا والدين، ڀائر ۽ پيٽر خيال رکندا آهن،
پر خاندان جا ٻيا ماڻهو به انهن ٻارن تي خاص
توجهه ڏيندا آهن. جيئن ته ٻار والدين جو وڏو
سرمایو آهن، انهيءَ ڪري والدين پنهنجن

ٻارن جي نگرانيءَ جو خاص خيال رکندا آهن ۽ انهن جي بنيادي ضرورتن کي پيار سان
پورو ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪندا آهن، کين تعليم ۽ سٺي تربيت ڏيندا
آهن، جنهن ڪري هو مڪمل شخصيت جي طور تي نروار ٿيندا آهن.
(مهرباني)

ڪلاس جي سڀني شاگردن پهرئين گروپ جي شاگردن لاءِ زوردار تاڙيون وڄايون. هاڻي
ٻئي گروپ جي واري هئي. انهن جي گڏ ڪيل خيالن جو تفصيل هن ريت آهي:

گروپ - ب

ننڍڙا ٻار ڪائنات ۾ مالڪ حقيقيءَ جو تحفو آهن، جيڪي پنهنجي معصوم حرڪتن سبب سڀني جي دل خوش ڪندا آهن. انهن جي هن دنيا ۾ اچڻ سان خاندان جا سڀئي ماڻهو خوش ٿيندا آهن. ٻار ڪڏهن ڪلبي ۽ ڪڏهن روئي پنهنجي وجود جو احساس ڏياريندا آهن ۽ صرف والدين ئي اهو سمجهندا آهن ته ٻارن کي ڪهڙي شيءِ جي ضرورت آهي. ٻارن جي پيدائش کان اڳ ئي والدين ان ڳالهه جي رٿابندي ڪندا آهن ته هو انهن جي تربيت ڪيئن ڪن. انهن جون خواهشون ڪيئن پوريون ڪن. ڪهڙي اسڪول، ڪاليج ۽ يونيورسٽيءَ ۾ کين موڪليندا. ٻارن جي سامهون پاڻ ۾ ڪهڙيءَ طرح ڳالهه ٻوله ڪندا ۽ انهن کي ڪيئن ادب سيکاريندا.

جيئن ته ٻار انتهائي نازڪ هوندا آهن، انهيءَ ڪري خاندان جا سڀئي ماڻهو انهن جي پرورش جو خاص خيال رکندا آهن. گهرجي ماحول کي صاف سٿورو رکڻ جي ڪوشش ڪندا آهن، ته جيئن ٻار صحتمند ۽ سڀني بيمارين توڙي جيوڙن کان محفوظ رهن. (مهرياني)

تمام سٺو... شاباس... ميڊم گيتا چيو. ان کان پوءِ ٽئين گروپ کي اڳيان اچڻ جي دعوت ڏني. هن گروپ هن طرح پنهنجا نڪتا پيش ڪيا:

گروپ - ج

صحتمند جسم ۾ هڪ صحتمند دماغ پرورش
وڻندو آهي. انهيءَ ڪري ان ڳالهه جي سخت ضرورت آهي
ته خاندان جا سڀئي ماڻهو گهر ۾ صفائيءَ جو سٺو انتظام
رکن، جنهن سان گهر ۾ رهڻ وارن ۽ خاص طور تي
ٻارن جي صحت بهتر بڻجندي. اهي تندرست هوندا ۽
صاف سُٺي زندگي گذاريندا. صفائي اڌ ايمان آهي. والدين
وت ننڍا ٻار مالڪ حقيقيءَ جي امانت آهن، انهيءَ ڪري
انهن جي جسماني، اخلاقي، روحاني، عقلي ۽ سماجي

مطلب ته هر لحاظ سان نگراني ۽ بهتر پرورش جي ضرورت آهي. جيئن ته ٻار
ننڍڙا، نازڪ ۽ معصوم هوندا آهن، انهن کي هر واٽ تي رهنمائي ۽ هدايت
جي ضرورت هوندي آهي. انهيءَ ڪري والدين وقت بوقت پنهنجن ٻارن کي
انهن جي ذهني سوچ موجب پيار سان رهنمائي ڪن.

(مهرباني)

ڪلاس جا سڀئي شاگرد پنهنجي جابن تان اُٿي بيٺا ۽ تاڙين سان هن گروپ کي داڏ
ڏيڻ لڳا. هاڻي ميڊم گيتا آخري گروپ کي اڳتي وڌڻ جي دعوت ڏني. چوٿين گروپ پنهنجا
لکيل خيال ۽ معلومات هن طرح پيش ڪئي:
موجب پيار سان رهنمائي ڪن.

گروپ - د

ڪنهن به خاندان ۾ ٻار جي پيدائش ڪنهن ڏڻ کان گهٽ ناهي هوندي. هر قوم ۽ هر سماج ۾ هن خوشيءَ جي ڏينهن کي پرپور انداز ۾ ملهائڻو ويندو آهي ۽ ان سان گڏوگڏ اهي مالڪ حقيقيءَ جو شڪر انوڀڻ ادا ڪن ٿا. هڪ ٻار جي آمد نه رڳو خاندان ۾، پر سماج ۾ هڪ پُر اميد احساس ڏياري ٿي. ڇاڪاڻ ته ننڍڙا ٻار پاڻ سان گڏ هڪ حيرت انگيز دنيا کڻي ايندا آهن، جيڪا آس پاس جي هر فرد کي متاثر ڪندي آهي.

توڙي جو ٻار جي آمد سان سڀني فردن جون ذميداريون وڌنديون آهن، پر سڀئي گهر وارا انهيءَ ذميداريءَ کي خوشيءَ سان قبول ڪندا آهن ۽ اڳتي وڌي حصو وٺندا آهن ۽ وس آهر ڪوشش ڪندا آهن ته ٻارن جي هر بنيادي ضرورت کي پورو ڪيو وڃي. گهر وارا پنهنجي مذهبي عقيدن موجب ٻار جو نالو رکندا آهن، جيڪو ان جو پيدائشي حق آهي. ٻارن کي هڪ محفوظ ۽ پيار ڀريو ماحول ڏيڻ خاندان وارن جي اول ذميداري آهي، ته جيئن ٻارن جي اندر سڀئي صلاحيتون وڌي سگهن. (مهرباني)

ميدمر گيتا چئني گروپن ۽ انهن جي نمائندن سان گڏجي پنجن منتن تائين تاڙيون وڄائي انهن کي شاباس ڏيندي رهي. اهو فيصلو ڪرڻ ڏکيو هو ته ڪهڙي گروپ سڀ کان وڌيڪ فائديمند خيال پيش ڪيا آهن، ڇاڪاڻ ته سڀني گروپن بيهڪ محنت ۽ تحقيق کان پوءِ اهڙو مقالو تيار ڪيو هو. انهيءَ ڪري ميدمر گيتا ۽ نمائنده ٻارن جي گڏيل راءِ کان پوءِ اهو طئي ڪيو ويو ته اهي چارئي مقالا اڳئين مهيني ٿيندڙ والدين ۽ استادن جي گڏيل ميٽنگ جي ڏينهن تي پڙهيا ويندا، جنهن ۾ والدين کي شرڪت لاءِ گهرايو ويندو.

۲- روزمره جي ڪم ڪار ۾ گهروارن جي مدد ۽ رهنمائي

جڏهن معاملو گهر ۽ گهر جي ماڻهن جي وچ ۾ هجي ته اسين سو سيڪڙو ان ڳالهه جي تائيد ڪنداسين ته زندگي گذارڻ لاءِ اسان کي گهر جي سڀني فردن جي مدد ۽ رهنمائيءَ جي خاص ضرورت هوندي آهي ۽ اسان جون ضرورتون هڪ ٻئي جي وسيلي سان ئي پوريون ٿين ٿيون.

اسين ٿوري دير لاءِ غور ڪريون ته ڇا پنهنجي زندگي پنهنجي گهروارن کان سواءِ گذارڻ ممڪن آهي ۽ ڇا اسان پنهنجي زندگي انهن کان سواءِ سٺي طريقي سان گذاري سگهون ٿا؟ اسان جو جواب نفِيءَ ۾ هوندو. انهيءَ ڪري ان عظيم نعمت جي بدلي اسان پنهنجي پروردگار جا انتهائي ٿورائتا آهيون، جنهن اسان کي ايترو پيارو گهرائو عطا ڪيو. جهڙوڪ: پيءُ، ماءُ، ڀاءُ، پيٽ، ڏاڏو، ڏاڏي، پٽي، چاچو وغيره، جيڪي هر وقت اسان جو فڪر ڪندا ۽ اسان جو خيال رکندا آهن. هاڻي سوال اهو ٿو پيدا ٿئي ته ڇا اسان به انهن جي ضرورتن وقت انهن جي مدد ڪريون ٿا؟ انهن جو هٿ وٺايون ٿا يا انهن جي ڪم اچون ٿا؟ توڙي جواهي اسان کان عمر ۽ تجربي ۾ وڌيڪ آهن، پراهي اسان جي ۽ اسان انهن جي مدد ڪري سگهون ٿا.

يقيني طور تي سڀئي شاگرد ۽ شاگردياتيون اها ڳالهه سوچي رهيا هوندا ته اسان پنهنجي گهروارن جي مدد ڪيئن ڪري سگهون ٿا، جنهن سان انهن جو بار گهٽ ٿئي ۽ ۽ فارغ وقت ۾ اهي اسان جي وڌيڪ رهنمائي ڪري سگهن؟ توڙي جو گهر جي ڪمن ڪارين جي فهرست تمام ڊگهي ٿئي ٿي، پر انهن مان ڪجهه ڪم سولائيءَ سان ڪري اسين پنهنجي

والدين، بزرگن ۽ ڀائرن پيئرن جو هٿ وٺائي سگهون ٿا. مثال طور:

- اسڪول وڃڻ لاءِ پنهنجو يونيفارم ۽ ٿيلها رات جوئي تيار ڪري رکون.
- صبح جو اٿي ناشتي کان اڳ چڱيءَ طرح هٿ منهن ڌوئي، ڏند صاف ڪريون.
- اسڪول کان واپسيءَ تي پنهنجو يونيفارم ۽ ٻوٽ صحيح جاءِ تي رکي ڇڏيون ته جيئن پوءِ اتان ڪٿڻ ۾ سولائي ٿئي.

پنهنجي کاڌي جي ٽفن باڪس ۽ پاڻيءَ جي بوتل کي پاڻ ئي پنهنجي ٿيلهي ۾ رکون ۽ اسڪول کان واپسيءَ تي رڌڻي ۾ ڌوڻ لاءِ رکون.

- گهر ۾ ڪنڊريل شين کي صحيح جڳهه تي رکڻ ۾ پنهنجي والدين جي مدد ڪريون.
 - پنهنجي مطالعي جي لاءِ ٽائيمر ٽيبل بڻايون ۽ ان تي سختيءَ سان عمل ڪريون.
- حقيقت ۾ اهي سڀئي ڪم اسان جا پنهنجا ئي آهن. جيڪڏهن اسين اهي ڪم پاڻ ڪنداسين ته يقيني طور تي پنهنجي گهروارن جي مدد ڪرڻ ۾ اها اسان جي طرفان هڪ ننڍڙي ڪوشش هوندي. جنهن جي ڪري اسان پنهنجي والدين کي ٿوري خوشي ڏئي سگهنداسين ۽ پنهنجو پاڻ کي منظم ٻارن جي فهرست ۾ بڻائينداسين. اصل ۾ احساس ذميداري هڪ اهڙي طاقت آهي، جيڪا اڳتي هلي اسان کي زندگيءَ ۾ هڪ بهترين انسان بنائڻ ۾ مدد ڏيندي.

۳- عورت مرد سان گڏ: هڪ مثبت وڪ

ولسن خوش ٿيندي گهر ۾ داخل ٿيو
۽ پاڻ سان گڏ چار پنج خوبصورت ۽ رنگ برنگي
ڪارڊ کڻي آيو هو. گهر ۾ ايندي ئي هن پنهنجي
ماءُ ڏاڏي، پٽيءَ ۽ پنهنجي ننڍي پيٽ کي
ڊرائنگ روم ۾ گڏ ٿيڻ لاءِ چيو. وڏي احترام
سان هر هڪ کي ڪارڊ ڏنائين ۽ کين ٻڌايائين ته
اڄ ۸ مارچ يعني عورتن جو عالمي ڏينهن آهي،
جيڪو پوري دنيا ۾ وڏي جوش ۽ جذبي سان ملهائيو پيو وڃي.

گهر جون عورتون رنگ برنگي ڪارڊ تي ولسن جي لکيل هٿ اڪري عبارت پڙهي ڏاڍو
خوش ٿيون جنهن تي خوبصورت نقش نگاري ۽ نيڪ دعائيه ڳالهين سان هر رشتي يعني
ماءُ، پٽيءَ ۽ پيٽ لاءِ الڳ الڳ دعائيه ڳالهين لکيون ويون هيون. گهر وارن ولسن جي انهيءَ
ڪوشش جي ساراهه ڪئي ۽ کيس پاڪرپاتو ۽ دعائون ڏنيون.

کاڌي دوران ولسن ٻڌايو ته اڄ صبح اسيمبليءَ ۾ عورتن جي عالمي ڏينهن جي
مناسبت سان استادن عورتن جي مرتبي ۽ انهن جي ڪارنامن جي موضوع تي تقريرون ڪيون. ان
سان گڏوگڏ مرد ۽ عورت جي گڏيل حقن ۽ ڪردارن، عورتن جي تعليم جي ضرورت ۽ عورتن
لاءِ شهري ۽ ضلعي سطح تي سهولتن جي موضوع تي تفصيلي معلومات پيش ڪئي
۽ هن پيغام کي باور ڪرائڻ جي ڪوشش ڪئي ته گهرجي سڀني فردن جو فرض آهي ته اهي
عورتن کي مذهبي، سماجي، معاشي ۽ قانوني آزادي ڏين، جيڪو سندن پيدائشي حق آهي.

تقريرن ۾ ٻڌايو ويو هو ته اڄ جي عورت نه رڳو پنهنجي گهر ۽ ٻارن جي سار سنڀال
ڪري ٿي پر ملازمت جي ميدان ۾ پڻ سان گڏجي ڪم ڪري رهي آهي. پنهنجي ذات ۾

خود اعتمادي ۽ جرئت منديءَ سبب هوءَ اڄ ڊاڪٽر پائليٽ، انجنيئر، استاد، وڪيل ۽ جج، ايسٽائين جو ملڪ جي وزير اعظم جي عهدن تي به مقرر ٿيندي نظر آئي آهي. عورتن جي اها ترقي صرف ان وقت ئي ممڪن آهي، جڏهن سماج ۾ رهندڙ سڀئي عورتون ۽ مرد هن سچائيءَ کي دل سان مڃيندا ته عورت جو ڪم صرف ٻارن جي پيدائش تائين محدود ناهي، پر ان سان گڏوگڏ هو سماج ۾ انهن سڀني مُهذب ملازمتن جي پڻ حقدار آهي، جنهن جي ڪري سندس ذهني، جسماني، عقلي ۽ سماجي صلاحيتن ۽ طاقتن کي جڏت ملي. اها معلومات ان وقت ڪامياب ٿي سگهندي، جڏهن سماج ۾ موجود هر شخص عورت جي عظمت کي سمجهي ۽ خاص طور تي پنهنجي گهر ۾ موجود عورتن کي اهي ئي موقعا ڏنا وڃن، جيڪي مردن کي قديم زماني کان حاصل آهن.

انهن تقريبن کان پوءِ جناب هيڊ ماسٽر صاحب اختتامي ڳالهه ڪندي چيو ته توڙي جو مذهب هر لحاظ سان عورتن کي آزادي ۽ حق ڏنا آهن، پر اسان جي سماج ۾ ڪن پراڻن رواجن ۽ پراڻين سوچن جي ڪري عورتن کي پڻ رڪيو ويو آهي. پوئين صديءَ ۾ عورتن جي آواز کي دٻائڻ جون تمام گهڻيون ڪوششون ڪيون ويون، پريهين صديءَ ۾ عالمي طور تي عورتن پنهنجا حق گهرڻ لاءِ آواز اٿارڻ شروع ڪيو آهي ته آهستي آهستي اُسريل سماج ۽ اڻ اسريل سماج به کين سندن گهريل حق ڏيڻ شروع ڪيا آهن. توڙي جو مجموعي طور تي اسان انهن جي حقن کان آگاهه آهيون، پر ان ڳالهه تي عمل ڪرڻ ۾ اڃا پيا مرحلا طئي ڪرڻا باقي آهن. اڄ پنهنجي تعليم ۽ جرئت جي ڪري عورت سماج ۾ مثبت تبديليءَ سان اهم درجو حاصل ڪيو آهي. هيءُ عالمي ڏينهن اسان کي هن ڳالهه جي ياد ڏياري ٿو ته عورتن جا حق، پوءِ اهي سماجي هجن يا معاشرتي، مذهبي هجن يا قانوني انهن حقن کي پورو ڪرڻ ۾ سماج جي سڀني فردن کي پنهنجو اهم ۽ مثبت ڪردار ادا ڪرڻ گهرجي.

۴- گهريلو ملازمن جو احترام

بيگم سنتوش ورائندي ۾ گهمي رهي هئي. جڏهن سندس مڙس ان کان سبب پڇيو ته چوڻ لڳي ته ”هيڏا ڪم رهيا پيا آهن. مالهي، ڊرائيور ۽ نوڪرياڻي ناهن آيا، گهر جو ڪم آءُ اڪيلي ڪيئن ڪري سگهنديس. نه ڄاڻ ته انهن کي ايتري دير ڇو ٿي آهي ۽ اسين ڪڏهن ووت وجهڻ وينداسين.“

سنتوش صاحب چيو ”بيگم! توهان پريشان نه ٿيو، اهي رستي ۾ هوندا. بس ڪجهه منتن ۾ گهر پهچي ويندا. ضرور ڪا نه ڪا ڳالهه هوندي، يا پوءِ ووت وجهڻ لاءِ ڊگهين قطارن ۾ بيٺا هوندا، يا پنهنجي شناختي ڪارڊ جي تصديق ڪرائي رهيا هوندا. توهان هيئن ڪريو، جو رڳو ڇانهن تيار ڪري وٺو. اڄ اسين ناشتي ۾ ڇانهن ۽ بسڪيٽن تي گذارو ڪنداسين.“

”۽ منجهند جي کاڌي لاءِ؟“ بيگم صاحبه پڇيو.

”مون کي لڳي ٿو ته کاڌي جي وقت کان اڳ ۾ ئي اهي سڀئي پنهنجي ڪم تي پهچي ويندا. تون ڳڻتي نه ڪر.“ سنتوش صاحب چيو.

ڪجهه ئي دير کان پوءِ دروازي تي گهٽتي وڳي. سنتوش صاحب دروازو کوليو. ڊرائيور کي ڏسندي چيائين ته ”ادا! ڪٿي رهجي وئين، اسان ته تنهنجو انتظار ڪري رهيا هئاسين.“

ڊرائيور چيو ”سائين! آءُ ووت وجهڻ ويو هئس. اُتي تمام ڊگهي قطار لڳل هئي، پر جڏهن منهنجو نمبر آيو ته پولنگ انچارج ٻڌايو ته منهنجو نالو اتي موجود ڪنهن به لسٽ ۾ ناهي. ان ڪري ان مون کي ويجهي علائقي واري ٻئي پولنگ بوت ۾ وڃڻ جي هدايت ڪئي. جڏهن آءُ ٻئي پولنگ بوت ۾ پهتس ته اتان جي لسٽ ۾ منهنجو نالو موجود هو، تنهنڪري آءُ پنهنجو ووت وڌو ۽ سڌو

گاڏيءَ ۾ ويهي هتي پهتو آهيان.“

بيگم سنتوش ڊرائيور کي ڏسي خوش ٿي، پر کيس فڪر هو ته نوڪرياڻي ۽ مالهي ڪڏهن ايندا، ته جيئن گهر جو سمورو ڪم سٺي نموني سان پورو ٿي جي.

سنتوش صاحب گهرواريءَ کي مخاطب ٿيندي چيو: بيگم صاحب! اسان کي به ته ووت وجهڻ لاءِ هڻو آهي. گهڻي دير ٿي چڪي آهي. تون جلدي تيار ٿي ته ڊرائيور اسان کي پولنگ اسٽيشن وٺي وڃي.“

بيگم صاحب جواب ڏنو: ”ڪجهه دير ترسو، پوءِ هلون ٿا. نوڪرياڻي ۽ مالهي به اچن ته جيئن اهي پنهنجي گهر جو ڪم شروع ڪن.“

ڪجهه دير کان پوءِ سنتوش صاحب ڊرائيور کي سڏ ڪري چيو ”توهان گاڏي ڪڍو ته آءُ ۽ بيگم صاحب پنهنجو قومي فرض ادا ڪريون. اسان کي به ته ووت وجهڻ لاءِ وڃڻو آهي. گهڻي دير ٿي چڪي آهي انهيءَ ڪري توهان اسان کي انهن رستن تان وٺي هلجو، جتان ٽرئفڪ گهڻي نه هجي، جيئن اسين جلدي پهچي ووت وجهون ۽ گهر واپس موٽي اچون.“

ڊرائيور چيو ”سائين! پرڻي جي ڪا به ڳالهه ناهي، هر هنڌ پوليس جو پهرو آهي. شهر ۾ امن امان آهي. الله سائينءَ گهريو ته اسان کي ڪا به ڏکيائي نه ٿيندي.“

ايتري ۾ نوڪرياڻي ۽ مالهي به اچي پهتا. بيگم صاحب انهن کي گهر جا مختلف ڪم ڪار ڪرڻ جون هدايتون ڏنيون. ۽ پوءِ سنتوش صاحب ۽ سندس گهرواري گاڏي ۾ اچي ويٺا.

سنتوش صاحب بيگم صاحب کي چيو: ”بيگم صاحب! هاڻي ته سڪ جو ساھ کڻو، نوڪرياڻي ۽ مالهي به پهچي چڪا آهن. ڪجهه ئي دير ۾ اسان به ووت

وجهي واپس اينداسين. پوءِ گڏجي کاڌو کائينداسين.“
 بيگم صاحبہ چيو: ”جيڪڏهن واپسيءَ ۾ اسان کي مائٽ يا ڪي ڄاڻ
 سڃاڻ وارا ملي ويا، پوءِ ته دير ٿي ويندي، نه ته اسان وقت تي ئي گهر
 پهچنداسين.“

دراڻيور گاڏي هلائڻ شروع ڪئي ۽ ڏهن منٽن ۾ اهي پولنگ اسٽيشن
 پهچي ويا. سنتوش صاحب ۽ سندس گهرواري پنهنجو شناختي ڪارڊ ڏيکاري،
 ووت وجهي واپس ٿي رهيا هئا ته رستي ۾ سندن ملاقات مرزا صاحب سان ٿي،
 جيڪو پنهنجي ٻارن سان گڏ ووت وجهڻ آيو هو. تعارف کان پوءِ سنتوش صاحب
 خوش ٿيندي چيو: ”ادا! اسان جي گهر جي سڀني ڀاتين بيگم صاحبہ، مالهي ۽
 نوڪرياڻيءَ به ووت وجهي پنهنجو قومي فرض ادا ڪيو آهي.“
 مرزا صاحب کيس حيرت سان ڏٺو ته سنتوش صاحب چيو: ”مرزا صاحب!
 اسان پنهنجي گهر ۾ سڀئي گڏجي رهندا آهيون. پوءِ توڙي آءُ هجان يا بيگم
 صاحبہ، يا وري مالهي يا دراڻيور. اسان کي قومي فرض ادا ڪرڻ سان گڏوگڏ
 انساني ۽ اخلاقي فرض پڻ ادا ڪرڻ لازمي آهن.“
 اهي لفظ چئي سنتوش صاحب مُرڪيو ۽ بيگم صاحبہ سان گڏ گاڏيءَ ۾
 ويهي گهر ڏانهن روانو ٿيو.

هن سبق جا اهم نُڪتا هن ريت آهن:

- مالڪ حقيقيءَ ڪائنات جي هر شيءِ کي ڪنهن نه ڪنهن مقصد لاءِ پيدا ڪيو آهي. انهيءَ
 ڪري اسان سڀني تي اهو فرض لاڳو ٿئي ٿو ته هر شيءِ جي حفاظت ڪريون.
- خاندان ۾ ٻار جي پيدائش سان هر منهن تي خوشي بهڪي ٿي. ٻار مالڪ حقيقيءَ جي قدرت
 جو عظيم تحفو آهن. انهن جي تربيت انهن جي والدين ۽ گهروارن جو اهم فرض آهي.

- ننڍپڻ کان ئي اخلاقي ۽ روحاني تربيت ملڻ سان ٻار پنهنجي شخصيت جي اندر اهي جوهر ۽ صفتون پيدا ڪندا آهن، جيڪي انهن کي سٺو ۽ نيڪ انسان بنائڻ ۾ مدد ڏين ٿيون.
- ٻار اسان سڀني جي ذميداري آهن. ڄڻ ته والدين سان گڏوگڏ سماج کي به انهن جي تربيت ڪرڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪرڻ گهرجي.
- گهر ۾ رهندڙ فرد خون جي رشتن جي ڪري پاڻ ۾ ڳنڍيل آهن، انهيءَ ڪري هڪ ٻئي سان پيار، هڪ ٻئي جي مدد ڪرڻ سڀني گهروارن تي لازمي آهي.
- خاندان سان گڏوگڏ باقي سڀني ماڻهن سان محبت ۽ اخلاق سان پيش اچڻ به نهايت ضروري آهي.
- اها ڳالهه انتهائي اهم آهي ته گهر جا سڀئي ماڻهو پاڻ ۾ هڪٻئي سان گڏ پيار ۽ محبت سان رهن ۽ هڪ ٻئي سان برابريءَ جو ورتاءُ ڪن. گهر ۽ سماج ۾ مرد ۽ عورتون برابر آهن. ڪوبه ڪنهن کان نه ته وڏي درجي وارو آهي، نه ئي گهٽ درجي وارو.
- گهر ۾ موجود ڪم ڪندڙ ماڻهو يا آفيس يا پاڙي ۾ ڪم ڪندڙ ماڻهو مثال طور: نوڪريائي، مالهي، ڊرائيور وغيره، انهن سڀني سان عزت سان پيش اچڻ گهرجي.
- مالڪ حقيقيءَ هر انسان کي عزت وارو بڻايو آهي، انهيءَ ڪري اسان کي هر هڪ جو احترام ڪرڻ گهرجي.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) والدين ٻارن جي پرورش ڪيئن ڪندا آهن؟
- (۲) ”هڪ صحتمند جسم ۾ صحتمند دماغ پرورش ڪندو آهي“ پنهنجن لفظن ۾ هن قول جي وضاحت ڪريو.
- (۳) اهڙن ڏهن ڪمن جي فهرست بڻايو، جيڪي والدين پنهنجن ٻارن لاءِ سرانجام ڏيندا هجن.

(۴) توهان جي خيال ۾ عورتن کي سماج ۾ برابريءَ وارا حق ملڻ سان مثبت تبديلي ڪيئن اچي سگهندي؟

(۵) توهان جي گهر ۾ ڪم ڪندڙ ماڻهن مثال طور: ڊرائيور، مالهي ۽ نوڪرياڻيءَ وغيره سان توهان جو سلوڪ ڪيئن هوندو آهي؟

ب- هيٺين سوالن جا تفصيلي جواب ڏيو:

(۱) ڪواهڙو واقعو ٻڌايو، جنهن ۾ توهان ڪنهن ماڻهوءَ کي ٻئي جي بي عزتي ڪندي ڏٺو هجي. ڇا توهان جي نظر ۾ ائين ڪرڻ صحيح آهي يا نه؟ دليل ڏئي سمجهايو.

(۲) اسڪول کان گهرواپسيءَ تي توهان پنهنجي گهروارن جي ڪهڙن ڪمن ۾ مدد ڪندا آهيو؟ هڪ هفتي جي ڪمن جو تفصيل ۽ وقت لکو.

ج- ”اخلاقي قدرن“ جي موضوع مان پنهنجي پسند جا ڪي ٻه ٺڪتا لکو، جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

(۱) _____

(۲) _____

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي گروپ ٺاهي ”عورت، مرد سان گڏ“ عنوان تي هڪ تقريبي مقابلي جو اھتمام ڪن. هن مقابلي ۾ استادن ۽ اسڪول جي هيڊ ماستر کي به دعوت ڏين.
- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي پنهنجي والدين سان گڏجي پنهنجي پيدائش کان هيل تائين سڀني تصويرن تي ٻڌل فوٽو البم بڻائين ۽ ڪلاس ۾ نمائش جو اھتمام ڪن.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
تندرست	چڱو ٻلو، صحتمند	مدد ڪرڻ، هٿي ڏيڻ	هٿ وٺائڻ
نمايان	ظاهر، پڌرو	بورچي خانو	رڌڻو
ٻهڪڻ	روشن ٿيڻ، چمڪڻ	تڙيل پڪڙيل	ڪنڊريل
سرمايو	ڌن، دولت	هاڪاري، قائم ڪيل	مُثَبَّت
رٿابندي	تجوين، خيال	قدم، چال	وڪَ
نازڪ	ڪمزور، ضعيف	يقين ڪرائڻ	باور ڪرائڻ
جيوڙو (ج) جيوڙا	جيت	خوش اخلاق	مُھَدَّب
دادُ	آفرين، واھ واھ	نواڻ	جِدَّت
تائيد	حمایت، ٽيڪو	ترقي يافته	اُسريل
نفي	نه ڪرڻ، انڪار		

قانون جي اهميت ۽ فائدا

۱- تعارف

قانون جي پابندي ڪرڻ انسان تي انتهائي ضروري آهي. اهي قانون ئي آهن، جيڪي اسان کي ايندڙ پريشانين کان بچائين ٿا ۽ زندگي چڱي ريت گذارڻ ۾ اسان جي مدد ڪن ٿا.

ڪائنات جي هر شيءِ قانون جي تابع آهي. اها ڳالهه سمجهندي انسان ۽ ملڪ جي سٺي شهري هجڻ جي حيثيت ۾ اسان کي پنهنجي زندگيءَ ۾ قانون تي عمل ڪرڻ گهرجي. قانون جي پابنديءَ جي ڪري ئي قومون ڪامياب ٿينديون آهن. سڀئي مذهب به اسان کي وفادار شهري بڻجڻ جو سبق ڏين ٿا.

۲- ٽريفڪ جي قانون جي پابندي

عاطف پنهنجي ماءُ جي دوا وٺڻ لاءِ گهران موٽرسائيڪل ڪاهي ٻاهر وڃڻ لڳو. هن پنهنجي ماءُ کي چيو ته هو ڏهن پندرهن منٽن ۾ گهر واپس اچي ويندو. سندس گهران نڪرڻ کان پندرهن منٽن کان پوءِ عاطف جو پيءُ گهر آيو. هن ماءُ کان عاطف جو پڇيو. سندس ماءُ ٻڌايو ته هو دوا وٺڻ لاءِ ويجهي دڪان تائين ويو آهي ۽ جلدي موٽي ايندو.

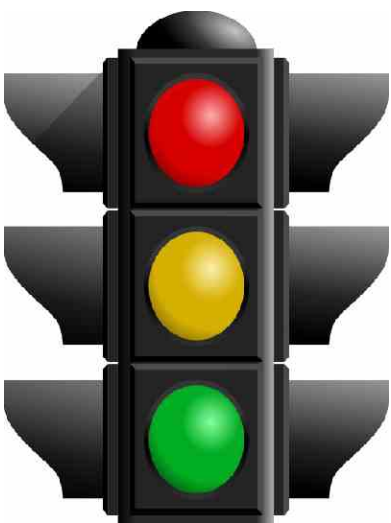
عاطف جي ماءُ شام جي چانهه پي فارغ ٿي عاطف جو پڇڻ لڳي ته هو ڪڏهن گهر ايندو. جڏهن ته کيس هن وقت تائين گهر ۾ موجود هئڻ ڪپي ها. جڏهن اڌ ڪلاڪ تائين عاطف گهر نه موٽيو ته گهر وارا پريشان ٿي پيا، ڇاڪاڻ ته دوائن جو دڪان ته سندن گهر جي ويجهو هو ۽ عاطف ته موٽرسائيڪل تي ويو هو. سندس خيريت معلوم ڪرڻ لاءِ عاطف جو پيءُ ۽ پيءُ ٻئي کيس ڳولڻ لاءِ نڪري ويا.

ڪالونيءَ کان ٻاهر روڊ تي پير رکندي ئي هو حيران ٿي پيا ته روڊ جي ٻنهي طرفن کان گاڏيون بينل آهن. هو ڪجهه اڳتي ويا ته کين خبر پئي ته اڳئين چوڪ تي رکشي وارن، ٽيڪسي ڊرائيورن ۽ بس ڊرائيورن جو پاڻ ۾ جهيڙو ٿي پيو هو. ماڻهو هارن وڄائي رهيا هئا، پر هر هڪ جلديءَ ۾ هو انهيءَ ڪري ٽريفڪ پوليس جي اشارن تي ڪوبه ڌيان نه ڏيندا.

گرميءَ سبب بس ۾ موجود ماڻهو جيڪي ڪمن کان ٽڪجي پيا هئا، اهي بدحواس ڏسجي رهيا هئا. اهڙيءَ طرح رکشا ۽ ٽيڪسين ۾ موجود سوار ماڻهو به ٽڪاوت جي ڪري پريشان ڏسجي رهيا هئا. سندن مرضي هئي ته جلد گهر پهچجي، پر ٽريفڪ قانون جي پابندي نه

ڪرڻ سبب سڀئي ماڻهو ڏيڍ ڪلاڪ تائين اتي ئي بيٺل هڪ ٻئي تي ڪاوڙ ڪندي نظراچي رهيا هئا.

هو ڪجهه اڳتي وڌيا ته کين عاطف پنهنجي موٽرسائيڪل چڪيندي نظر آيو. اهو

ڏسي سندن حوصلا وڌيا. ٿوري دير ۾ وڌيڪ پنج ترينڪ پوليس وارا آيا ۽ اهڙي طرح علائقي ۾ رکيل ترينڪ جي سلسلي کي ختم ڪيو ويو ۽ نيٺ مسئلو حل ٿي ويو.

هاڻي عاطف پنهنجي پيءُ ۽ ڀاءُ سان گڏ گهر ڏانهن روانو ٿيو. عاطف جي ڀاءُ پنهنجي پيءُ کان پڇيو ته اسان ڪهڙيءَ طرح ماڻهن کي ترينڪ جي قانونن جي پابندي ڪرڻ لاءِ راضي ڪري سگهون ٿا. پيءُ کيس چيو ته اسان کي اها ڳالهه سمجهڻ کپي ته سڀئي ماڻهو گڏجي روڊ جي هڪ ئي پاسي گاڏيون نه هلايون. ضروري آهي ته جڏهن ساڄي طرف وارا

ماڻهو پنهنجين گاڏين ۾ سوار ٿي گذرن ته کاٻي طرف وارا ٿوري دير انتظار ڪن ۽ جيئن ئي ترينڪ سگنل سائي بتي ٻاري ته اُهي اڳتي وڌن. انهن کي ان ڳالهه جو اطمينان ڪرڻ گهرجي ته ٿوري دير کان پوءِ سندن واري ضرور ايندي.

عاطف ناراض ٿيندي چيو ته ”جيڪڏهن ماڻهو پنهنجي واريءَ جو انتظار ڪن ها ته ٻن ڪلاڪن جي پريشانيءَ کان بچي پون ها.“

”تون سچ پيو چوڻ.“ سندس پيءُ چيو.

عاطف جي ڀاءُ پيءُ کان پڇيو ته ترينڪ سگنل جي پابندي اسان جو وقت ڪيئن بچائي سگهي ٿي؟ سندس پيءُ ٻڌايو ته هراسريل قوم پنهنجن شهرين کان اها گهر ڪري ٿي ته هو ترينڪ جي قانونن جي پابندي ڪن. ان سان گڏ سڀني شهرين کي ترينڪ جي قانونن جي عملي تربيت پڻ ڏني ويندي آهي ۽ گهڻن هنڌن تي ترينڪ پوليس ماڻهن جي مدد ۽ رهنمائيءَ لاءِ موجود هوندي آهي. جيڪڏهن اسين چاهيون ته انهن بنيادي اصولن تي عمل ڪندي پنهنجن

علائقن، شهرن ۽ ملڪ کي بهتر بنائي سگهون ٿا، جنهن جي ڪري پاڻ ۽ ٻين جي زندگي آسان بڻائي سگهون ٿا ۽ پنهنجو قيمتي وقت به ٻين کي ڪم لاءِ بچائي سگهون ٿا. عاطف پنهنجي پيءُ کان پڇيو ته ”بابا! ڇا ٽريفڪ سگنل جي پڇڪڙي ڪندڙن لاءِ ڪو ڏنڊ لاڳو ٿئي ٿو؟“

”جي ها، پر اسان جي ڪوشش هئڻ گهرجي ته اسان سڀ گڏجي ٽريفڪ جي قانونن جي پابندي ڪريون. پنهنجا لائسنس ۽ گاڏي جا سيٽي ڪاغذ هميشه پاڻ سان گڏ رکون. ان کان سواءِ پنهنجو شناختي ڪارڊ ۽ گهرجي ايڊريس به پاڻ سان گڏ ضرور رکون ته جيئن اجائي پریشانين کان بچي سگهجي.“

۽ سڀ کان اهم ڳالهه هي ته ننڍن ٻارن کي پنهنجي والدين يا وڏن جي رهنمائيءَ ۾ گاڏي يا موٽرسائيڪل هلائڻ جي اجازت هئڻ گهرجي، ته جيئن هو پنهنجن وڏن جي مڪمل هدايتون حاصل ڪندي، سماج ۾ لاڳو ٿيل قانون تي چڱيءَ ريت عمل ڪري سگهن. سندس پيءُ ورائيو.

ڳالهون ڪندي اهي ٽئي گهر پهتا ۽ ڪالونيءَ ۾ داخل ٿيندي ئي عاطف جي ماءُ سک جو ساھ کنيو.

۳- ماڻهوءَ جي زندگيءَ ۾ وقت جو قدر ۽ قيمت

وقت جو قدر ۽ قيمت ڪنهن فرد جي زندگيءَ ۾ ڪيتري اهميت جوڳي هوندي آهي، ان جو هڪ مثال سمجهڻ جي ڪوشش ڪريون ٿا.

فرض ڪريو ته جيڪڏهن اسان کي روزانو 86400 رپيا تحفي ۾ ملن، پر شرط اهو هجي

ته رات تائين ان رقم کي سنن ڪم ۾ استعمال ڪجي. يقيني طور اسان اها رقم سنن ڪم ۾ ئي استعمال ڪنداسين.

اصل ۾ اهو مثال اسان جي زندگيءَ ۾ ”وقت“ (Time) بابت آهي. اسان کي قدرت جي طرفان روزانو 86400 سيڪنڊ ملن ٿا. جيڪڏهن اسان انهن کي صحيح ۽ سٺن مقصدن جي حاصل ڪرڻ لاءِ استعمال نه ڪيو ته ڇڻ ته اسان اهو قيمتي وقت ضايع ڪري ڇڏيو، جيڪو ٻيهر ڪڏهن به نه ملندو.

مقصد ته اسان کي پنهنجي هر هڪ سيڪنڊ ۽ منٽ جي استعمال ڪرڻ تي غور ڪرڻ گهرجي. وقت جو صحيح استعمال اسان کي ڪاميابيءَ جي منزل ڏانهن وٺي وڃي سگهي ٿو، نه ته اسان نقصان وارن ۾ ڳڻيا وينداسين.

هڪ شاگرد جي حيثيت سان اسان پنهنجي وقت کي ڪيئن گذاريون ٿا. ان جو اسان کي خيال رکڻ گهرجي. اسان جا والدين، گهروارا، استاد اسان کي وقت جي پابندي ۽ وقت جي صحيح استعمال جي هر وقت هدايت ڪندا رهندا آهن، ته جيئن اسان پنهنجي زندگيءَ کي صحيح رخ ڏانهن وٺي وڃون.

مظاهر قدرت يعني چنڊ، سج، تارا انسان کي وقت جي هر لمحي کي مالڪ حقيقيءَ جي هدايتن مطابق گذارڻ جو سبق ڏين ٿا. وقت هڪ عظيم ۽ قيمتي تحفو آهي ۽ هر شخص کي هن دنيا ۾ ان عظيم تحفي سان گڏ موڪليو ويو آهي. هاڻي جيڪڏهن اسان ان وقت کي ضايع ڪري ڇڏيو، ته ڇڻ اسان مالڪ حقيقيءَ جي ڏنل تحفي کي ضايع ڪيو. اسان جي زندگيءَ ۾ وقت جي اهميت ان لاءِ به وڌيڪ آهي ته اسين سڀئي گڏجي رهون ٿا. جيڪڏهن اسان وقت جي پابندي ڪنداسين ته يقيناً پنهنجي گهر ۽ خاندان وارن جي لاءِ هڪ بهترين مثال قائم ڪري سگهنداسين.

وقت جي اهميت کي وسارڻ واري انسان کي نه رڳو نقصان پهچي ٿو، پر اهو ترقيءَ جي واٽ ۾ پنهنجن ساٿين سان گڏ هلڻ کان پڻ رهجي وڃي ٿو ۽ ان کي ناڪاميءَ ۽ پريشانيءَ جو منهن ڏسڻو پوندو آهي. انهيءَ ڪري اسان تي لازم ٿئي ٿو ته پنهنجن ايندڙ سالن، مهينن، هفتن، ڏينهن، ڪلاڪن، منٽن ۽ سيڪنڊن کي سٺي طريقي سان استعمال ڪريون ۽ پنهنجي ۽ ٻين جي زندگيءَ ۾ خوبصورتي پکيڙيون.

اسان کي اها عادت اپنائڻي پوندي ته هر ڪم باقاعديءَ سان وقت تي مڪمل ڪريون. روزانو پنهنجن ڪمن جي فهرست ٺاهيون ۽ اڄ جو ڪم سڀاڻي تي ٿارڻ جي غلطي ڪڏهن به نه ڪريون. پنهنجو روزانو جائزو وٺندا رهون ۽ وقت کي بهتر کان بهتر طور تي استعمال ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون.

۴- گهر ۾ قانون جي پابندي

گهر ڪنهن کي پيارو ناهي. اسان سڀني کي گهر تمام گهڻو پسند آهي. پنهنجي گهر ۾ اسان آرام ۽ سکون سان رهندا آهيون. گهر هڪ طرف هي اسان کي سخت اُس، گرمي، سخت سيءَ، مينهن ۽ طوفاني هوائن کان بچائي ٿو ته ٻئي طرف اسان کي پناهه ڏئي ٿو جنهن جي ڪري اسين پنهنجي گهر وارن سان آرام ۽ سکون سان زندگي گذاريون ٿا.

اسان گهر ۾ ننڍا ۽ وڏا سڀئي گڏجي رهندا آهيون. انهيءَ ڪري اسان جي گهرن ۾ مختلف قاعدا ۽ قانون جوڙيا ويندا آهن، جن جي تربيت اسان کي ننڍپڻ کان ڏني ويندي آهي. اهي قاعدا ۽ قانون گهر ۾ برابري واري ماحول، پيار ۽ محبت، احساسن، سٺن اخلاقن جي تربيت سان گڏ انهن تي عمل ڪرڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا، جيڪي اڳتي هلي اسان جي ذاتي زندگي ۽ سماجي ۽ گڏيل زندگيءَ ۾ ڪارائتا ثابت ٿين ٿا.

اسان پنهنجن گهرن ۾ بيشمار قانونن کان واقف پڻ آهيون، جن ۾ وقت جي پابندي، صبح جلدي اٿڻ ۽ رات جو جلدي سمهڻ جا ادب، ڳالهه ٻولهي جا ادب، وڏن ۽ ننڍن سان ادب سان

پيش اچڻ جا ادب، گهر جي صفائي، والدين، وڏن ۽ ڀائرن پيئرن جي مدد، ايڪي ۽ ڀائيچاري جا اصول، ذميداريءَ جو احساس ۽ شين کي پاڻ ۾ ورهائڻ جا ادب شامل آهن. انهن ادبن کي اپنائڻ سان نه صرف هر شخص پنهنجي ذات کي سٺي طريقي سان منظم ڪري سگهي ٿو، پر اها ڄاڻ کيس پنهنجي اسڪول، دوستن، پاڙي وارن، خاندان وارن، مطلب ته سماج ۾ سڀني ماڻهن سان گڏجي رهڻ ۽ ڪم ڪرڻ جي قابل بڻائي ٿي.

مٿي ڄاڻايل قاعدا ۽ قانون هر شخص کي ذاتي طور تي هڪ بهتر انسان بڻجڻ ۽ سماج ۾ هڪ ٻئي سان سٺي سلوڪ سان پيش اچڻ جي تلقين ڪن ٿا. اهي ئي اهي روشن اصول آهن، جيڪي سڀني ٻارن جي سيرت ۽ ڪردار کي جوڙڻ ۾ اهم بنياد ثابت ٿين ٿا، جن کي اسان اخلاقيات جي ڪلاس ۾ بيان ڪري رهيا آهيون.

انهن قاعدن قانونن جي ڪري گهر ۾ سکون ۽ نظم و ضبط جو ماحول پيدا ٿئي ٿو ۽ ٻارن ۽ وڏن ۾ ذميداريءَ جو احساس پيدا ٿئي ٿو ۽ سڀئي ماڻهو گڏجي ڪوشش ڪن ٿا ته اهي وقت کي ضايع ڪرڻ کان سواءِ هڪ ٻئي جي مدد ڪن. ان کان سواءِ بُردباري ۽ رواداريءَ سان گڏوگڏ بلند اخلاقي قدرن کي هٿي وٺرائين.

مطلب ته گهر ۾ حاصل ڪيل تربيت جي نتيجي ۾ اسان سٺا انسان بڻجن ٿا، ڇاڪاڻ ته گهر پهرين درسگاهه آهي ۽ اتي سيڪاريل قاعدن قانونن جي پيروي اسان کي پنهنجو پنهنجي والدين ۽ خاندان جو نالوروشن ڪرڻ ۾ مدد ڏئي ٿي.

۵- اسڪول ۾ قاعدن قانونن جي پابندي

اسان جو اسڪول پنهنجي علائقي جي بهترين اسڪولن مان هڪ آهي، جتي اسان سڀني شاگرد وڏي خوشي ۽ دلچسپي سان اسڪول جي نصابي ۽ غيرنصابي سرگرمين ۾ اڳتي وڌي حصو وٺندا آهيون. اسان جي اسڪول جو ساليانو نتيجو باقي ٻين اسڪولن کان بهتر

هوندو آهي ڇو ته اسان جا استاد ۽ والدين گڏجي ٻارن جي پڙهائي ۽ اعلى تربيت لاءِ خاص ڪوششون ڪندا آهن.

اسڪول، هڪ تربيت گاهه آهي، جنهن جي ذريعي ٻارن جي شخصيت جي سٺي تعمير ممڪن آهي، ڇاڪاڻ ته اسڪول ۾ رائج قاعدن ۽ قانونن جي آگاهي ٻارن ۽ انهن جي والدين کي شروع کان ئي ڏني ويندي آهي. ان سان گڏوگڏ سڀني ٻارن کي وقت بوقت انهن قانونن جي يادگيري ۽ انهن تي عمل ڪرڻ جون هدايتون ڏنيون وينديون آهن. ان کان سواءِ اسڪول جو استاف، قاعدن قانونن جي سمجهه ۽ انهن جي جانچ پڙتال جي سلسلي ۾ ٻارن جي رهنمائي پڻ ڪندو آهي. ڪلاس دوران ۽ ڪلاس کان ٻاهر يعني اسيمبلي، رسيڊ ۽ موڪل جي وقتن ۾ ٻارن جي سڀني سرگرمين تي نظر رکي ويندي آهي، ته جيئن قاعدن قانونن جي پابندي ممڪن بڻجي سگهي ۽ ڪنهن اڻوڻندڙ واقعي ظاهر ٿيڻ جا امڪان گهٽ کان گهٽ هجن. مطلب ته اسڪول مان سٺيون عادتون سکڻ ۽ سٺي ڪردار جي جوڙجڪ جو سهرو استادن ۽ اسڪول جي انتظاميه کي ملي ٿو، جيڪي هن ڪم کي سهڻي نموني سان سرانجام ڏين ٿا.

اها ڳالهه تعريف جوڳي آهي ته اسان جي اسڪول ۾ ٻارن کي همٿايو ويندو آهي، جڏهن اهي سڀني قاعدن قانونن کي پورو ڪندي نظر ايندا آهن. اسان جي اسڪول ۾ شاگردن جي مڪمل حاضريءَ تي، صاف سٿرو رهڻ تي، نصابي ۽ غيرنصابي سرگرمين ۾ اعلى ڪارڪردگي ڪرڻ تي، مختلف عملي سرگرميون مڪمل ڪرڻ، ماحولياتي صفائي سٿرائي جي عمل ۽ سماج ۾ ٻين جي مدد وغيره جهڙين سرگرمين ۾ اعلى ڪارڪردگيءَ جو مظاهرو ڪندڙ شاگردن ۾ خصوصي سَنَدون (Certificates) ورهايون وينديون آهن.

مون پنهنجي اسڪول ۾ ڇهين ڪلاس تائين تقريباً ۲۲ سَنَدون حاصل ڪيون آهن، جن مان هڪ سرٽيفڪيٽ والدين جي نالي مليو. اصل ۾ انهن سرٽيفڪيٽن جي صورت ۾ اسان سڀني ٻارن کي قاعدن قانونن جي پابنديءَ لاءِ تيار ڪيو ويندو آهي ۽ جڏهن اسان سختيءَ سان انهن اصولن تي عمل ڪندا آهيون ته استادن ۽ اسڪول جي انتظاميه اسان جي لاءِ وڌيڪ نوان پروگرام ۽ سرگرميون منعقد ڪندي آهي، جنهن سان اسان کي جسماني، عقلي، نفسياتي ۽ سماجي هٿي حاصل ٿيندي آهي ۽ اسان کي همٿايو پڻ ويندو آهي.

ڪڏهن ڪڏهن قانونن کان لاپرواهي ڪرڻ جي صورت ۾ ٻارن جي والدين کي هڪ اڌ پيرو اسڪول ۾ پڻ گهرايو ويندو آهي، ته جيئن والدين کي سندن اولاد جي انهن جي ڪوتاهين بابت ٻڌائي سگهجي. هيٺ ڏنل صورتن ۾ والدين سان ملاقات ڪرڻ لازمي هوندي آهي:

- جڏهن ٻار اسڪول کان غيرحاضر رهن يا اهي اسڪول دير سان پهچن.
- جڏهن ٻار صفائي نه رکندا هجن. مثال طور يونيفارم ميو هجي، يا وات جي صفائي، ڏندن جي صفائي، ننه لاهڻ وغيره.
- اسڪول جي فيس وقت تي جمع نه ٿيڻ جي صورت ۾ ٻارن بدران والدين سان ڳالهائبو آهي.
- هرهر منع ڪرڻ جي باوجود قيمتي موبائل ۽ ٽيڪنيڪي شيون اسڪول ۾ آڻڻ جي صورت ۾ والدين کي گهرايو ويندو آهي.

- ڪنهن اڻوڻندڙ ڪم ڪرڻ يا ٻين شاگردن کي تڪليف ڏيڻ جي صورت ۾ جلدي انهن جي والدين کي گهرايو ويندو آهي.

اسان جا استاذ هيد ماستر ۽ اسڪول جي انتظاميه وس آهر ڪوشش ڪندي آهي ته اسڪول ۾ پيار ۽ محبت، خوشين سان ڀرپور ۽ دوستائو ماحول قائم رکيو وڃي، جنهن جي ڪري سڀئي شاگرد نه صرف جسماني، پر جذباتي، نفسياتي، عقلي، سماجي ۽ معاشرتي لحاظ سان صحتمند ۽ لائق بڻجن.

۶- پاڙيسريءَ جا حق ۽ قانون

هن ڌرتيءَ تي انسان مالڪ حقيقيءَ جو نمائندو آهي. ان حيثيت سان دنيا ۾ رهندڙ هر انسان سان ان جو فطري جذبو ۽ ناتو آهي. اهو ناتو مضبوط ۽ طاقتور انهيءَ وقت ٿيندو، جڏهن اسان جي چوڌاري رهندڙ ماڻهو اسان مان خوش هجن ۽ اسان جي ذات مان انهن کي ڪا تڪليف يا پریشاني نه ملي.

اسان جي پاڙي وارن جو تعلق اسان کان

پنهنجي خاندان ۽ مائٽن کان وڌيڪ گهڻو آهي. ڇاڪاڻ ته اهي اسان جي ڏک سڪ جا ساٿي آهن ۽ جڏهن ڪا به مشڪل گهڙي ايندي آهي ته اهي هميشه مدد لاءِ تيار رهندا آهن. توڙي جو پاڙي وارن سان اسان جا تعلقات سماجي سطح تي هوندا آهن، پر گهڻي ڀاڱي اهو ناتو خانداني صورت اختيار ڪندو آهي. مقصد ته جهڙيءَ طرح اسان پنهنجي خاندان وارن جو خيال رکندا آهيون، ساڳيءَ طرح اسان کي پنهنجي پاڙي وارن جو به خيال رکڻ گهرجي. ان جو مطلب اهو ٿيو ته اسين جهڙي زندگي گذارڻ پسند ڪريون ٿا، اهڙي زندگي گذارڻ جا حق پاڙي وارن کي به ڏيڻ گهرجن.

اسان جي هر ممڪن ڪوشش هئڻ گهرجي ته اسان جي ذات کان ڪنهن کي تڪليف نه پهچي. اسان پنهنجي زبان مان ڪنهن لاءِ بري ڳالهه نه چئون ۽ پاڙي وارن سان اهڙي ئي محبت ۽ خلوص سان پيش اچون، جيئن اسان ٻين سان پيش ايندا آهيون.

گهڻي ڀاڱي اسان پنهنجي خوشيءَ جي موقعي تي پنهنجن پاڙي وارن کي وساريندا آهيون، جيڪو هڪ غيراخلاقي ڪم آهي. پنهنجي خوشين ۾ انهن کي شامل ڪرڻ اسان جي پهرين ذميداري آهي. اها ڳالهه به ڏسڻ ۾ ايندي آهي ته اسان پنهنجي گهرن جي صفائي ڪرڻ کان پوءِ گند ڪچرو پاڙي وارن جي گهرن اڳيان اڇلائيندا آهيون، جن سان انهن کي تڪليف ٿيندي آهي. وڏي آواز ۾ گانا ٻڌڻ يا ڏاڍيان ڳالهائي، پاڙي وارن جي آرام ۽ سڪون ۾ رندڪ پيدا ڪرڻ، نهايت غيرمناسب ڪم آهي. اهي ننڍيون ننڍيون ڳالهيون ڪنهن وقت جهيڙي جهڻي جو سبب بڻجن ٿيون، جيڪي اڻوڻندڙ ڪم آهن. انهيءَ ڪري اسان کي انهن سڀني ڪمن کان پري رهڻ گهرجي. هر مذهب پنهنجي پوئلڳن کي سڀني سان سٺي سلوڪ سان پيش اچڻ جي تلقين ڪري ٿو. جنهن مان مراد هي آهي ته پاڙي وارن سان خوش دليءَ سان پيش اچجي ۽ انهن کي پنهنجي خوشين ۾ شامل ڪيو وڃي. ضرورت جي وقت انهن جي مدد ڪئي وڃي ۽ ڏکڻي وقت ۾ انهن جو ساٿ ڏنو وڃي. سنو پاڙيسري مالڪ حقيقيءَ جي نعمت کان گهٽ ناهي، البت انهن جو احترام ۽ خيال رکڻ اسان سڀني جو اخلاقي ۽ سماجي فرض آهي.

هن سبق جا اهم ٽڪتا هن ريت آهن:

- قاعدن قانونن جي پابنديءَ جي ڪري اسين ايندڙ پريشانين ۽ مسئلن کان بچي سگهون ٿا.
- هن ڪائنات جي هر شيءِ پنهنجي ناهيندڙ جي حڪم جي تابع آهي.
- زندگي مالڪ حقيقيءَ جو عظيم تحفو آهي. ان کي وڏي احتياط ۽ خوشيءَ سان گذارڻ گهرجي.

- گهر ۾ مختلف قاعدا ۽ قانون جوڙيا ويندا آهن، جن جي تربيت اسان کي ننڍپڻ کان ڏني ويندي آهي.
- ٻارن جي سيرت ۽ ڪردار جي جوڙجڪ ۾ والدين ۽ استاد اهم ڪردار ادا ڪن ٿا.
- سماج انهن ماڻهن کي عزت جي نگاهه سان ڏسي ٿو، جيڪي قاعدن قانونن جي پابندي ڪندا آهن ۽ ان جي ڪري اهي گهر پاڙي، دوستن ۽ اسڪول يا ڪاليج ۾ عزت حاصل ڪندا آهن.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (1) توهان جي خيال ۾ تريفڪ جي قانونن جي پابندي نه ڪندڙن کي ڇاڻ ڪيئن ڏٺي سگهجي ٿي؟
- (2) گهر ۾ قانون توڙڻ جي صورت ۾ ڪهڙا مسئلا پيش ايندا؟
- (3) پاڙي وارن سان سٺا لاڳاپا رکڻ لاءِ ڪهڙين اهم ڳالهين جو خيال رکڻ ضروري آهي؟
- (4) اسڪولن جو يونيفارم ڇا جي نشاندهي ڪري ٿو؟

ب- هيٺين سوالن جا تفصيلي جواب ڏيو:

- (1) توهان جي خيال ۾ قاعدن قانونن جي موضوع تي قدرت جون جوڙيل شيون ڪهڙيءَ طرح رهنمائي ڪن ٿيون؟ گهٽ ۾ گهٽ پنجن مثالن جي مدد سان وضاحت ڪريو.
- (2) پنهنجو تنقيدي جائزو وٺندي هيٺ ڏنل فهرست متعلق وضاحت ڪريو ته توهان قاعدن قانونن جي پابندي ڪهڙيءَ ريت ڪندا آهيو؟
 ا- گهر جي قاعدن قانونن ۽ نظم و ضبط جي پابندي

- ۲- اسڪول جي قاعدن قانونن ۽ نظم و ضبط جي پابندي
۳- راند دوران ميدان ۾ قاعدن قانونن ۽ نظم و ضبط جي پابندي

ج- انهن قاعدن قانونن جي پابنديءَ بابت پنهنجي پسند جا ڪي به ٽڪتا لکو جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

(۱)

(۲)

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي چارٽ تي گهڙيءَ جي تصوير ٺاهي پوري ڏينهن ۾ ٽيندڙ سرگرمين کي ڪلاڪن جي حساب سان لکن ۽ ان ڳالهه جو جائزو وٺن ته ڪهڙين سرگرمين تي هنن وڌيڪ وقت ورتو آهي ۽ ڇو ورتو آهي.
- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي ان ڳالهه تي راضي ڪيو وڃي ته هو پنهنجي والدين سان گڏجي پنهنجي علائقي ۾ موجود تريفڪ سگنل جو مشاهدو ڪن ۽ ان ڳالهه جو جائزو وٺن ته ماڻهو تريفڪ جي قانونن جي پابندي ڪن ٿا يا نه. پنهنجا تاثر هڪ مختصر رپورٽ جي صورت ۾ لکو.

نوان لفظ ۽ انهن جي معني

معني	لفظ	معني	لفظ
تيڪ ڏنل، سڌاريل	آڌاريل	فرمانبردار، مطيع، پابند	تابع
اجايو، زيان	ضايع	واندو، ڪم کان سواءِ	فارغ
ڪم وارو، مفيد	ڪارائتو	خيال، ويچار، سوچ	ڌيان
تابعداري، فرمانبرداري	پيروي	گهٻريل، حيران، پريشان	بدحواس
هلندڙ، جاري	رائج	خلاف ورزي، انحرافي	پڇڪڙي
عملو، کاتي جا ملازم	استاف	سير ڪندڙ تارو	سيَّارو (ج) سيَّارا
صنعت سان واسطو رکندڙ	ٽيڪنيڪي	گردش جي جاءِ	مدار
		زرعي پيدائش، سبزي	نباتات

آدب

سماج ۾ ماڻهن جي سڃاڻپ انهن جي ادبن، طور طريقن ۽ ڪردار جي ڪري ٿئي ٿي. سٺا ادب اپنائيندڙ شخص نه صرف سٺي شخصيت جا مالڪ نظر ايندا آهن، پر سڀ ماڻهوانهن کي پسند به ڪندا آهن ته انهن جي عزت به ڪندا آهن.

سٺين عادتن جي شروعات سدائين گهرن مان پيدا ٿيندي آهي. گهر

اسان جي شروعاتي تربيت گاهه آهي. اتان ئي اسان کي اڻڻ ويهڻ، ڪاڻڻ پيئڻ ۽ ڳالهه ٻولڻ جا ادب نه صرف سيکاريو ويندا آهن، پر عملي طور تي سرانجام ڏيڻ جو موقعو به ملندو آهي. اصل ۾ سٺا ادب ۽ عادتون هڪ خوشبوءِ وانگر آهن، جن جو هڻڻ ٻين کي تمام پري تائين پکڙجن ٿو آهي ۽ چوڌاري سمورو ماحول خوشبوءِ سان واسجي ويندو آهي. اهڙيءَ طرح خراب عادتون ڪوئي وانگر هونديون آهن. ڪير انهن کان ڪيترو به بچڻ گهري، پر ڪٿي نه ڪٿي ان جو داغ ڪردار تي لڳي ويندو آهي. اهڙن خراب ادبن کي نه ته ماڻهو ۽ نه ئي سماج پسند ڪندو آهي ۽ اهڙي شخص لاءِ عزت به ناهي هوندي. انهيءَ ڪري اها ڳالهه انتهائي ضروري آهي ته اسان پنهنجي زندگيءَ ۾ ننڍپڻ کان ئي والدين ۽ استادن جي رهنمائيءَ ۾ سٺا ادب ۽ سٺيون ڳالهيون سکون ۽ انهن کي زندگيءَ جو حصو بڻايون.

۱- کاڌي پيتي جا ادبَ

(الف) ضرورتمند ماڻهن ۾ کاڌي پيتي جون شيون ورهائڻ

هر مذهب پنهنجي مڃيندڙن کي ٻين سان نيڪي ڪرڻ جي تلقين ڪري ٿو. مذهب ۾ ذڪر ٿيل اخلاقي اصولن مان هڪ اصول غريبن، مسڪينن ۽ ضرورتمندن جي مدد ڪرڻ آهي. مالڪ حقيقيءَ اسان سڀني کي گهڻين نعمتن سان نوازيو آهي. انهن بيشمار نعمتن مان ڪجهه نعمتون ٻين کي ورهائڻ سان انسان مالڪ حقيقيءَ جي ويجهو ٿي سگهي ٿو.

جن ماڻهن کي مالڪ حقيقيءَ مال ۽ رزق ۾ گهڻائي عطا ڪئي آهي، انهن مٿان واجب آهي ته ضرورت کان وڌيڪ شيون ٻين ماڻهن ۾ ورهائين، ته جيئن ٻانهن جي مدد جي ڪري مالڪ حقيقيءَ جو راضيو حاصل ٿي سگهي.

سڀني نعمتن مان رزق هڪ اهڙي نعمت آهي، جيڪا انسان کي اعلى درجي کان ادنى درجي تائين پهچائي سگهي ٿي. رزق يعني کاڌي پيتي جون شيون وقت تي نه ملڻ ڪري انسان به ڪجهه وقت حيوان جهڙو رويو اختيار ڪندو آهي. اها ڳالهه چٽي آهي ته دنيا ۾ موجوده مخلوق لاءِ رزق مُقدّر آهي ۽ ان جو ڪوبه نعم البدل ناهي.

ضرورتمندن ۾ کاڌو ڪيئن ورهائجي؟ ان ڪم کي اسان هڪ مثال سان سمجهائڻ جي ڪوشش ڪنداسين.

هڪ پيري جي ڳالهه آهي ته رسول الله ﷺ وٽ هڪ مهمان آيو. پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو ته ڪير آهي، جيڪو هن مهمان کي کاڌو ڪارائي؟ هڪ صاحبيءَ مهمان کي کاڌو ڪارائڻ جي ذميداري قبول ڪئي. هو پنهنجي گهر ويو ۽ زال کان پڇيائين ته گهر ۾ کاڌي لاءِ ڪجهه آهي؟ زال چيس ته ٻارن لاءِ ٿوري ماني پئي آهي، جيڪا هنن اڃا ناهي کاڌي. هن زال کي چيو ته رسول الله ﷺ جو مهمان آهي. ان کي کاڌو ڪارائڻو آهي، انهيءَ ڪري تون ٻارن کي بکيو سمهاري ڇڏ. جيئن ئي اسان کاڌو کائڻ ويهون ته تون ڏيئو وسائي ڇڏجانءِ ۽ وات مان کاڌو کائڻ جو رڳو آواز ڪڍجانءِ، ته جيئن مهمان سمجهي ته اسان به ان سان گڏ کائي رهيا آهيون. هن جي زال ائين ئي ڪيو. ايسٽائين جو اونداهيءَ ۾ مهمان ڏوڪري کاڌو کاڌو. مالڪ حقيقيءَ کي صاحبيءَ ۽ سندس زال جي اها سخاوت ڏاڍي پسند آئي.

ڌيان جوڳي ڳالهه آهي ته ضرورت جي وقت اسان کي پنهنجي ذات ۽ پنهنجي ضرورتن کي پاسيرو رکندي ٻين جي مدد ڪرڻ لاءِ اڳرو رهڻ گهرجي.

(ب) کاڌو کائڻ دوران ڳالهائڻ کان پاسو ڪرڻ

کاڌي کائڻ جي ادب ۾ سڀ کان ضروري ڳالهه هيءَ آهي ته دسترخوان تي ويهندي ئي کاڌو آرام سان چٻاڙي صحيح طريقي سان کاڌو وڃي. اجائي ڳالهين کان پاسو ڪيو وڃي. ڪي ماڻهو کاڌو کائڻ دوران اجايو بحث ڪندا رهندا آهن، جنهن جي ڪري وقت جو زيان ٿيندو

آهي ۽ خاص طور تي کاڌي جو مزو به ختم ٿي پوندو آهي. جنهن کاڌي لاءِ انسان ڏينهن رات

محنت ڪري ٿو، جيڪڏهن اهوئي کاڌو کائڻ وقت سندس ڌيان دنياوي ڳالهين ۽ انساني جهيڙن ڏانهن ٿئي ته اهڙي کاڌي کائڻ ۾ ڪهڙو مزو؟

ڪڏهن ڳالهائڻ دوران اسان گراهه کي صحيح طور چٻاڙيندا ناهيون. گراهه معدي جي نالي ۾ يا معدي وٽ پهچي هضم به ناهي ٿيندو، جنهن جي ڪري پريشاني ٿيندي آهي. انهيءَ ڪري ضروري آهي ته اسان کاڌو کائڻ وقت ڳالهائڻ کان پاسو ڪريون. کاڌي کان پوءِ بحث مباحثو ڪرڻ سان کاڌي هضم ٿيڻ ۾ مدد ملي سگهندي. پر کاڌي کائڻ وقت خاموش رهجي ۽ جيڪو کاڌو اسان اڳيان موجود آهي، ان کي مالڪ حقيقيءَ جي نعمت ڄاڻي اطمینان سان کائڻ گهرجي ان کائڻ ۾ مزو به ايندو.

(ج) کاڌي چٻاڙڻ جا ادب

مارتن کاڌو کائيندي اوچتو ڪنگهڻ لڳو ته گهر وارا پريشان ٿيا ۽ سڀني کاڌي کائڻ کان پنهنجا هٿ روڪي ڇڏيا. مارتن جي ماءُ جلديءَ ۾ مارتن جي هٿ ۾ پاڻيءَ جو گلاس ڏنو ته جيئن کيس نڙيءَ ۾ گراهه ڦاسي نه پوي. مارتن پاڻي پيتو، پر ڪنگهه ٻيهر شروع ٿي وئي. مسلسل ڪنگهڻ جي ڪري مارتن ٽڪجي پيو. گهر وارا سوچي رهيا هئا ته جيئن ئي مارتن جي ڪنگهه ختم ٿي، ته هو پنهنجو کاڌو پورو ڪندو، ڇاڪاڻ ته ڪجهه ڏينهن کان راند جي مقابلي جي تياريءَ جي ڪري هن صحيح طور تي کاڌو ناهي کاڌو. جلديءَ ۾ کاڌو کائي، راند جي مشق لاءِ هليو ويندو آهي.

جڏهن پنجن ستن منتن تائين سندس ڪنگهه نه ختم
ٿي ته گهروارا مارتن کي ٻئي ڪمري ۾ وٺي ويا. سندس
ماءُ کيس ڪنگهه جي دوا پيئاري ۽ مارتن جي پيءُ کيس آرام
ڪرڻ لاءِ سمهاريو. ڪجهه دير کان پوءِ ان جي ڪنگهه ختم
ٿي ۽ مارتن سک جو ساڻه ڪنيو.

مارتن جي پيءُ زال کان پڇيو ته ”اوچتو مارتن
جي طبيعت ڪيئن خراب ٿي؟ ڇا ان کان اڳ ڪڏهن ائين

ٿيو آهي ڇا؟“ هن جواب ڏنو ته مارتن کي ايتري سخت ڪنگهه ان کان اڳ ته ناهي ٿي. اصل ۾ مارتن
ڪيترن ڏينهن کان کاڌو تڪڙ ۾ کائيندو آهي، جنهن ڪري گراهه صحيح طور تي ڇٻاڙجندو ناهي. ان
کي سمجهايو ويو آهي ته ائين ڪرڻ سان کاڌي مان سواد نه ايندو ۽ نه ئي کاڌو صحيح طور تي
معدِي ۾ پنهنجي جاءِ وٺندو. تڪڙ ۾ بنا ڇٻاڙ جي کاڌو هضم ٿيڻ ۾ وقت وٺندو آهي، جنهن
ڪري بُڪ به ناهي لڳندي ۽ معدو خراب رهڻ جي شڪايت پڻ رهندي آهي.

هن پنهنجي مڙس کي چيو ته هو به مارتن کي سمجھائي، ته جيئن ٻيهر اهڙي طرح جي
پریشانيءَ جو منهن نه ڏسڻو پوي. پيءُ جيئن ئي مارتن کي سمجھائڻ لاءِ ويو ته مارتن اڳ ۾ ئي
پنهنجي ماءُ کان معافي ورتي ۽ وعدو ڪيائين ته آئندهو سندس ڳالهه تي عمل ڪندو ۽ راند
جي مقابلي يا ڪنهن ٻئي ڪم لاءِ ويڃڻ وقت کاڌي کائڻ ۾ تڪڙ نه ڪندو. سندس والده ڏاڍو
خوش ٿي ۽ مارتن کي آرام ڪرڻ جي هدايت ڪئي.

(د) کاڌي جوزيان: ناشڪريءَ جي نشاني

مالڪ حقيقيءَ انسان کي بيشمار نعمتن سان نوازيو آهي. انهن عظيم نعمتن مان هڪ رزق آهي، جنهن کي اسان سڀئي خوراڪ جي صورت ۾ کائيندا آهيون. انهيءَ خوراڪ جي ڪري انسان تندرست ۽ صحتمند رهي ٿو. صحتمند رهڻ جي ڪري هو دنياوي ۽ مذهبي سڀني ڪمن ۾ اڳتي وڌي حصو وٺي ٿو. انسان

جي حيثيت سان اسين سڀ مالڪ حقيقي جي ڏنل سڀني نعمتن جو شڪرادا ڪريون ٿا ته پوءِ اسين ڇاجي ڪري کاڌي پيتي جي شين کي ضايع ڪريون ٿا. عام طور تي جڏهن اسان جي گهرن ۾ خوراڪ جي گهڻائي هوندي آهي ۽ اسين ان کي ضايع ڪندا آهيون ته جڻ ته اسين ان نعمت جي ناشڪري ڪندا آهيون.

مالڪ حقيقيءَ هن خوبصورت ڪائنات ۾ موجود هر شيءِ کي انسان جي تابع ڪيو آهي، ته جيئن هو مالڪ حقيقيءَ کي سڃاڻي سگهي ۽ پنهنجي مقصد جي ڄاڻ حاصل ڪري سگهي. پر مالڪ حقيقيءَ جي نعمتن کي ضايع ڪرڻ، ناشڪري ۽ احسان فراموشي آهي، انهيءَ ڪري اسان کي پنهنجن گهرن ۾ ان ڳالهه جو ضرور خيال رکڻ گهرجي ته اسان شين کي ضرورت مطابق استعمال ڪريون ۽ مال ۽ خوراڪ جيڪا گهڻي هجي ته اها پين ۾ ورهائي ڇڏيون.

انسان جي افضل هئڻ جو بنيادي شرط اهو آهي ته هو پاڻ سان گڏوگڏ ٻين انسانن جي باري ۾، انهن جي ضرورتن جي باري ۾ سوچي ۽ جيتري تائين ممڪن هجي، ٻين جي مدد ۾ اڳرائي ڪري حصو وٺي. هونئن ته خيال رکڻ جي موضوع تي بيشمار مثال موجود آهن. پر هڪ مثال سعودي عرب جي هڪ علائقي بابت آهي، جتي هڪ خاندان پنهنجي گهر جي اڳيان هڪ

ريڊريڊريٽر (refrigerator) لڳايو، ته جيئن ان علائقي ۽ چوڌاري گهرن ۾ جن وٽ کاڌي پيئي جون شيون گهڻيون هجن، يا جيڪو کاڌو انهن پڇايو آهي، اهو ضرورت کان وڌيڪ هجي ته هو ان ريڊريڊريٽر ۾ رکي ڇڏن، ته جيئن ضرورتمند يا اهي فقير، جن وٽ کاڌي لاءِ ڪجهه به نه هجي، اهي هن سهولت مان فائدو حاصل ڪن. يقيناً اهو ڪم ساراهه جوڳو آهي. ان سلسلي ۾ هڪ اهم ڳالهه هيءَ به آهي ته کاڌي پيئي جي شين لاءِ ماڻهن اڳيان هٿ نه ڊگهيڙجن. اهي ماڻهو جيڪي مالدار آهن، جن کي مالڪ حقيقيءَ گهڻو ڪجهه ڏنو آهي، اهي ضرورتمندن جي مدد لاءِ پاڻ کي پيش ڪن. اهي عادتون نه صرف گهرجي وڌن لاءِ آهن، پر بار به ننڍپڻ کان اپنائين، ته جيئن اهي هميشه ٻين بابت فڪرمند رهن ۽ پنهنجا فرض ادا ڪن. اصل ۾ اهي سڀئي فرض اسان سڀني انسانن تي پهرئين ڏينهن کان ئي لاڳو ڪيا ويا هئا ته جيئن اسان پاڻ سان گڏ ٻين جي ضرورتن کي محسوس ڪريون ۽ انهن جي سار سنڀال لھون.

(هه) هت ڏوئڻ جا ادب

اسان جي اسڪول ۾ ”هفته صفائي“ جي سلسلي ۾ اڄ پهريون ڏينهن ملهايو ويو، جنهن ۾ اسڪول جي سڀني ٻارن ۽ استادن کان سواءِ ٻئي عملي کي صحت ۽ صفائيءَ بابت ڄاڻ ڏني وئي. مختلف ڪلينڪن جي ڊاڪٽرن ۽ نرسن کي پڻ گهرايو ويو هو ته جيئن هو ٻارن کي سٺي صحت جي اصولن بابت ڄاڻ ڏئي سگهن.

اڄ جو عنوان ”هت ڏوئڻ جي ادب“ بابت هو، جنهن ۾ سڀني شاگردن کي هن موضوع بابت ڄاڻ ڏيڻ سان گڏوگڏ پريڪٽس (عملي مشق) پڻ ڪرائي وئي، ته جيئن اهي سٺا ادب اپنائين ۽ بيمارين کان پري رهن.

ڊاڪٽر احمر چهين ڪلاس ۾ داخل ٿيندي ئي سڀني شاگردن ۽ شاگردياڻين کان وڏي آواز ۾ هڪ سوال پڇيو ”توهان جي خيال ۾ هٿن جي صفائي ڇو ضروري آهي؟“ هن وڌيڪ سوال ڪندي چيو ته ”جيڪڏهن هت صاف نه هجن ته ان جا ڪهڙا نقصان ٿي سگهن ٿا؟“ سڀني شاگردن ۽ شاگردياڻين پنهنجي تجربي مطابق جواب ڏنا جن کي ڊاڪٽر احمر غور سان ٻڌي شاباس ڏني. پوءِ تفصيل سان هر ڳالهه کي ورجايو ته جيئن ٻار ان کي ياد ڪن.

ڊاڪٽر احمر چيو ته پنهنجي پوري ڏينهن جي لاڳاپيل ڪمن ۾ اسان ماڻهن سان ملندا آهيون. انهن سان هت ملائيندا آهيون. شيون کڻندا ۽ رکندا آهيون. راند روند ۾ حصو وٺندا آهيون. مطلب ته پورو ڏينهن مٽيءَ سان اسان جو منهن، هٿ ۽ پير ميرا ٿيندا آهن ۽ انهن تي جيوڙا لڳندا آهن. انهيءَ ڪري جيتري قدر ممڪن هجي، اسان کي پنهنجي منهن، هٿن ۽ پيرن جي صفائيءَ جو

خيال رکڻ گهرجي. ڊاڪٽر صاحب چيو ته ”Clean hands lead to safe life“ يعني هٿن جي صفائي محفوظ زندگيءَ جي ضمانت آهي.

ڪلاس مان هڪ چوڪري پڇيو ”ڊاڪٽر صاحب! اسان کي پوري ڏينهن ۾ ڪيترا ڀيرا هٿ ڌوئڻ گهرجن؟“ ڊاڪٽر صاحب مُرڪندي جواب ڏنو: ”جڏهن اوهان محسوس ڪريو ته توهان جا هٿ صاف ناهن ته پوءِ انهن کي ڌوئو. هونئن ته ڏينهن ۾ گهٽ ۾ گهٽ چار پنج ڀيرا هٿ ڌوئڻ لازمي آهي. خاص طور تي کاڌو کائڻ کان اڳ ۽ کاڌو کائڻ کان پوءِ پنهنجن هٿن کي چڱيءَ طرح ڌوئجي. ان کان سواءِ ليٽرين مان فارغ ٿيڻ کان پوءِ به هٿن کي چڱيءَ طرح ڌوئڻ لازمي آهي.“

ڊاڪٽر صاحب وڌيڪ چيو ته توهان مان اهي ٻار، جن جي گهرن ۾ پالتو جانور ۽ پکي آهن ۽ هو انهن سان کيڏندا هجن ته کيڏڻ کان پوءِ پنهنجا هٿ ضرور ڌوئن. پاڻ سان گڏ پالتو جانورن ۽ پکين جي صفائيءَ جو به خاص خيال رکجي.

ڊاڪٽر صاحب وڌيڪ ٻڌايو ته جيڪڏهن ڪو زخم لڳي يا زخم تي دوا لڳائجي ته ان کان پوءِ به هٿن کي چڱيءَ طرح ڌوئجي. ننهن ڪٽڻ کان پوءِ به هٿن کي چڱيءَ طرح ڌوئجي، ته جيئن جيوڙا ننهن جي اندر نه رهجن.

ڊاڪٽر صاحب آخر ۾ سوال پڇندي چيو ته ”هٿ ڪيئن ڌوئڻ گهرجن؟“ پوءِ پاڻ ئي جواب ڏيندي چيائين ته هٿن کي صابن لڳائي لڳ ڀڳ 10 يا 12 سيڪنڊن تائين چڱيءَ طرح رڳڙيو پوءِ صاف پاڻيءَ سان چڱيءَ ريت ڌوئو. جيڪڏهن ممڪن هجي ته هلڪو گرم پاڻي استعمال ڪريو، ته جيئن هٿن ۾ جيوڙن جي رهڻ جو خطرو نه ٿئي. پوءِ صاف توال سان هٿن کي خشڪ ڪريو.

انهن سڀني هدايتن کان پوءِ ڊاڪٽر احمر ۽ ان جي عملي ٻارن ۾ صابن جي هڪ هڪ ننڍي ٽڪي ورهائي ۽ هڪ پرچي ڏيندي چيو ته اڄ جن اهم ڳالهين تي اسان ڳالهه ٻولهه ڪئي آهي، انهن مان ڪجهه ڳالهيون هن پرچيءَ تي لکو ته جيئن توهان پنهنجي والدين سان ان بابت ڳالهه ٻولهه ڪري سگهو.

آخر ۾ ڊاڪٽر احمر ۽ ان جو عملو ”مهرباني“ چوندي ڪلاس مان ٻاهر نڪري هليو ويو.

سبق جو خلاصو

هن سبق جا اهم نُڪتا هن ريت آهن:

- سماج ۾ ماڻهن جي سڃاڻپ سندن ادب يعني طور طريقي ۽ ڪردار سان ٿئي ٿي.
- گهراسان جي شروعاتي تربيت گاهه آهي، جتي سندن ادب جي پرورش ڪئي ويندي آهي.
- جن ماڻهن کي مالڪ حقيقيءَ رزق ۾ گهڻائي عطا ڪئي آهي، انهن تي واجب آهي ته هو ٻين ماڻهن ۾ رزق کي ورهائين.
- کاڌي کي آرام سان چٻاڙڻ ۽ صحيح طريقي سان کائڻ گهرجي.
- مالڪ حقيقيءَ جي ڏنل شين جو تمام گهڻو شڪر ادا ڪرڻ گهرجي.
- صحت جي حفاظت جي اصولن تي عمل ڪندي، صفائيءَ جو خاص خيال رکڻ گهرجي.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) مالڪ حقيقيءَ جو شڪر ادا ڪرڻ لاءِ ڪهڙا طريقا آهن؟
- (۲) گهرن ۾ بچيل کاڌي کي اسان ڪهڙيءَ طرح سان ضايع ٿيڻ کان بچائي سگهون ٿا؟
- (۳) اسان جي لاءِ وڃڻي غذا ڇو ضروري آهي؟
- (۴) کاڌي کان اڳ ۽ پوءِ هٿ ڌوئڻ ڇو ضروري آهن؟
- (۵) صحت جي حفاظت بابت ڪي به ٽي تدبيرون لکو.
- (۶) توهان جي خيال ۾ کاڌو چٻاڙي کائڻ ڇو ضروري آهي؟

ب- هيٺ ڏنل سوال جو تفصيلي جواب ڏيو:

(1) کاڌي کائڻ جي ادبن تي هڪ نوٽ لکو.

ج- والدين جي مدد سان هڪ هفتي جو پنهنجو ذاتي ڊائٽ پلان (diet plan) يعني کاڌي کائڻ جو طريقيڪار چارٽ تي لکي استاد کي ڏيکاريو.

د- هن سبق مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه ٽڪڻا لکو جن کان توهان متاثر ٿيا هجن.

(1)

(2)

استادن لاءِ هدايت

- ”آگاهي“ جي عنوان سان استاد صاحب شاگردن ۽ شاگردياڻين کي بچيل کاڌو ضايع نه ڪرڻ جي مهم (project) هلائڻ لاءِ ضروري هدايتون ڏين ۽ ٻارن کي همٿائين ته هو پنهنجي والدين سان گڏ پاڙي وارن لاءِ هڪ تربيتي پروگرام منعقد ڪن ۽ بعد ۾ ان جي رپورٽ ڏين.
- استاد صاحب شهر/ڳوٺ ۾ موجود ڊاڪٽريانس جي مدد سان ٻارن جي لاءِ غذائيت بابت هڪ معلوماتي پروگرام منعقد ڪن، جن ۾ والدين کي پڻ شرڪت جي دعوت ڏين

نوان لفظ ۽ انهن جي معني

لفظ	معني	لفظ	معني
شخصيت	ماڻهپيو انسانيت	صحابي	حضرت محمد ﷺ جن جو ساٿي
هڻجاءُ	سڳند، سرهاڻ، خوشبو	زيان	نقصان، ضايع ٿيڻ
واسجڻ	خوشبو وارو ٿيڻ	احسان فراموشي	احسان و سارڻ
سنجيدگي	سگهڙپائي	وڪوڙيل	وتيل، ويڙهيل
شان	عزت، ماءُ، مرتبو	ور چڙهڻ	قابو ۾ اچڻ، هٿ اچڻ
نوازڻ	انعام ڏيڻ، فائدو ڏيڻ	گذارش	عرض، التجا
مُقَدَّر	اندازو ڪيل، پهريائين لکيل	تدبير	سوچ، تجويز، ڪوشش
نعم البدل	نيڪ عيوض، بهتر بدلو	وچڙي	وچ واري
خشڪ ڪرڻ	سُڪائڻ	شائستگي	تهذيب
موجب	مطابق، آهر	خدشو	خطرو

شخصيتون

۱- حضرت مقدّسه مريم

۱- تعارف:

حضرت مقدّسه مريم جي والده جونالو مقدّسه حنه بنت فاقوڏا ۽ والد جونالو يويواقيم يا عمران هو. اهي ٻئي پوڙها ۽ بي اولاد هئا. اهي مسلسل مالڪ حقيقيءَ کان اولاد لاءِ دعا گهرندا هئا. مالڪ حقيقيءَ انهن کي پوڙهائپ ۾ هڪ ڌيءُ عطا ڪئي، جنهن جونالو هئنن 'مريم' رکيو. مقدّسه مريم پنهنجي والدين سان گڏ 'جليل' جي هڪ شهر 'ناصر' ۾ رهندي هئي.

۲- حضرت مقدّسه مريم جي عزت:

حضرت مقدّسه مريم کي مسيحي ۽ اسلامي دنيا ۾ برابريءَ وارو درجو حاصل آهي. ٻنهي مذهبن جا پوئلڳ انهن کي انتهائي عزت ۽ احترام جي نظر سان ڏسن ٿا. حضرت مقدّسه مريم جو ذڪر بائيبل مقدس ۽ قرآن مجيد ۾ هرهر آيل آهي. قرآن مجيد ۾ ته سندن نالي سان هڪ سورة

”سورة مريم“ به موجود آهي. انجيل ۾ لکيل آهي:

”۽ ملائڪ ان وٽ اندر اچي چيو: سلام اي عزت واري! مالڪ حقيقي توسان گڏ آهي. تون عورتن ۾ مبارڪ آهين.“

اهو حوالو مقدسه مريم جي بزرگي، عزت، مرتبي، پاڪائيءَ جي ڀرپور شاهدي ڏئي ٿو. ملائڪ مقدسه مريم کي پيغام ڏنو ته:

”تو کي هڪ پٽ پيدا ٿيندو، جنهن جو تون نالو يسوع رکجانءِ.“

قرآن مجيد ۾ بيان ڪيو ويو آهي ته حضرت جبرائيل حضرت مقدسه مريم وٽ آيو ۽ کيس بشارت ڏني ته ”مالڪ حقيقيءَ توکي چونڊيو آهي، توکي پاڪيزگي عطا ڪئي آهي ۽ دنيا جي عورتن تي توکي برتري ڏني آهي.“

۳- حضرت مقدسه مريم جو ڪردار:

سندن دل مالڪ حقيقيءَ جي محبت سان ڀريل هئي. پاڻ نهايت ئي پاڪ، بُردبار ۽ مالڪ حقيقيءَ جي عبادت گذار ٻانهي هئي. پاڻ پنهنجي زندگيءَ ۾ گهڻيون خوشيون ڏنائين جن مان سڀ کان اهم خوشي يسوع مسيح جي معجزانه پيدائش هئي. پر ان سان گڏ کين تڪليفون به ڏسڻيون پيون. سندن زندگيءَ ۾ ڪجهه اهڙا واقعا پيدا ٿيا، جيڪي سندن زندگيءَ ۾ ڏک ۽ تڪليف جو سبب بڻيا، جن ۾ بزرگ شمعون جي اڳڪٿي، مصر ڏانهن هجرت، يسوع مسيح جو وڃائڻ ۽ وڃڻ، صليب هيٺ ڏڪارو وقت گذارڻ، انهن سڀني تڪليفن جي باوجود پاڻ ڄاڻندي هئي ته ڏک ڏسڻ کان پوءِ ئي کيس هميشه واري خوشي حاصل ٿيڻ ممڪن آهي. حضرت مقدسه مريم بزرگي، عزت ۽ پاڪيزگيءَ جي نشاني آهي. هوءَ ”ڪنواري مقدسه مريم“ جي نالي سان پڻ سڃاتي ويندي آهي، مسيحيت جي شروعاتي ڏينهن ۾ کيس

”شهزادي ماءُ“ به چيو ويو ۽ ”نئين حوا“ جو نالو به کين ڏنو ويو. اهو به چيو ويو ته هو ۽ يسوع جي ذريعي انسانيت جي چوٽڪاري ۽ مالڪ حقيقيءَ جي عبادت جي ذريعي پنهنجي چوٽڪاري جو بندوبست ڪري رهي آهي. يقيناً ايندڙ دنيا تائين کين عزت ۽ احترام سان ياد ڪيو ويندو.

سبق جو خلاصو

هن سبق جا اهم ٽڪتا هن ريت آهن:

- حضرت مُقَدَّسه انهن بزرگ هستين مان هڪ آهي، جن کي مالڪ حقيقيءَ پنهنجي اهم ڪم لاءِ چونڊيو هو.
- حضرت مُقَدَّسه مريم کي مسيحي ۽ اسلامي دنيا ۾ برابريءَ وارو احترام حاصل آهي.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (1) قرآن مجيد ۾ حضرت مُقَدَّسه مريم سان منسوب سورة جونالو ٻڌايو.
- (2) ملائڪ حضرت مُقَدَّسه مريم کي مالڪ حقيقيءَ جي طرفان ڪهڙي ڳالهه جي خوشخبري ڏني؟
- (3) حضرت مُقَدَّسه مريم جي باري ۾ نوت لکو.

ب- هن عنوان مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه ٽڪتا لکو، جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

(1)

(2)

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين جي رهنمائي ڪريو ته هو مختلف مذهبي ڪتابن جي روشنيءَ ۾ حضرت مَقْدَسه مريم بابت اهم معلومات گڏ ڪن ۽ ڪتابڙي جي صورت ۾ تيار ڪري نمائش لاءِ پيش ڪن.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
مَقْدَسه	پاڪ عورت	بشارت	خوشخبري، چڱو خواب
مُبَارڪ	برڪت وارو	بزرگ	وڏو، بلند، عظيم
تَعَجُّب	حيرت ۾ پوڻ، عجب ڪرڻ	بُردبار	همت وارو، برداشت ڪندڙ
چُهڻ	هٿ لائڻ	پاڪ دامني	گناهن کان بچڻ
روح القدس	حضرت جبريل	سڳورو	مرتبِي وارو

۲- اشوک بادشاه

۱- تعارف:

اشوک موريا خاندان جو ٽيون بادشاهه هو. هو ۳۰۴ ق.م (قبل مسيح) ۾ پيدا ٿيو ۽ ۲۶۸ ق.م ۾ تخت تي ويٺو. هن چٽيهن سالن تائين حڪومت ڪئي. توڙي جو کيس هڪ وڏي بادشاهت ورثي ۾ ملي هئي، پر سندس بادشاهت جون حدون اتر ۾ کشمير کان وٺي ڏکڻ ۾ ڪرناٽڪ ۽ اوڀر ۾ گنگا جي ڊيلٽا کان اولهه ۾ افغانستان تائين پکڙيل هيون. هو پنهنجي دور ۾ دنيا جو هڪ وڏو بادشاهه رهي چڪو آهي.

۲- اشوک: بحیثیت بادشاهه

پنهنجي پيءُ جي بادشاهيءَ جي دور ۾ هو آجین صوبي جو گورنر هو. والد جي وفات کان پوءِ بادشاهي حاصل ڪرڻ لاءِ کيس پنهنجن ڀائرن سان جنگ جوڙڻي پئي، جن ۾ پنهنجن نوانوي (۹۹) ڀائرن کي شڪست ڏيڻ کان پوءِ بادشاهه بڻيو. سندس شروعاتي زندگي ۽ بادشاهت جي شروعاتي ستن سالن بابت وڌيڪ معلومات ناهي ملي سگهي، سواءِ هن جي ته هن گهڻيون شاديون ڪيون، شڪار ڪيا، تفريحي دورا ڪيا ۽ ڪيترائي علائقا فتح ڪيا. بادشاهت جي اٺين سال کلنگا (موجوده اڙيسه) جي جنگ سندس زندگيءَ جي اهم واٽ ثابت ٿي. هن جنگ ۾ گهڻو ڪوس ٿيو ۽ تقريباً هڪ لک ماڻهو ماري ويا ۽ ڏيڍ لک قيدي بڻايا ويا. اشوک جنگ ته ڪٽي، پر هيڏي ساري تباهيءَ جو سندس دل تي گهاتو اثر پيو ۽ آئنده لاءِ

هن جنگ کان توبه ڪئي ۽ ٻڌ مذهب ڏانهن مائل ٿيو، جنهن جي ڪري سندس زندگيءَ جو رخ تبديل ٿي پيو.

ٻڌ مذهب قبول ڪرڻ کان پوءِ هن بادشاهيءَ ۾ جانورن جي ذبح ڪرڻ ۽ شڪار ڪيڏڻ تي پابندي هڻي. مهاڻن کي مڇين جي شڪار کان به جهلي ڇڏيائين. هن باقي زندگي ٻڌ مت جي ڦهلاءَ لاءِ وقف ڪري ڇڏي. پڪشون کي وڌ کان وڌ سهوليتون ڏنائين. ايسٽائين جو پنهنجي پيءُ مُهند ۽ ڌيءُ سنگهه مترا کي ٻڌ مذهب جي تبليغ لاءِ پڪشوبڙائي تبليغي مشن تي سري لنڪا موڪليائين. رواداري، مذهبي ۽ اخلاقي قدرن ڏانهن لاڙو ٿيڻ جي ڪري بادشاهيءَ جا ڪم ڪار متاثر ٿيڻ لڳا ۽ پڪشون جو شاهي دربار ۾ اثر رسوخ پڻ وڌي ويو.

۳- اشوڪ جون ٻڌ مذهب لاءِ اهم خدمتون:

اشوڪ ٻڌ مذهب کي پکيڙڻ جي ڪوشش ڪئي ۽ انهن جي مُقدس جاين تي عمارتون ٺهرايون. ڪتبا هڻايا، جن تي ٻڌ مذهب جا اصول لکيل هئا. هن عام پلائيءَ جي ڪمن تي به گهڻو ڌيان ڏنو ۽ بادشاهيءَ ۾ گهڻا سڌارا ڪيا. هن روڊن تي وڻڪاري ڪئي ۽ گل ۽ ٻوٽا پوکايا. کوهه کوٽايائين ۽ مسافرن جي رهڻ لاءِ مهمان خانا ٺهرايائين. عدل ۽ انصاف جو بندوبست به ڪيائين. هن غريبن، يتيمن، بيواهن جي سار سنڀال جا انتظام به ڪيا. کيس نوان ڳوٺ ٺهرائڻ جو شوق پڻ هو، انهيءَ ڪري هن چوراسي (۸۴) هزار عمارتون اڏايون.

بادشاه اشوڪ عوامي مسئلن جي حل لاءِ خاص نمائندا مقرر ڪيا ۽ انهن کي عدالتي اختيار ڏنا. اشوڪ جو هڪ وڏو ڪارنامو پٿرن تي احڪام لکرائڻ هو. هن چوڏهن احڪام پٿر جي وڏين وڏين لئين تي لکرايا، جن ۾ ڪجهه احڪام ۽ اخلاقي تعليم شامل هئي. مثال طور: ٻين کي برداشت ڪرڻ، ٻين جي مذهب جو احترام ڪرڻ، مذهبي عالمن، والدين ۽ استادن جو احترام، مالڪ کي مزدور سان سنوسلوڪ ڪرڻ، والدين ۽ اولاد، شاگردن ۽ استادن جي وچ ۾ سنا ناتا پيدا ڪرڻ، سچائي ۽ وچترائيءَ جي تعليم، نيڪي ۽ رحمڌليءَ جي تعليم وغيره.

ٻڌ مذهب قبول ڪرڻ کان پوءِ اشوڪ موت جي سزا کي ختم ڪيو، پر انصاف جي گهرجن کي پورو ڪرڻ ۽ مذهب تي عمل ڪرائڻ لاءِ اعلى آفيسرن تي مشتمل هڪ مجلس بڻائي، جيڪا سڌوسنئون انهن معاملن جو جائزو وٺندي هئي. هن شهزادن ۽ وزيرن جي عيش واري زندگي گذارڻ تي پابندي لڳائي ۽ پاڻ به مڪمل طور تي ٻڌ مذهب تي باقي زندگي گذاريائين.

۴- اشوڪ جي بادشاهي ۽ ۱۸ قانون جي بالادستي:

هونئن ته موريا خاندان جي بادشاهت ذاتي، موروثي ۽ هر قانون کان آزاد هئي، پر سڀ عدالتي، انتظامي ۽ فوجي اختيار ڪنهن شخص جي هٿ ۾ نه هئا، پر بادشاه اشوڪ ان ڪم لاءِ صلاحڪارن جي هڪ مجلس قائم ڪئي هئي، جيڪا سڀني معاملن ۾ کيس مشورا ڏيندي هئي. ان مجلس کان سواءِ حاڪمن جو هڪ طبقو اهڙو هو، جيڪو بادشاهت جا فرض سرانجام ڏيندو.

هو. ان طبقي جي اندر خاص صلاحڪار، مذهبي معاملن جون ڳران، صوبيدار، قاضي، سپهه سالار ۽ ليڊر وغيره شامل هئا. اشوڪ جي دور ۾ هڪ نئون عهدو قائم ڪيو ويو، جنهن جو ڪم مذهبي معاملن لاڳو ڪرڻ هو. شهرن جي انتظام لاءِ الڳ ڪميٽي جوڙي وئي هئي. يوناني سفير منگهنز (Megohuns) چواڻي راجڌاني پاٽلي پتر جي نظم ضبط لاءِ هڪ مجلس هئي، جيڪا تيهه (۳۰) رڪنن تي مشتمل هئي ۽ وڌيڪ ڇهن (۶) ننڍين مجلسن ۾ ورهايل هئي. هڪ صنعت و حرفت جي نگراني ڪندي هئي. ٻي مسافرن ۽ غير ملڪي واپارين جي سار سنڀال لهندي هئي. ٽين پيدائش ۽ موت جو حساب ڪتاب ڪندي هئي، چوٿين واپار بابت هئي، پنجين مصنوعات جي سار سنڀال لهندي هئي. ڇهين انهن اوڳاڙين (ٽيڪس) سان تعلق رکندي هئي، جيڪي وڪڻيل مال مان حاصل ڪيا ويندا هئا. ننڍن شهرن ۽ ڳوٺن ۾ پنچائيت (Punchayat) جو رواج عام هو. اتي قاضي عوام جا مسئلا حل ڪندا هئا.

بادشاهه اشوڪ قانون مطابق پنهنجي بادشاهيءَ جي هر حصي جو مالڪ هو. انهيءَ ڪري هو هارين کان زرعي پيداوار جو هڪ خاص حصو ڏيڻ طور وٺندو هو. ڏيڻ سان گڏ پاڻيءَ جو ٽيڪس پڻ لاڳو هو. ان کان سواءِ جانورن، گهرن، واپار جي سامان، لوڻ ٺاهڻ، کاڌين کوٽڻ وارن کان ٽيڪس اوڳاڙڻ لاءِ مختلف ماڻهو مقرر هئا ۽ اهو سمورو پيسو سرڪاري خزاني ۾ جمع ٿيندو هو. عدليه جا سمورا اختيار بادشاهه کي حاصل هوندا هئا. اهوئي ملڪ جو سڀ کان وڏو قاضي هو. بادشاهه جي فيصلي تي ڪنهن کي به نظر ثاني ڪرڻ جو حق حاصل نه هو. اشوڪ بادشاهه عام درٻار ۾ مقدمن جا فيصلو ڪندو هو ۽ پنهنجا فيصلو لاڳو ڪندو هو. سندس فيصلن ۾ ڪنهن غلطيءَ جي گنجائش نه هوندي هئي. هونئن ته بادشاهه جي درٻار ۾ ڪافي قاضي هوندا هئا ۽ آئين ۽ قانون تحت فيصلو ڪرڻ ۾ بادشاهه جي مدد ڪندا هئا، پر بادشاهه ڪنهن قانون ۽ آئين جو پابند نه هو. بادشاهه جي عدالت کان پوءِ صوبن ۽ ضلعن جون عدالتون هيون، جتي شهر جو حاڪم، صوبيدار يا قاضي فيصلو ٻڌندو هو. چيو ويندو آهي ته موريا بادشاهت دوران وڏيون سزائون، مثال طور قاسي، پاڻيءَ ۾

ٻوڙڻ ۽ ساڙڻ وغيره برقرار هيون، پر اشوڪ پنهنجي بادشاهيءَ ۾ انتظاميه کي حڪم ڏنو ته هو ماڻهن سان گڏجي اخلاقي تعليم ۽ اشوڪ جي ۱۴ حڪمن جي سختيءَ سان پابندي ڪن. جڏهن ماڻهو هڪ ٻئي سان صبر ۽ تحمل جو مظاهرو ڪندا، هڪ ٻئي سان سٺو سلوڪ ڪندا ته اهي سنگين سزائن کان بچي پوندا.

اشوڪ عوام سان گڏوگڏ پنهنجي خاندان جي سڀني ڀاتين زالن، شهزادن ۽ شهزادين سميت وزيرن ۽ سڀني حڪامن کي قانون جي پابندي ڪرڻ جو تاڪيد ڪيو هو.

وفات:

اشوڪ ۲۳۲ ق.م ۾ فوت ٿيو. سندس جانشين هيڏي وڏي بادشاهت کي صرف پنجاهه سالن تائين سنڀالي سگهيا ۽ نيٺ اها ختم ٿي وئي، پر اشوڪ جو نالو سندس ڪارنامن، ٻڌ مذهب جي خدمتن ڪرڻ ۽ قانون جي بالادستيءَ جي ڪري تاريخ ۾ سدائين لاءِ زندهه رهندو.

هن سبق جا اهم ٽڪتا هن ريت آهن:

- اشوڪ موريا خاندان جو بادشاهه هو. جنهن تقريباً چٽيهن سالن تائين بادشاهت ڪئي ۽ پنهنجي بادشاهيءَ کي ڪشادو ڪيو.
- حڪمرانيءَ جي اٺين سال ڪلنگا جي جنگ ۾ گهڻو جاني نقصان ٿيڻ تي سندس دل تي گهرو اثر پيو ۽ هن جنگ کان هميشه لاءِ توبه ڪئي.
- اشوڪ ٻڌ مذهب کي پرڏيهي مذهب بنائڻ لاءِ اڻ مٽ خدمتون ڪيون.
- اشوڪ جي بادشاهيءَ واري دور ۾ قانون جي نظر ۾ شاهي خاندان جي ماڻهوءَ کان وٺي عام ماڻهو سڀئي برابر هئا.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (۱) اشوڪ کي پنهنجن ڀائرن سان جنگ چوڙهڻي پئي؟
- (۲) اشوڪ ڪيترا سال بادشاهت ڪئي ۽ پنهنجي بادشاهيءَ کي ڪيترو وسيع ڪيو؟
- (۳) اشوڪ بادشاهه ٻڌ مذهب ڏانهن ڇومائل ٿيو؟

ب- بادشاهه اشوڪ جي ٻڌ مذهب لاءِ ڪيل خدمتن تي نوٽ لکو.

ج- اشوڪ جي بادشاهت واري دور ۾ قانون جي بالادستيءَ تي هڪ مختصر مقالو لکو.

د- هن عنوان مان پنهنجي پسند جا ڪي ٻه ٽڪڻا لکو جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

(۱) _____

(۲) _____

استادن لاءِ هدايت

- ڪلاس جي شاگردن ۽ شاگردياڻين کي ٽن گروپن ۾ ورهائي هيٺين عنوانن تي تقريبي مقابلا ڪرايو:

- ۱- اشوڪ بادشاهي ۽ شهزادي جي حيثيت سان
- ۲- اشوڪ موريا خاندان جي فرد جي حيثيت سان
- ۳- اشوڪ قوم ۾ مُصلح جي حيثيت سان

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ	معنيٰ	لفظ
هنر ۽ ڪاريگري	صنعت و حِرفَت	ميراث	ورثو
ڪنهن آباد زمين جي اوڳاڙي	ڍل	خوشيءَ وارو، راحت وارو	تفريحي
وصول ڪرڻ	اوڳاڙڻ	قتل، خونريزي	ڪوس
وري جاچڻ	نظر ثاني	لاڙو ڪيل، جُهڪيل	مائل
قاعدو، قانون، دستور	آئين	قبول ڪرڻ، واهر	رواداري
گهر جو ماڻهو	پاتي	پٿر وغيره تي ڪالڪت اڪرايل	ڪتبو (ڪتاب)
قائم مقام، خليفو	جانشين	ويهڻ جي جاءِ، بينڪ	مجلس
هميشه رهندڙ	انڌِ مِت	زور آوري	بالادستي
		خاص مقصد لاءِ مجلس	ڪميٽي

۳- مقدس تامس اڪوئينس

(St. Thomas Aquinas)

۱- تعارف:

مسيحيت جي تاريخ ۾ بيشمار مقدسين جو ذڪر ملي ٿو جن پنهنجي سٺي سلوڪ، بهادري، علم ۽ فضل جي لحاظ سان هنر ۽ فن جي ذريعي پنهنجو نالو هميشه لاءِ تاريخ ۾ لکرايو. انهن شخصيتن مان هڪ مقدس تامس اڪوئينس به آهي، جيڪو پنهنجي پاڪيزگي، هوشيار ۽ سوچ ويچار جي ڪري تمام گهڻو مشهور ٿيو. خاص طور تي رومن ڪيٿولڪ چرچ ۾ سندس مشهوري تمام گهڻي آهي. هن کي ”فرشته صفت استاد“ جي نالي سان ياد ڪيو ويندو آهي.

مقدس تامس جي پيدائش ۱۲۲۵ع ۾ رياست سسليءَ جي هنڌ روكاسيڪا ۾ ٿي. سندس پيءُ پنجن سالن جي عمر ۾ کيس ڪوينا ڊڪٽن راهين وٽ تعليم ۽ تربيت لاءِ ڇڏيو. سندس سڀئي استاد هن جي ڏاهپ ۽ تعليمي قابليت کان بيحد متاثر ٿيا.

۲- مذهب ڏانهن رجحان:

مقدس ٿامس جوانيءَ ۾ ئي دنيا جي عيش کي ڇڏي ڏنو هو. پنهنجي والد جي فوت ٿيڻ کان پوءِ ماءُ ۽ ڀائرن جي مرضيءَ جي ابتڙ مقدس دومينيڪن (Dominican) جيڪو مسيحيت جو هڪ مذهبي مڪتبِ فڪر آهي، ان ۾ شامل ٿيو. جڏهن پاڻ روم ويو جي تيارين ۾ هوندو ته سندس ڀائرن کيس گهر ۾ بند ڪري ڇڏيو ۽ هو اڳئين سال تائين نه وڃي سگهيو. پوپ چوٿين (Pope Innocent IV) جي ڪري کيس قيد مان رهائي ملي. هو دومينيڪن جي مذهبي تعليم لاءِ جرمنيءَ جي شهر ڪولون هليو ويو، جتي هو مقدس البرت عظيم جو شاگرد بڻجي رهيو ۽ کانس فلفسي ۽ الهيات جو علم سکيو.

۳- پڙهائڻ جون ذميداريون:

۲۲ سالن جي عمر ۾ کيس ڪولون شهر ۾ پڙهائڻ جون ذميداريون حوالي ڪيون ويون. انهيءَ دوران هن پنهنجا ڪتاب به لکڻ شروع ڪيا. سندس ڪتابن ۾ سوم ٿيولوجيڪا (Theologia Summa) ۽ Gentiles وڌيڪ مشهور آهن.

چئن سالن کانپوءِ مقدس ٿامس کي پيرس موڪليو ويو. ان وقت تائين پاڻ هڪ ڪاهن بڻجي چڪو هو. ۳۱ سالن جي عمر ۾ کيس ڊاڪٽريٽ (Ph.D) جي ڊگري حاصل ٿي. ان کان پوءِ هو پيرس جي يونيورسٽيءَ ۾ پڙهائڻ لڳو.

پيرس ۾ وقت جي بادشاهه مقدس لوئيس سان سندس سٺي دوستي ٿي پئي. ۱۲۶۱ع ۾ پوپ اليگزينڊر سندس خدمتون حاصل ڪرڻ لاءِ روم گهرايو. پر پاڻ وڏي بردباريءَ سان انهيءَ خدمت کان مجبوري ڏيکاري. کين نپلز (Naples) جي آرچ بشپ جو عهدو سنڀالڻ جي آڇ ٿي، پر پاڻ ان کان به انڪار ڪيائين، البت نپلز (Naples) يونيورسٽيءَ ۾ ۱۲۷۲ع تائين پڙهائيندو رهيو. ايسٽائين جو ۷ مارچ ۱۲۷۴ع تي هو پنهنجي مالڪ حقيقيءَ سان وڃي مليو.

۴- دينيات ۽ فلسفي ۾ مقدس تامل اكوئینس جون خدمتون:

مقدس تامل اكوئینس ديني عالم هئڻ سان گڏوگڏ هڪ فلسفي پڻ هو. سندس دور ۾ فلسفي ۾ اگستين ۽ ارسطوءَ جي سوچن جو چؤڀول هو. اگستين جو چوڻ هو ته ”سچائيءَ جي تلاش ۽ ڄاڻ لاءِ حسي تجربا ڪافي آهن“ ان جي ابتڙ مقدس تامل جون نظريو هي هون ”حقيقت جي ته تائين پهچڻ لاءِ صرف حسي تجربا ڪافي ناهن، پر انهن لاءِ وحي جو هئڻ ضروري آهي“. شين جي حقيقت کي پرکڻ لاءِ ته عقل ڪافي آهي، پر ديني حقيقتن کي سمجهڻ لاءِ عقل ڪافي ناهي ۽ نه ئي حواس صحيح طور تي رهنمائي ڪري سگهن ٿا. مالڪ حقيقيءَ جي وجود ۽ ڄاڻ لاءِ عقلي دليل به آهن، پر وحيءَ کان سواءِ ان جي وجود جي ڄاڻ ممڪن ناهي. وڌيڪ هي ته مسيحيت جي عقيدتي ”تثليث“ کي به وحيءَ جي رهنمائيءَ کان سواءِ نتو سمجهي سگهجي.

تيرهين صدي عيسويءَ ۾ جڏهن ارسطوءَ جي نظرين جو لاطيني ٻوليءَ ۾ ترجمو شايع ٿيو ۽ ابن رشد ارسطوءَ جي سوچ جي وضاحت پيش ڪئي ته اصل ۾ عقلي علمن کي وڏي هٿي ملي. ان جي ابتڙ رومن ڪاٿولڪ چرچ ارسطوءَ جي سوچ جي مخالفت ڪئي، پر ان کي ڪا خاص ڪاميابي حاصل نه ٿي سگهي. ان ڏس ۾ تامل اكوئینس رومن ڪاٿولڪ چرچ جي رهنمائي ڪندي ارسطوءَ جي خيالن جي ترديد ڪندي دليل پيش ڪيا، جيڪا ان وقت مسيحيت کي بچائڻ جي اهم ڪوشش هئي. اهي ئي سندس خدمتون آهن، جن جي ڪري مقدس تامل اكوئینس کي ساراهيو ويندو آهي. پر سورهين صديءَ کان اوڻيهين صدي عيسويءَ تائين سندس سوچن تي ڪافي تنقيد ڪئي وئي ۽ سندس دليلن جي روشني گهٽ ٿيندي وئي.

هن سبق جا اهم ٺڪتا هن ريت آهن:

- مقدس تامل اكوئینس مسيحيت کي ارسطوءَ جي سوچ کان بچائڻ لاءِ گهڻا دليل پيش ڪيا ۽ رومن ڪاٿولڪ چرچ کي بچايو.

- مقدس ٿامس اڪوئينس کي ”فرشته صفت استاد“ جي نالي سان ياد ڪيو ويندو آهي.
- هن ننڍي عمر ۾ پڙهڻ پڙهائڻ جو ڪم شروع ڪيو ۽ نوان ڪتاب لکيا.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي

الف- هيٺين سوالن جا مختصر جواب ڏيو:

- (1) مسيحي تاريخ ۾ مقدس ٿامس اڪوئينس ڇو مشهور آهي؟
- (2) مقدس ٿامس جي شروعاتي تعليم ۽ تربيت ڪنهن ڪئي؟
- (3) مقدس ٿامس جي ڪتابن جا نالا ٻڌايو.
- (4) مقدس ٿامس اڪوئينس جي خدمتن تي نوٽ لکو.

ب- هن سبق مان پنهنجي پسند جا ڪي به ٻه ٽڪڙا لکو جن کان توهان متاثر ٿيا هجو.

- (1) _____
- (2) _____

استادن لاءِ هدايت

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي همٿايو ته اهي ٿامس اڪوئينس جي خدمتن بابت مذهبي ڪتابن جي مدد سان ذاتي طور تي هڪ تحقيقي مقالو لکن.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ	معنيٰ	لفظ
جاچڻ، چڪاسڻ عيسائين جي عقيدي موجب الله کي ٽن حصن ۾ ورهائڻ جو عقيدو مخالفت ۾ بيان نڪتہ چيني، کوٽي ۽ ڪري جي پرک	پرکڻ تثليث ترديد تنقيد	خوشي، لطف، راحت اهو علم، جنهن جو واسطو معبود سان هجي جدا فڪر جو اسڪول پادري وائي، پچار	عيش الهيات مڪتب فڪر ڪاهن چؤبول